ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Історія

Палали танки під Шацьком

СТОР. 18

Прем'єра

Вічно чарівна Гончарівка

СТОР. 20

Спорт

Перший у районі

СТОР. 22

№ 242 (4742) СУБОТА, 19 ГРУДНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Прийшов Миколай!

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сьогодні — День Святого Миколая. Кожна дитина чекає цього свята цілий рік, хоча мало хто з малюків вірить, що подарунки під подушку ховає сам святий. Діти вже давно узгоджують «миколаївські» замовлення з батьками. А магазини пропонують спеціальні подарункові набори. Проте цей день завжди оповитий якоюсь чарівністю і теплом: діти чекають на подарунки, батьки згадують дитинство. В це свято навіть бізнес та влада, котрі, як правило, байдужі до знедолених, опам'ятовуються і вирушають до інтернатів та лікарень з цінними пакунками. Як було б добре, Святий Миколаю, якби про тебе не забували після 19 грудня!

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 11-Й СТОР.

20 грудня — День працівників міліції

Володимир ЛИТВИН:

Першочергове завдання — повернути владу у правове конституційне поле

Напередодні Дня міліції Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав представників Міжнародної громадської організації «Спілка генералів органів внутрішніх справ України» з професійним святом.

Він вручив представникам спілки відзнаки Верховної Ради. У свою чергу, керівник парламенту отримав Почесну грамоту спілки і посвідчення. Його прийнято почесним членом Міжнародної громадської організації «Спілка генералів органів внутрішніх справ України».

СТОР. 3

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Народні депутати створили комісію, яка розслідуватиме втручання чиновників у діяльність ЗМІ

Ранкове засідання 18 грудня

Після оголошення депутатських запитів на вимогу двох фракцій було надано слово представнику фракції Партії регіонів Олександру Єфремову, котрий виголосив заяву з приводу підготовки масових фальсифікацій під час президентської кампанії. Він, зокрема, заявив, що «Прем'єр-міністр, кандидат у Президенти Юлія Тимошенко розуміє, що вона може стати Президентом лише з допомогою обману людей і масштабних фальсифікацій.

СТОР. 2

Бюрократи перемогли екологію. До зустрічі в Мехіко

Конференція ООН із зміни клімату завершилася вчора в Копенгагені. На момент верстки номера в ЗМІ з'явилися деякі основні положення робочої декларації, імовірно, ухваленої учасниками переговорів. Одне з положень гласить, що підвищення середньої глобальної температури на планеті необхідно утримати в межах 2 градусів Цельсія, однак, **повідомляє Бі-Бі-Сі,** у документі зазначено, що заходів зі скорочення викидів парникового газу, які пропонують країни, для цього недостатньо. Проте, **як зазначає Reuters,** сторони ще не погодили зобов'язання «багатих» країн зі скорочення викидів до 2020 року.

СТОР. 12

ПОДІЇ

Випробування снігом

У снігові пробки на автотрасі між Миколаєвом і Херсоном потрапило 14 вантажівок і 44 легковики. Всі вони були звільнені за допомогою бульдозера й аварійно-рятувального загону головного управління МНС у Миколаївській області. **Як повідомляє центр пропаганди ГУ МНС у Миколаївській області,** усього на автодорогах Березанського, Очаківського та Жовтневого районів понад п'ятдесят бійців за допомогою спеціальної техніки звільнили зі снігового полону 117 одиниць автотранспорту, в тому числі чотири рейсові автобуси приміського сполучення. Крім того, зараз в області працюють чотири центри й 23 пункти обігріву для соціально-незахищених верств населення. До травмопунктів міста за цей час звернулися 45 потерпілих, **повідомляє наш власний кореспондент у Миколаївській області Галина ПОРФИР'ЄВА.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 11-Й СТОР.

Друга хвиля — на порозі

На Івано-Франківщині захворюваність грипом поки що залишається нижчою від епідпорогу. Але, як мовилося на засіданні колегії головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації, ситуація загострюється. Якщо раніше щоденно в області реєструвалося 400—600 хворих, то на цьому тижні по медичну допомогу щодня звертається вже близько тисячі прикарпатців. Зростає захворюваність серед дітей. Тому особливу увагу медики приділяють зараз профілактиці, обмежувальним заходам щодо масових зібрань, дотриманню теплового режиму в дитячих та навчальних закладах і пропаганді щеплень. Люди в білих халатах радять хворим якнайшвидше звертатися по медичну допомогу і в жодному разі не займатися самолікуванням, **інформує наш власний кореспондент** Дарина **НАЗАРЧУК.**

КОРОТКО

❐ 19—20 грудня на більшій частині України очікується ускладнення погодних умов, що може спричинити виникнення надзвичайних ситуацій на транспорті, об'єктах енергетики, зв'язку та комунального господарства, **попереджає пресслужба МНС.**

❐ Україна поточного року стала донором Всесвітньої продовольчої програми ООН, **заявив заступник міністра закордонних справ Костянтин Єлисеєв.**

❐ Іллічівський та Одеський морські торговельні порти відновили роботу, **повідомляє прес-служба Міністерства транспорту.**

Футбол. Ньон (Швейцарія). Жеребкування Ліги Європи. В 1/16 «Шахтар» (Донецьк) гратиме з «Фулгемом» (Англія, Лондон)

Народні депутати створили комісію, яка розслідуватиме втручання чиновників у діяльність ЗМІ

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 18 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

І при цьому влада ще й стверджує, що обман виборців готує опозиція». За його словами, в Чернігівській області громадянин Олександр Шестак та інші особи, представляючись агітаторами Партії регіонів, шахрайським шляхом змусили понад 300 громадян за винагороду відкрити рахунки в банку Кіпра, начебто з метою фінансування виборчої кампанії Віктора Януковича. Схожі операції проводяться також в Черкаській, Кіровоградській, Херсонській та Київській областях. О. Єфремов зазначив, що мета організації провокацій — звинуватити Партію регіонів у порушенні порядку фінансування виборчої кампанії, щоб «через суди оскаржити перемогу В. Януковича на виборах». Також він навів інші відомі регіоналам факти підготовки фальсифікацій, серед яких виготовлення дублікатів печаток окружних та дільничних виборчих комісій, завдання керівникам управлінь внутрішніх справ шести областей Сходу і Півдня України «надати на електронних носіях списки трьох мільйонів виборців, котрих пізніше буде вилучено з реєстру виборців, щоб зменшити число голосуючих за В. Януковича». У зв'язку з цим Партія регіонів звернулася до ГПУ та СБУ з вимогою дати оцінку цим діям.

Після цього народні депутати мали розглянути три законопроекти стосовно заборони на порушення справ про банкрутство гірничих підприємств. Проте бютівець Андрій Кожем'якін **(на знімку внизу),** реагуючи на заяву Партії регіонів, зауважив, що вибори ще не відбулися, а регіонали вже знають, хто їх фальсифікує. Насправді, за його словами, тестом на те, хто прагне фальсифікувати вибори, може стати голосування за зміни до закону про вибори Президента. А оскільки фракція Партії регіонів блокує ухвалення цих змін, то БЮТ відкликав свій підпис під зверненням лідерів усіх фракцій про розгляд законопроектів, які стосуються заборони на порушення справ про банкрутство гірничих підприємств.

Ураховуючи це, Верховна Рада перейшла до заслуховування звіту тимчасової слідчої комісії з моніторингу стану ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося 23—27 липня 2008 року у Вінницькій, Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській, Тернопільській та Чернівецькій областях. За словами голови ТСК Олександра Пеклушенка, члени комісії зійшлися у головному: під час подолання наслідків повені не було єдності між органами влади, зокрема, між урядовими структурами та місцевими державними адміністраціями. У цій ситуації «кожна третя гривня, або 1,2 млрд. гривень із чотирьох виділених, піддавалися атакам шахраїв», — зазначив він. Відтак О. Пеклушенко запропонував визнати незадовільною роботу місцевих державних адміністрацій та заслухати з цього питання звіт уряду. Щоправда, Андрій Шкіль (БЮТ) нагадав, що саме на вимогу Партії регіонів, кошти, виділені на ліквідацію повені, було передано в розпорядження місцевої влади. Тому говорити, що гроші вкрав той, хто їх виділив, — не випадає. Враховуючи те, що запропонована постанова не набрала потрібної кількості голосів, повноваження цієї ТСК припиняються. Так само, у зв'язку із завершенням терміну роботи, припинила повноваження ТСК з питань перевірки діяльності Національного банку України у період фінансової кризи.

Віктор Тополов, Олександр Єфремов.

Далі на вимогу двох фракцій слово для виголошення було надано Володимиру Бондаренку (БЮТ). За його словами, БЮТ вимагає створення ТСК для вивчення обставин привласнення В. Януковичем державної резиденції «Межигір'я» та довколишніх мисливських угідь. «140 гектарів — це трохи менше від території князівства Монако і в чотири рази більше за територію Ватикану», — заявив В. Бондаренко та закликав парламент проголосувати за створення ТСК, яка розбереться в цьому питанні. Відтак Ганна Герман (ПР) виступила із зустрічною пропозицією про створення ТСК «стосовно приховування прибутків Юлією Тимошенко та для розслідування питання, в яких маєтках вона проживає та хто за це платить».

Після обміну звинуваченнями, головуючий Олександр Лавринович запропонував розглянути питання про створення ТСК під час наступної погоджувальної ради.

На початку засідання Верховної Ради вшанували хвилиною мовчання пам'ять померлого 17 грудня народного депутата Івана Сподаренка.

Також головуючий привітав із днем народження народного депутата Миколу Комара.

Насамкінець народні депутати проголосували за створення тимчасової слідчої комісії з питань розслідування випадків втручання органів державної влади і місцевого самоврядування, їх посадових осіб у діяльність ЗМІ та інших повідомлень про тиск на свободу слова в Україні.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Законодавство стосовно містобудування та землекористування систематично порушується

Вечірнє засідання 17 грудня

Народні депутати продовжили розгляд проекту змін до деяких законів із приводу підтримки агропромислового комплексу в умовах світової кризи. Під час обговорення обранці наголошували на тому, що документ необхідний селу, але водночас висловлювали й деякі зауваження до нього. Відтак законопроект ухвалили 318 голосами в першому читанні.

Затим народні обранці продовжили заслуховувати звіти ТСК. Звіт тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин стосовно порушень вимог законодавства при відчуженні пакетів акцій, що перебувають у державній власності, акціонерних товариств у галузі сільськогосподарського машинобудування у зв'язку з діяльністю ВАТ «Лізингова компанія «Украгромашінвест», а також з'ясування обставин доведення до банкрутства ВАТ «Херсонські комбайни» представив член цієї комісії Володимир Скубенко. Верховна Рада не підтримала проект постанови про звіт цієї комісії. Натомість її роботу продовжено до березня наступного року.

А от діяльність тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин порушення Конституції і законів України під час проведення позачергових виборів до Тернопільської обласної ради 15 березня 2009 року та фактів фальсифікацій їхніх результатів за результатами звіту припинено.

Не знайшов підтримки парламентаріїв проект постанови про звіт тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин смерті народного депутата IV скликання І. Плужникова та заволодіння невідомими особами його власністю, акціями телекомпанії «Інтер». Комісія працюватиме й далі.

Парламентарії заслухали звіт тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин самовільного захоплення земельних ділянок, незаконного будівництва у Сімферополі житлових, офісних і розважальних центрів, а також бездіяльності правоохоронних органів. За словами голови ТСК Василя Кисельова, встановлено, що місцева влада Автономної Республіки Крим «зрослася» з кримінальним бізнесом. Цьому сприяє бездіяльність правоохоронних органів. Комісією встановлено, що законодавство у сферах містобудування та землекористування систематично порушується. Парламентарій акцентував увагу на бездіяльності контролюючих органів. Адже з приводу самовільного незаконного зведення об'єктів не вживається дієвих заходів, не притягуються до відповідальності замовники та підрядники. Відповідальності також вдається уникнути посадовцям контролюючих органів та місцевого самоврядування. Цей звіт Верховна Рада прийняла в цілому 241 голосом. Однак деякі пункти з постанови виключили.

Надія СМІЯН.

СПІВЧУТТЯ

17 грудня 2009 року після тяжкої тривалої хвороби пішов із життя народний депутат України, член фракції Блоку «Наша Україна — Народна самооборона», секретар Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, заслужений журналіст України, член Правління та секретар Національної спілки журналістів України

СПОДАРЕНКО
Іван Васильович.

Сподаренко І.В. народився 23 січня 1931 року в селі Стольне Менського району Чернігівської області.

З юнацьких років присвятивши себе служінню Слову, Іван Васильович став одним із творців вітчизняної журналістики, незаперечним авторитетом серед колег, працюючи в газетах на Чернігівщині, Рівненщині, Волині, Полтавщині. Майже 30 років (починаючи з 1973 року) Іван Сподаренко віддав газеті «Сільські вісті». Саме під його проводом цей орган перетворився на рупор правди.

Без його яскравої постаті важко уявити сучасний політичний процес. Іван Васильович обирався народним депутатом України четвертого—шостого скликань.

Нагороджений багатьма орденами та медалями Радянського Союзу, зокрема орденами Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани».

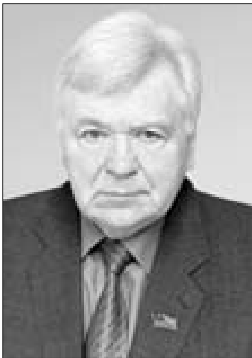
Незалежна Україна також високо відзначила Івана Васильовича, присвоївши йому звання «Герой України» з врученням ордена Держави. Він — кавалер ордена Ярослава Мудрого V ступеня.

Відійшла у вічність непересічна особистість, журналіст від Бога, принципова, високопорядна людина, справжній патріот України.

Світла пам'ять про Івана Васильовича Сподаренка завжди житиме в наших вдячних серцях.

Володимир ЛИТВИН, Олександр ЛАВРИНОВИЧ, Микола ТОМЕНКО, Валентин ЗАЙЧУК, Микола МАРТИНЕНКО, Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ.

СПОДАРЕНКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ

Родині
І.В. Сподаренка

З глибоким сумом сприйняв звістку про смерть Івана Васильовича Сподаренка.

Відійшла у вічність Велика Людина — патріот, громадянин, істинний демократ, який усім своїм подвижницьким життям утверджував світлі гуманістичні цінності, високі ідеали добра, правди, справедливості. Осиротіла вітчизняна журналістика не стало її Патріарха, відданого служителя й захисника Слова, незмінного (протягом понад 35 років) керманича «Сільських вістей».

Втрата наша непоправна, скорбота безмірна. Смерть безжально забрала в нас вірного товариша, мудрого наставника, видатного журналіста, добру, чуйну людину.

Низько схиляємо голови в глибокій повазі і тузі перед вічною пам'яттю Івана Васильовича.

Світлий образ його назавжди збережеться в наших серцях.

Вічна йому пам'ять.

З повагою — Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

***

Депутатська фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України сумує у зв'язку із смертю народного депутата України

Івана Васильовича
Сподаренка

та висловлює глибокі співчуття рідним і близьким покійного.

Пішов майстер

У Національної спілки журналістів — горе. Закінчив свій життєвий шлях

Іван Васильович Сподаренко.

Син селянина, батька якого безжалісно перемололи жорна сталінських репресій, він зробив себе сам — навчався на факультеті журналістики КДУ імені Т.Г. Шевченка й паралельно працював у РАТАУ, потім був редактором обласних газет «Радянська Волинь» і «Зоря Полтавщини». Більше тридцяти років очолював газету «Сільські вісті».

Його журналістський шлях відзначений званням Героя України, він кілька разів обирався народним депутатом, очолював нашу Спілку, до останніх днів був секретарем Національної спілки журналістів України.

Але перш за все для всіх нас він був Майстром. У нього ми вчилися робити свої газети, щоб вони були потрібні людям, завжди захищали людину праці, стверджували Свободу слова в Україні. Глибоко сумуємо разом із родиною Івана Васильовича, колективом і читачами «Сільських вістей».

Ігор ЛУБЧЕНКО,
голова Національної спілки журналістів України.

20 грудня — День працівників міліції

Володимир ЛИТВИН: Першочергове завдання — повернути владу у правове конституційне поле

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Звертаючись до присутніх, Володимир Литвин високо оцінив професійний досвід членів спілки, зазначивши, що кожен із них живе справою, якій присвятив своє життя. «Є закон, і виключно йому необхідно служити», — зазначив він.

За його словами, досвід роботи ветеранів Міністерства внутрішніх справ вкрай важливий не тільки у плані обстоювання правопорядку, а й для внесення пропозицій щодо посилення відповідальності влади та покращення ситуації в державі. До того ж він зазначив, що у депутатському корпусі багато представників системи правопорядку.

Голова парламенту також наголосив на необхідності повної деполітизації, департизації, декомерціалізації правоохоронної системи.

У контексті виборчого процесу, сказав Володимир Литвин, наступний рік буде визначальним і вкрай відповідальним. «Переконаний, що Україна буде як держава, питання — якою вона буде», — додав він.

«Першочерговим завданням є повернення влади у правове конституційне поле», — заявив керівник парламенту. За його словами, сьогодні право і закон підмінені домовленостями, влада розділена за квотним принципом і частково приватизована, що підтверджується кадровими призначеннями. Через це, зазначив він, країна тримається на хаосі і за інерцією, тобто відбувається гра в державу і з державою.

«Кожному з нас треба зробити все, щоб повернути владу народу, поставивши її під народний контроль. Усі кадрові призначення мають бути публічними, на посади повинні призначатися професіонали», — заявив Володимир Литвин.

Володимир Литвин, Валерій Бевз, Василь Грицак.

Голова Верховної Ради наголосив: «Треба зробити все, щоб хоча б на мінімально прийнятному рівні повернути довіру людей до правоохоронних органів. Зрозуміло, що також повинна бути підтримка з боку виконавчої та законодавчої влади. Не можна перетворювати МВС на комерційну структуру, приписуючи їй необхідність заробляти гроші на утримання правоохоронної системи. До добра це не доведе».

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Особовому складу, ветеранам органів внутрішніх справ України

Щиро вітаю мужніх вартових правопорядку, ветеранів, усіх співробітників органів внутрішніх справ України з професійним святом — Днем міліції.

У непростих історичних умовах відбувалося формування української міліції. Задля того, щоб проголошення України суверенною і незалежною, демократичною, правовою державою з декларативних конституційних положень перейшло в площину реальності, необхідне було вжиття енергійних і дієвих заходів, спрямованих на практичне утвердження цих норм у житті. На міліцію як державний озброєний орган виконавчої влади покладалося складне і відповідальне завдання — надійно захищати від протиправних посягань на життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави. Започаткування в перший рік незалежності нашої держави вашого професійного свята красномовно засвідчувало значення і важливість міліцейської праці для української суспільності.

Сьогодні перед українською міліцією стоять не менш важливі завдання та серйозні виклики, ніж вісімнадцять років тому. Наші громадяни очікують від міліції не заспокійливих звітів, не словесних перемог та реляцій, а рішучої, масштабної й ефективної боротьби з корупцією та організованою злочинністю, наведення справжнього порядку на наших вулицях і дорогах, реальних дій, які б дозволили людям відчувати себе захищеними від будь-яких небезпек та загроз.

Це надзвичайно складні й важливі завдання, але, переконаний, українська міліція зможе з честю вийти з протиборства зі злом та надійно захистить від нього державу і громадян. Запорукою цього є ваша вірність Присязі, службовому і громадянському обов'язку, прагнення чесно й сумлінно служити рідному народові.

Вашій відповідальній і благородній службі завжди сприятиме Верховна Рада України, яка і далі провадитиме удосконалення законодавства про міліцію, дбатиме про підвищення соціального статусу її працівників.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам миру, добра, благополуччя, міцності душевних і тілесних сил, мужності, витримки, успіхів у благородному служінні Україні.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Шановні працівники та ветерани ОВС!

Від щирого серця та з великим задоволенням вітаю вас з нагоди професійного свята — Дня працівників міліції!

Це професійне свято людей, яких просто не можна не поважати.

Ви є представниками мужньої, почесної та надзвичайно важливої професії, оскільки ваше головне завдання — оберігати від злочинних зазіхань мир і спокій співвітчизників, їхнє життя, здоров'я та майно, постійно захищати інтереси держави і суспільства.

Переконаний, що завдяки відповідальному ставленню до службових обов'язків, вмінню долати труднощі, високому професіоналізму працівники міліції з честю виконують поставлені завдання із зміцнення законності та правопорядку в Україні.

Бажаю вам великого людського щастя, міцного здоров'я, родинного тепла та благополуччя, натхнення та успіхів у вашій нелегкій справі забезпечення правопорядку в незалежній Україні.

Нехай людська шана стане гідною подякою вам за плідну працю, неупередженість та чесність.

З повагою — народний депутат від Блоку Юлії Тимошенко, голова Комітету Верховної Ради України з питань правової політики
Сергій МІЩЕНКО.

ОФІЦІЙНО

Публікується відповідно до частини четвертої статті 94 Конституції України

Закон України

Про організацію і порядок діяльності Верховної Ради України

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає правові засади організації і порядку діяльності Верховної Ради України.

Стаття 1. Організація і порядок діяльності Верховної Ради України встановлюються Конституцією України, законами України про статус народних депутатів України, про комітети Верховної Ради України, про тимчасові спеціальні і тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України, іншими законами України та Регламентом Верховної Ради України.

Стаття 2. Порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України. Верховна Рада України відповідно до Конституції України приймає Регламент Верховної Ради України — спеціальний акт, яким встановлюються парламентські правила та процедури здійснення Верховною Радою України конституційних повноважень на виконання відповідно законодавчої, установчої, контрольної чи іншої функції.

Стаття 3. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про організацію і порядок діяльності Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 12, ст. 147).

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
1 грудня 2009 року.
№ 1667-VI.

Сфера співпраці надзвичайно широка

***Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Туреччина в Україні Ахметом Бюлентом Мерічем* (на знімку).**

Сторони обговорили подальший розвиток двосторонніх відносин. І наголосили на важливості підвищення ефективності діалогу двох країн, зокрема на рівні парламентів. Володимир Литвин і Ахмет Бюлент Меріч переконані, що сфера двосторонньої співпраці надзвичайно широка — від туризму до політики. Крім того, і Україна, і Туреччина можуть також обмінятися досвідом в економічній сфері і ще більше активізувати торговельні відносини. Співбесідники акцентували увагу й на тому, що нині в україно-турецьких відносинах немає проблем, натомість обидві країни мають багато спільних інтересів, зокрема євроінтеграційні прагнення.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Слуханка для малечі

Учора на прес-конференції в інформаційному агентстві УНІАН заступник Голови Верховної Ради України презентував журналістам диск «Слуханка для української малечі», вихід якого приурочений до Дня Святого Миколая.

Микола Томенко привітав усіх з наступаючими святами і назвав новий спільний проект Фонду «Справедлива країна» та Національної радіокомпанії України «Слуханка для української малечі» своєрідним подарунком до Дня Святого Миколая. Він нагадав, що впродовж останніх трьох років Фондом НРКУ було видано три аудіопроекти: «Головні пісні та мелодії України», «Класика української літератури. Живі голоси» та «Лебеді материнства: Живий голос Василя Симоненка». «Після успішної реалізації цих проектів та схвальних відгуків як спеціалістів, так і простих громадян, у нас виникла думка зробити своєрідну мистецько-просвітницьку підбірку для найкращої, але найбільш незахищеної частини нашого суспільства — дітей», — сказав він.

Заступник глави парламенту розповів, що в основу створення такого видання лягла ідея зібрати різного роду твори для дітей, які можна було б використовувати і під час дитячих свят, і в щоденному житті. «Ця унікальна добірка передовсім має допомогти в організації змістовного та базованого на кращих зразках української культури виховного та освітнього процесу вихователям дитячих садків та батькам», — наголосив він.

Представляючи аудіовидання, Микола Томенко розповів, що до нього увійшло 77 творів (20 казок та 57 музичних творів). Диск складається з двох частин: до першої увійшли українські народні казки, казки народів світу та авторські казки, які виконують народні артисти України; друга частина — дитячі пісеньки, веснянки, ігри, заклички, лічилки, колядки та колискові, у виконанні як іменитих артистів, так і творчих дитячих колективів. Всі матеріали відібрано серед кращих записів фондів Національної радіокомпанії України останніх десятиріч.

Заступник Голови Верховної Ради повідомив, що диск поширюватимуть передовсім для освітньої та виховної роботи в дошкільних закладах. Його буде презентовано та передано в дошкільні освітньо-виховні заклади в кожному обласному центрі країни.

Прес-служба М. Томенка.

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Противсіх Василя Васильовича

Дев'ятнадцять років я спостерігаю за незалежною Україною. Звідусіль чути: Президент за український народ, Прем'єр та уряд за український народ, депутати та парламент за український народ. І у мене виникає запитання: а хто ж проти українського народу, якщо він так погано живе на власній землі?

Разом з вами, шановні виборці, я хочу знайти відповідь на це питання.

Певен, що багато хто з вас її вже знає, а точніше буде сказати — відчуває на собі.

Проти українського народу ті хабарники та крадії, які всі ці роки не займалися на своїх посадах нічим іншим, ніж власним збагаченням за наш з вами рахунок.

Проти українського народу ті можновладці, які оточили себе зручними посадовцями, котрі зайнялися новим, нечуваним в світі бізнесом — дерибаном державної власності та бюджету.

Проти українського народу та місцева влада, яка зайнялася виключно розподілом народної землі, роздачею в оренду народного майна, збагаченням рідні та знайомих, розкішними забавками своїх дітей.

Проти українського народу ті правоохоронні органи, які не в змозі приборкати бандитів та крадіїв, а від того жадають "відкатів", стали їх "кришувати", а потім разом з порушниками законів "відстрілювати" людей та глумитися над нашими дітьми.

Проти українського народу всі ті "нафаршировані" політики, котрі навчилися гарним та красивим обіцянкам під час токшоу, але, прийшовши до влади будь-якого рівня, забувають про нас з вами першого ж робочого дня.

Я прагну все це змінити. Разом, тільки разом з вами!

Ми разом маємо покласти край бідуванню українського народу. І якщо ви довірите мені — я обіцяю і буду нести відповідальність за свої слова: жоден з тих, хто обманював вас всі ці роки, не залишиться на державній посаді!

Що нам всім треба зробити?

Поміняти на всіх ділянках влади людей — на тих, хто своєю чесністю, патріотизмом, працездатністю та професіоналізмом довів, що справді служить українському народові, нашій державі! Жодна посадова особа не має права на недоторканність: якщо вчинив злочин — іди до буцегарні без огляду на чин чи звання!

З усіх ділянок влади, з кожного робочого місця треба витіснити корупцію, кожна спроба дати хабара чи отримати хабара має стати злочином особливої небезпеки.

З бізнесу треба зняти будь-які зайві податки, стягуючи лише єдиний державний податок у розмірі 10 відсотків — "десятини". Це має не тільки дати змогу людям розправити крила та створити багато нових робочих місць, скоротити непомірну кількість податківців та фіскальних служб, це відповідає нашій моралі та релігії!

Я приведу до влади таких людей, які зможуть перетворити Україну на "Швейцарію для Східної Європи": це має бути вільна зона для вкладання грошей, банківська система має працювати не на грабіж людей, а на такий високий розвиток і захист грошей, щоб у нас було не менш престижно розміщати вклади, ніж у "женевських кротів".

Основні сили держава має спрямовувати виключно на соціальні програми — і першою з таких програм має стати програма захисту життя та екології. Україна з її надзвичайно багатою природою має стати справжнім зразком для Європи з точки зору захисту життя людей, захисту екології — річок, лісів, унікальних курортних зон. Ми маємо дбати перш за все про наше майбутнє. У країні Чорнобиля не може бути державних діячів, яким байдуже дивитися, що витворяють з нашою екологією.

Я доб'юся того, щоб було повернуто навчання в 10 класах школи за звичною п'ятибальною системою, а до вузів усі без виключення вступали лише за екзаменами — пільги мають надаватися дітям тільки після того, як вони вже зараховані до вузу та довели право на навчання за державними програмами. Дітей треба позбавити "рекрутства" в армії — наше військо має стати не тільки професійним, а й мобільним, невеликим за чисельністю, добре озброєним та готовим справді захищати Батьківщину, а не бути безплатною робочою силою для генеральських маєтків.

Я маю досвід і знаю, як саме повинні працювати місцеві органи влади. Головне — вони повинні виконувати накази людей, дбати про їх добробут, а не бути розподільниками "шарових" земель та прикриттям для шахраїв! Про місцеве самоврядування всі роки незалежності чути тільки балачки — треба значно скоротити місцевих чиновників, але віддати на місця право залишати саме в регіонах більшість зароблених бюджетних коштів. Київ має не розподіляти все за регіони — повинен допомагати регіонам з користю витрачати для людей все те, що люди віддали державі у вигляді податків.

Ми не маємо робити якихось спеціальних програм, "проривів", писати довгі та надзвичайно брехливі статистичні звіти. У нас розумні та освічені люди, серед яких багато фахівців своєї справи — вони давно вже знають, що, де і як робити для людей.

Кожен політик, який балотується до органів влади — як місцевих, так і центральних, — має дати письмову обіцянку в разі щонайменшого посадового злочину — хабара, "відкату", "кришування" тощо — бути не тільки притягнутим до суду, а й віддати державі майно, що належить йому та його родині.

Я народився, зростав, набував освіту та досвід на українській землі. І мені дуже боляче, що нашу матінку-землю, що нашу улюблену країну перетворюють на світове посміховисько! Геть всіх тих, хто довів нашу Батьківщину до цього!

Ми маємо жити у вільній, красивій, заможній Україні!

І до цього треба зробити перший крок — віддати голос ПРОТИВСІХ Василю Васильовичу, якого народили українські батьки, який не хоче і не буде змінювати країну для життя своїх дітей та онуків, який хоче щастя для всіх українських людей і який докладе для здійснення цього всі свої знання та досвід, який готовий покласти на благо людей своєї Вітчизни все своє життя!

Батьки народили мене Гуменюком Василем Васильовичем, все життя я вчився, працював, спілкувався саме з цим прізвищем. Але сьогодні я йду на те, щоб балотуватися у Президенти з прізвищем ПРОТИВСІХ, оскільки я певен у тому, що ви також зі святою ненавистю прагнете врешті-решт проголосувати проти тих, хто всі ці роки обманював вас, хто на цьому обмані наживав величезні гроші. Саме тому я хочу вийти на вибори, щоб остаточно поставити крапку в етапі брехні, крадіжок, розбазарювання та нехтування правами людини!

Я йду захищати вас! Я все зроблю, щоб люди в Україні були щасливі та заможні!

Клянуся у цьому на святій Біблії!

У справі прокурора спробували розставити крапки над «і»

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У середу парламентський Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією слухав пояснення прокурора Київської області. З пропозицією винести на розгляд комітету питання, щоб «розставити усі крапки над «і», Олександр Гардецький, як він наголошував під час засідання, вийшов сам. А приводом для необхідності «відбілити честь мундира» стало звернення народного депутата, заступника голови Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Володимира Стретовича до Президента України та Голови СБУ щодо протиправних, як він вважає, дій прокурора Київської області.

До речі, сам Володимир Стретович залишив залу засідання ще до розгляду питання по суті через відсутність багатьох членів комітету зі словами: «Відмовляюся брати участь у незаконному засіданні вашого комітету. У мене теж є комітет, і ми вернемося до цієї теми пізніше... Усе по закону треба робити, а ви робите «для галочки». В нашій країні вже наробили «для галочки» за 18 років. Чи ви не згодні?.. Спасибі за дотримання закону у комітеті з питань боротьби з корупцією!..».

Прокурор області Олександр Гардецький у виступі пояснив логіку своїх дій: «Я ініціював це питання... Я не хотів цього робити, допоки звернення не було розповсюджене в електронних і деяких друкованих ЗМІ. Тому я вимушений захищатися і звернувся до комітету... На даний час Генеральною прокуратурою проведена перевірка... Прошу вас розглянути це питання і поставити крапку...».

За словами прокурора, деякі події, про які йдеться у зверненні народного депутата, просто не могли існувати «фізично... у природі».

— Взяти, — каже він, — звинувачення, що Гардецький має гранітний кар'єр у Броварському районі. Всі знають, що в Броварському районі гранітних кар'єрів взагалі немає. Або у Гардецького будинок в Дніпропетровську, Кіровограді, Запоріжжі... У Гардецького немає будинку в Дніпропетровську, як і немає в Гардецького восьми аптек. Якби в Гардецького було вісім аптек в Дніпропетровську, я думаю, Гардецький не працював би прокурором області, а контролював, як працюють аптеки. У Кіровограді я жив спочатку в готелі, потім знімав дві квартири. І жодного будинку в Кіровограді не мав...

Відкинув прокурор звинувачення про те, нібито йому «купили квартири в Києві». Гардецький розповів: одне помешкання «отримав, працюючи в адміністрації Президента у 2005 році, — ця квартира досі не приватизована». Друга квартира «нинішньою дружиною придбана в кредит ще 2006 року, коли я її в очі не знав...».

Присутні на засіданні комітету народні депутати ознайомилися з наданою Генеральною прокуратурою інформацією щодо перевірки звинувачень. Документ роздає прокурору області здебільшого позитивні характеристики, рясніє рядками на кшталт: «особистої причетності Гардецького О. С. до отриманих підлеглими хабарів не встановлено», або «не підтвердилися доводи», «не відповідає дійсності твердження», «будь-якої особистої заінтересованості у вирішенні справ не виявлено», «не встановлено причетності Гардецького О. С. до виділення Бориспільською адміністрацією земельних ділянок загальною площею 40 га у власність 21 громадянину», «не виявлено фактів зловживання... при придбанні квартир та автомобілів».

Генпрокуратура перевірила й історію з маєтком. «Відносно будинку в Ірпіні встановлено, що його придбано братом Гардецького С. О.... ще влітку 2007 року, до призначення Гардецького С. О. прокурором Київської області».

«З огляду на викладене підстав для реагування на звернення не вбачається», йдеться в інформації, наданій комітету Генеральної прокуратурою.

Природу порції компромату, яку підхопили окремі ЗМІ, сам Олександр Гардецький пов'язує зі своєю службовою діяльністю.

— Для мене зрозуміло, чому атакували мене, — розмірковує він з цього приводу. — Ще у 2008 році Бориспільська міжрайонна прокуратура заявила порядку 50 позовів... про повернення 48 гектарів землі навколо аеропорта Бориспіль. Це термінал D,.. який зараз будується. Нині до цього терміналу... немає під'їзних колій, нема де стояти повітряним суднам. У 2006 році колишній голова району... роздав цю землю (таку необхідну для розширення аеропорту. — **Авт.**) 25 фізичним особам,.. для ведення особистого селянського господарства... Особи продали її трьом комерційним структурам і зараз держава Україна (за бюджетні, звісно, кошти. — **Авт.**) повинна викупити ці незаконно (на думку Гардецького. — **Авт.**) отримані землі у... комерційних структур для того, щоб належним чином будувався термінал D. Ми стали на захист інтересів держави. Я сказав: відкликати позови не буду. Більше того — у березні порушив кримінальну справу за цим фактом, і зараз іде активне розслідування ...

Звісно, в усій цій історії виникає цілком слушне запитання: чому прокурора області перевіряє Генеральна прокуратура?

— Іншого органу, який би міг перевірити діяльність прокурора, просто не існує в Україні, — пояснив головуючий на засіданні заступник голови Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Микола Джига. — Або тимчасова слідча комісія Верховної Ради, якої немає з цього питання, або Генеральна прокуратура... Інших інстанцій немає, які б могли достеменно перевірити усі факти. Із довідки, яка надійшла в комітет з Генеральної прокуратури, з усіх фактів, викладених (у зверненні народного депутата. — **Авт.**) нічого не підтвердилося. І це підтверджено довідками і Служби безпеки України, і Генеральної прокуратури. Думаю, треба взяти до відома інформацію Генеральної прокуратури і на цьому поставити крапку.

Аргументи вислуховувала Галина КВІТКА.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Заступник голови Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Микола Джига, завідувач секретаріату Юрій Сорочик, член комітету Іван Вернидубов під час засідання комітету.

Друкується на підставі договору з ЦВК та згідно з наданими нею оригіналами

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Рябоконя Олега Васильовича

Рябоконь Олег Васильович — народився 1973 року у Вінниці в родині державного службовця. Із золотою медаллю закінчив середню школу. Магістр міжнародного права. Отримав освіту юриста-міжнародника в Українському інституті міжнародних відносин (м. Київ), закінчив юридичну магістратуру в Джорджтаунівському університеті (м. Вашингтон, США), а також навчався в Школі державного управління ім. Кеннеді (Гарвардський університет, США).

Неодноразово визнавався кращим юристом України і Росії спілками юристів та провідними юридичними виданнями міжнародного рівня. Побудував першу на пострадянському просторі транснаціональну юридичну компанію "Меджістерс" (колишня назва "Магістр & Партнери") із офісами у Києві, Лондоні, Москві, Мінську та Астані. Брав участь в успішному захисті інтересів України щодо визнання нашої держави країною з ринковою економікою, а також в інших гучних справах, що велися в країнах ЄС, у Росії, США, Китаї, Індії, Чилі, Венесуелі. Працював юристом у США, Росії.

Безпартійний. Одружений, має п'ятнадцятирічну доньку і шестирічного сина.

Через побудову громадянського суспільства до процвітаючої України!

Шановні громадяни!

Сьогодні ми — раби у власній державі!

Як юрист, я бачу зневажання наших конституційних прав кожного дня. Ми абсолютно не захищені від свавілля системи влади. Будь-хто з нас — і багатий, і бідний — може стати жертвою системи. Ми не отримуємо гідних зарплат, пенсій, стипендій. Споживчий кошик постійно зростає в ціні. В нашій країні ґвалтують дітей і стріляють у бізнесменів — ми боїмося виходити на вулиці і не довіряємо власним правоохоронним органам.

При цьому ми стоїмо осторонь і вважаємо, що нічого з цим не можемо вдіяти. Нас вистачає лише на те, щоб пожалітися один одному, яка погана в нас держава. А коли приходять вибори — ми обираємо за принципом "найменшого зла".

Водночас, виїжджаючи за кордон, ми з'ясовуємо, що саме ми — українці — талановиті, чесні, працьовиті й успішні в усьому, за що б не бралися. Ми — найкращі бізнесмени, вчені, медики, спортсмени і митці! Чому ж не можемо розкрити свій потенціал у себе вдома?

Настав час скинути з себе оману, нав'язану нам владою! І почнемо не з порожніх обіцянок з високих трибун про те, як після виборів ми отримаємо сильну армію, підвищимо прожитковий мінімум, піднімемо село і профінансуємо місто, оскільки в збанкрутілій державі, де влада використовує державні ресурси для власних потреб, це просто неможливо! Починати треба з кореня зла, з якого беруть початок усі наші біди.

Корінь зла — це порочна система влади. Найперше, що ми маємо зробити — побудувати громадянське суспільство, в якому ми матимемо реальні права вимагати від держави задоволення наших потреб і тримати державні видатки під жорстким народним контролем.

Лише повернення наших громадянських прав створить нам міцний фундамент для подальшого будівництва України. Про це свідчить досвід Англії, Франції, Німеччини, Америки і багатьох інших розвинутих держав, де громадянин — це найбільша цінність суспільства.

Будуймо Україну разом!

1. Обираємо Президента — порядок денний

1.1. Політико-економічна система цілковито вичерпала себе і перебуває у конфлікті з суспільством. Зараз, підкоряючись законам самозахисту, вона намагається закритися від впливу громадян і встановити максимально можливий контроль за ресурсом, що дедалі зменшується.

1.2. В таких умовах системі влади потрібен внутрішній арбітр або Президент-директор, який вирішуватиме, кому і скільки належить державного ресурсу.

1.3. Такий розвиток подій призведе до того, що наші громадяни будуть обмежені в доступі навіть до тих мінімальних державних послуг (медицина, освіта, інші галузі інфраструктури), якими ми користуємося сьогодні. Корупція значно подорожчає, а тиск на економіку зросте.

1.4. За таким порядком денним, хто б із вихованців системи не прийшов до влади, буде грати саме цю роль. Сила системи полягає в тому, що кожен, хто стає її частиною, починає грати за її правилами.

1.5. Ми пропонуємо інший порядок денний. Ми не хочемо "рулити" цією системою та ставати її частиною, ми пропонуємо нову модель організації нашого суспільства.

1.6. Наша мета поза рамками сьогоднішньої системи влади. Наша мета — створення громадянського суспільства шляхом самоорганізації, де кожен громадянин впливає на життя країни і несе за це відповідальність перед суспільством і нащадками.

1.7. Нам потрібна влада Президента для того, щоб об'єднати громадян, готових побороти порочну владу і захиститися від свавілля цієї системи.

1.8. Влада Президента потрібна, щоб у рамках існуючої Конституції допомогти прорости громадянському руху, за допомогою якого громадяни побудують нову Україну.

2. Існуюча система-паразит приречена

2.1. В СРСР держава була всесильною, а громадянського суспільства не було. Всі соціальні питання громадяни вирішували за допомогою держави. СРСР розвалився від такого перевантаження. Перший час після колапсу держава відступила, і утворився вакуум. На жаль, через відсутність досвіду громадяни не скористалися з цієї ситуації для самоорганізації і втратили час. На заміну однопартійній системі прийшла система корупції і неконтрольованої влади, де громадяни розглядаються як "біомаса" або "чернь".

2.2. З того часу система влади постійно розросталася, і з часом ми всі стали залежними від неї. І ця залежність невпинно зростає.

2.3. Сьогодні система влади настільки всеохоплююча, що людина й кроку не може зробити без держави. Коли ви хочете щось зробити, з'ясовується, що існує безліч правил і норм, які виконати просто неможливо. Вам дозволять працювати, але ви завжди будете "винні" за правилами системи, а отже — контрольовані. В цьому й полягає суть системи тотального контролю і впливу.

2.4. Ця система стосується всіх без винятку — і багатих, і бідних. Люди намагаються уникати труднощів і тому підкоряються правилам системи. Це, в свою чергу, призводить до того, що повністю деградують і висміюються такі людські риси, як честь, гідність, служіння людям.

2.5. Система повсякчас змушує людей іти проти своєї совісті і волі. Людина конфліктує сама з собою. Це робить її нещасною. Як результат — нещасні родини, зростання наркоманії й алкоголізму, секс-рабство, вимирання населення. Суспільство, в якому процвітають такі "цінності", — приречене.

2.6. Більше того, ця система приречена економічно. Ми не платимо податки, а ті що платимо, розкрадаються можновладцями у повній відповідності до правил системи! Ми платимо хабарі — але ж вони не використовуються на розбудову державних благ! Усе це заважає розвивати нашу державу — не будуються дороги, не підвищуються справжні зарплати; наука, освіта, спорт, армія, медицина і охорона правопорядку — все в занепаді саме з цієї причини. Не вірте тим, хто вам каже, що в нашій державі буде краще за існуючої системи, — це просто неможливо!

2.7. Саме з цих причин система влади в Україні приречена. Вона тріщить по швах і вже найближчим часом розвалиться. Ми повинні бути готові до такого розвитку подій і до того часу створити умови для зародження й розвитку громадянського суспільства — головного фундаменту процвітаючої України!

3. План дій

3.1. За наступні п'ять років ми повинні побудувати альтернативу існуючій системі влади шляхом створення умов для самоорганізації громадян.

3.2. Для цього кожен з нас повинен стати членом спілки, спільноти, домоуправління, тобто громадського об'єднання, яке захищатиме законні інтереси своїх членів (учасників) у державних та громадських органах.

3.3. Поодинці — ми слабкі і беззахисні перед сильною системою влади, об'єднавшись — ми станемо силою, яка доведе слабкість порочної системи.

3.4. Активізація громадських об'єднань сприятиме поступовому виключенню держави як посередника між нами і переходу до прямої кооперації один з одним. Домовляючись між собою, ми тим самим обмежуємо рамки потреб, які нам необхідно вирішувати за допомогою держави. Таким чином, система влади втрачає над нами контроль. Деякі з наших потреб, такі як, наприклад, медичне обслуговування, освіта (дитячі садки, школи, професійні училища), охорона прибудинкових територій, — вже сьогодні можуть бути задоволені безпосередніми угодами між громадськими радами та відповідними приватними установами.

3.5. Шляхом прямої кооперації громадяни будуть створювати економічні блага, які розподілятимуться безпосередньо між ними, а не виключно між учасниками системи влади.

3.6. Взявши відповідальність на себе, ми наведемо порядок у своєму будинку, своєму дворі. Об'єднавшись з іншими будинками, ми наведемо порядок у мікрорайоні. Після мікрорайону, міста — наведемо порядок в країні.

3.7. Ми будемо фінансувати наші об'єднання, і тому матимемо повний контроль за використанням коштів, а також навчимося фінансовій дисципліні.

3.8. З часом це дасть змогу вдосконалити систему оподаткування. Лише частина з наших коштів буде витрачатися на загальнодержавному рівні, водночас, більшість коштів ми витрачатимемо на потреби наших громад.

3.9. Контролюючи фінанси, отримаємо дієвий механізм контролю за якістю державних послуг.

3.10. Маючи вплив на рішення державних органів, контролюючи державний бюджет, виховавши цілу низку висококваліфікованих громадських управлінців, ми завершимо формування громадянського суспільства, яке замінить собою порочну систему влади.

3.11. Ми будемо використовувати всі законні можливості аби досягти своєї мети.

3.12. Вже сьогодні законодавство України дає нам змогу створювати громадські об'єднання, які мають право одержувати від органів державної влади і управління та органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для реалізації своїх цілей і завдань, вносити пропозиції до органів влади і управління.

3.13. Першим кроком має бути введення обов'язкового отримання згоди громадськості на виконання державними органами будь-яких дій, що безпосередньо впливають на інтереси громадських об'єднань. Особливо це стосується питань розробки сільських, міських і державних бюджетів і звітування щодо них.

3.14. Для цього органи державної влади повинні бути зобов'язані всі свої рішення узгоджувати з громадськими радами.

3.15. Щорічно органи державної влади повинні укладати суспільні угоди з громадськими радами, де будуть зазначатися конкретні заходи, часові рамки, розміри витрат та джерела їхнього фінансування, а також відповідальність органів державної влади в разі невиконання угоди.

4. Президент повинен очолити рух формування громадянського суспільства

4.1. Роль глави держави у формуванні громадянського суспільства полягає в тому, щоб сприяти прискоренню прийняття законів і указів, які допоможуть сформувати громадянське суспільство. Президент дасть можливість забезпечити мирний характер процесу самоорганізації і не дозволить системі розвалити його.

4.2. Якщо я стану Президентом, першочерговими заходами будуть:

- опублікування всіх статей бюджету Секретаріату Президента, органів державної влади, підконтрольних Президенту, а також забезпечення повного доступу громадян до всіх статей видатків цих органів на щоквартальній основі;
- введення обов'язкової декларації доходів, у тому числі у вигляді безоплатного користування майном, і видатків всіх державних службовців та членів їх сімей;
- прийняття нової кадрової політики європейського рівня, яка дасть змогу кожному громадянину обіймати керівні посади в державі на підставі конкурсу за чіткими професійними і особистими критеріями;
- ініціювання введення додаткових повноважень громадським радам при державних органах влади і управління, органах місцевого самоврядування;
- перевірка відповідності кваліфікаційним вимогам суддів, які призначаються Президентом на посаду судді вперше.

Ти можеш утриматись, ти можеш проголосувати, взявши думку, нав'язану тобі, але виключно від тебе все залежить! Не від мене, від тебе! Твій вибір — це твоє майбутнє. Сам відокрем фальш від правди і зроби свій вибір!

Вірус двох Вікторів:

Заради об'єктивності слід констатувати, що за останні роки чимало було сказано про необхідність консолідації не тільки суспільства, а й самої влади в Україні. Саме з такою ініціативою та запропонованим конкретним планом дій у цьому напрямі неодноразово виступали Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, перший Президент України Леонід Кравчук та ще цілий ряд державних і політичних діячів. Не винятком були й «непримиренні друзі», а саме керманичі ватаг «любих та дорогих друзів» — Віктор Ющенко та Віктор Янукович. Здавалось би, перед такими потужними загрозами для нашої країни, як світова фінансова криза, паводки, епідемії, жахливі аварії на шахтах Донбасу, провали в діяльності Національного банку й таке інше, гасло «Єднаємось!» повинно було б хоч у такі скрутні часи спрацювати. Наразі, так підказує здоровий глузд, тим паче, що суспільство як ніколи виснажене від десятилітніх стресів, політичних колапсів, невиконаних обіцянок та невдалих реформ, а вірніше сказати — лише їх декларування попередніми урядами та Президентами.

Хоча, слід зауважити, одну реформу «державній еліті» зразка 2004 року, звісно, не беручи до уваги вдалі особисті реформи щодо облаштування особистого статку, таки вдалось запровадити. Щоправда, поспіхом та з урахуванням, м'яко кажучи, особистих корпоративних інтересів. Я маю на увазі напівкулуарний дерибан самої Конституції України, і не тільки! Ну, і, як завжди в нас заведено, «хотіли як краще, а вийшло, як завжди». Втім, БЮТ категорично був проти й не голосував за наведені вище авантюрні експерименти. Адже саме так звані «рішучі демократичні кроки прогресивних ліберал-демократів» Ющенка та Януковича призвели до остаточної паралізації діяльності всіх вертикалей влади, а відтак — викликали некеровані процеси протистоянь і хаосу в самій владі. Вірні синки «батька-наставника» Кучми, будучи зразковими учнями останнього, освоїли для себе головний урок, що базується на висновках із досвіду попередніх років на кшталт потрясіння від Майдану: щоб утриматись при владі, потрібна стратегія гойдалок та безвладдя. І байдуже, що від таких стратегій страждає вся країна, власне кажучи, у першу чергу сам народ, від імені якого вони так часто-густо лопочуть, безапеляційно віщаючи про кроки назустріч Йому, власному народу, точніше, своїм вірнопідданим. А можливо, це від палкого бажання почути кожного з цих самих вірнопідданих, точніше — киданути кожного та всіх, разом узятих?

І не дарма саме ці персонажі так завзято впроваджували сценарії не тільки паралізації діяльності Верховної Ради й загалом державних органів влади та нівелювання ролі органів місцевого самоврядування, а й стрімко дистанціювали як у центрі, так і на місцях тих людей, завдяки яким вони всілися на вельми зручні владні стільці. Більш того, кожен їхній крок є і визначально був спрямований виключно на спроби усунення, дискредитування, знищення Юлії Тимошенко, як єдиної перешкоди на їхньому шляху до безмежної влади касти недоторканних олігархів. До речі, плану, детально спланованого ними та їх поплічниками, ще в далекому 2002 році.

Відтак цілком зрозуміло, чому у відповідь на заклики Прем'єр-міністра Тимошенко про необхідність консолідуватись перед викликами часу ми побачили навіть не мовчання, а чергову хвилю агресії та інтриг. Не дивно, що навіть незважаючи на наближення кампанії з обрання нового Президента, вони публічно знехтували академічними правилами своїх тіньових ігрищ, заблокувавши чергові ініціативи Тимошенко стосовно надання органам місцевого самоврядування розширених повноважень шляхом упровадження права місцевої влади формувати та розподіляти на місцях значну частину бюджетних надходжень. Тобто, фактичну децентралізацію владних повноважень центру — саме те, про що досить тривалий час вели публічні промови обидва Віктори. І коли настав час, саме їх представники у Верховній Раді не підтримали відповідних змін до Бюджетного кодексу.

Прикладів аналогічної поведінки, якій сміливо можна надати статус «вірус обох Вікторів — штам «жадоба влади та капіталу», в інших ситуаціях — хоч греблю гати. Згадаємо хоча б тему постачання та транзиту російського газу. Скільки піднято гласу та напущено жахів оточенням Вікторів у період так званої газової кризи. Не говорячи вже про буквальні намагання зірвати переговорні процеси. Дійшло навіть до звинувачень у національній зраді з боку відомих бездипломних радників з утворення штучних кризових ситуацій. А потім стало всім очевидним, що прем'єр Тимошенко не тільки зуміла зняти напругу в газових відносинах Росії і України, а й забезпечила підписання дострокових угод, причому вигідних для української сторони. Більше того, нещодавня чергова невдала спроба спікерів шанованих Вікторів знов нагнітати жахи в цих питаннях, що здійснювалась на тлі «гнівного ультиматуму» Ющенка керівництву Росії напередодні зустрічі двох прем'єрів (Путін—Тимошенко), виявилась не більш як рецидивом їх уже згаданого хронічного вірусу. Так, справді, для всіх країн у зв'язку із кризою Росія, можливо, прийматиме рішення щодо сплати пені й штрафів. Однак, зважаючи на планомірне налагодження Тимошенко відносин між нашими країнами в газовій сфері й не тільки, для нашої країни порядок визначений прозорий та дуже простий. За півроку до наступного періоду Україна за контрактом може заявити будь-який обсяг газу на наступний рік для того, щоб Росія мала можливість спланувати цей обсяг для видобутку. А потім, за контрактом, ми маємо можливість від погодженої цифри споживання газу на наступний рік відхилятися на 20% в один або в інший бік. Погодьтесь, це аж ніяк не дамоклів меч, як заявляли доморощені опоненти Юлії Володимирівни. Аналогічно вирішено питання й у транзиті російського газу через територію України. Факт, що питання зовсім «не в поганих контрактах на природний газ», як заявляли Віктори, до речі, вперше укладених між двома державними корпораціями — НАК «Нафтогаз України» (Україна) і «Газпром» (Росія) без посередників. А питання в тому, що Віктори не можуть змиритись з тим, що в них більше немає корупційного посередника між Україною та Росією, намагаючись за будь-яку ціну повернути на ринок «Росукренерго».

Для довідки. Пан Фірташ, за підтримки Вікторів, намагається через судові інституції відібрати в народу України 11 млрд. кубічних метрів газу, які перебувають у вітчизняних газосховищах. Їхня вартість становить майже 5 млрд. доларів. Погодьтесь, ласий шматок для носіїв вірусу «жадоба влади та капіталу». Саме тому такий ажіотаж навколо газових контрактів. Однак переконаний, незважаючи на «крики» окремих політиків, жодної проблеми щодо спожитого газу в 2009 р. у країні не виникне, тим паче що оплата за придбаний газ уперше за всі ці роки здійснюється своєчасно та в повному обсязі, незважаючи на кризову скруту.

Відтак цілком зрозуміло, чому у відповідь на заклики Прем'єр-міністра Тимошенко про необхідність консолідуватись перед викликами часу ми побачили навіть не мовчання, а чергову хвилю агресії та інтриг.

Як не менш яскравий приклад наведу так звану ініціативу Вікторів про необхідність підготовки до боротьби з епідемією грипу. Обидва в унісон волали про необхідність виділення додаткових коштів. А як дійшла справа до конкретики, то один ветує, а інший дає команду заблокувати це питання у Верховній Раді. Точнісінько, як і з коштами на підготовку до Євро-2012. Ні в кого не викликає сумніву, що країні потрібна не пластикова рекламна картка із зображенням «швидкої допомоги», з якою третій рік поспіль круїзничає по країні один із Вікторів, а нагальна необхідність переобладнати значну частину лікарень, особливо районних у невеликих містах, не кажучи вже про сільські амбулаторії. Необхідно термі-

Держава повинна захищати справедливість,

Соціальна справедливість нам тільки сниться

Основна проблема соціально-економічного розвитку України — це проблема якості. Вирішення цієї проблеми пов'язане з утвердженням, по-перше, нової якості влади, по-друге, нової якості економіки, по-третє, нової якості життя.

Основними критеріями оцінки ефективності діяльності влади повинні стати динаміка індексу людського розвитку, зростання середньої тривалості життя, покращення співвідношення народжуваності та смертності. Від бідності та хвороб населення України вимирає за останніх 18 років у середньому темпом 300 тисяч осіб на рік. У порядок денний поставлено питання про порятунок популяції, про порятунок нації. За прогнозами, до 2050 року населення України може скоротитися на половину. Порятунок нації повинен стати основною національною ідеєю.

Найдраматичнішою проблемою України в економічній та соціальній сферах є невідповідність стану економіки добробуту населення і ролі держави на міжнародній арені її природному, науково-технічному, аграрно-промисловому потенціалу та кваліфікаційно-освітньому рівню трудових ресурсів. За рівнем конкурентоспроможності Україна займає 82-ге місце, за рівнем інвестиційної привабливості — 120-те, за розвитком фінансових ринків — 106-те місце у світі. З другого боку, Україна посідає 6-те місце в світі за рівнем економічної злочинності (перш за все йдеться про корупцію і рейдерство).

Природні умови України дозволяють їй зайняти одне з провідних місць у Європі та світі з виробництва багатьох видів промислової продукції та широкого спектра якісних продовольчих товарів. Науково-освітній потенціал у поєднанні з розвинутою мережею наукових установ і вищих навчальних закладів здатен забезпечити нашій країні роль генератора новітніх технологій, виробництва високотехнологічної продукції.

Натомість Україна перебуває на передостанньому місці в Європі (перед Молдовою) за розвитком сучасного внутрішнього ринку та купівельною спроможністю населення. Зовнішньоекономічні відносини тримаються на експорті напівсировинної продукції чорної металургії, мінеральних добрив і трудових ресурсів для некваліфікованих видів праці. До цього слід додати катастрофічно високу енергомісткість виробництва, вразливість енергетичної та економічної безпеки держави.

Наслідком неадекватного, неефективного економічного реформування стала неприпустимо висока концентрація національного багатства у власності невеликого кола осіб, надзвичайно висока диференціація доходів на тлі цинічно-надмірної розкоші фінансово-політичної верхівки, бідність широких верств населення. З одного боку, 65% багатства володіють 5 кланів («сімей»), з другого — за масштабами бідності Україна перебуває на третьому місці в Європі (після Албанії та Молдови). Якщо взяти приблизно, схематично, то структура багатства в Україні має такий вигляд: 5% найбагатших і багатих людей володіють 65% багатства, 60% бідних і найбідніших людей володіють 5% багатства, середній клас (35% населення) володіє 30% багатства.

В Україні існує плутократично-олігархічний капіталізм, кримінально-кланова система якого, осідлавши фінансові потоки, контролює державу і процес виробництва, обміну, розподілу та споживання суспільного продукту.

Виправлення цих деформацій потребує кардинальної зміни соціально-економічної політики держави та довгочасних консолідованих зусиль усього політикуму й суспільства. Глобальна фінансово-економічна криза актуалізувала необхідність радикальних змін.

Вихід із системних деформацій можливий тільки на основі системи заходів, що здійснюються практично одночасно (хоча по-різному пролонговані в часі), а не кроків, що здійснюються послідовно.

Для того, щоб пом'якшити, а ще краще — усунути кричущу соціальну нерівність в Україні, необхідно:

1. Здійснити крупний соціально-економічний маневр,

Від бідності та хвороб населення України вимирає за останніх 18 років у середньому темпом 300 тисяч осіб на рік

«жадоба влади та капіталу»

ново суттєво збільшити та поновити автопарк машин «Швидкої допомоги». А якщо ми говоримо про підготовку до спалахів сезонних грипів або можливої загрози нової пандемії грипу, країні необхідна низка додаткових упереджуючих заходів, у тому числі відповідного оснащення стаціонарних лікувальних закладів. Давайте скажемо відверто: в цьому напрямі нічого не робилось останні років 20. І готуватися до першої та другої хвилі пандемії, і не тільки до неї, потрібно було ще попередні 18 років, зокрема Вікторам, у яких були для цього необмежені можливості. Потрібно було лише спрямовувати гроші від приватизації об'єктів державної власності на розвиток системи охорони здоров'я. Важко не погодитись з об'єктивною оцінкою Юлією Тимошенко діяльності Вікторів енд компані: «...вони ж, вибачте, всі «заводи й пароплави» розібрали по кишенях (від автора: 179 тисяч об'єктів), залишили країну без копійки грошей, за 10 попередніх років не провели жодної реформи в системі охорони здоров'я, і зараз, у кризу, ми зобов'язані в прискореному режимі проводити модернізацію лікарень, закупівлю медустаткування, машин «швидкої допомоги» й усе інше».

Одна з останніх глобальних афер Вікторів — «соціальні стандарти». Це взагалі шедевр майстерного шахрайства. Поряд із ним поцуплення значної частини коштів, передбачених для «лікування» вітчизняної банківської системи, а точніше — тих приватних банків, що їм підконтрольні та перетворені, вибачте, на зливну яму під назвою «офшорні інвестори», просто блідніше, навіть незважаючи на те, що йдеться приблизно про суми в розмірі 60—70 млрд. грн. Ну, а 17 млрд. грн. нецільового використання коштів урядом Януковича в 2007 році — це в такому порівнянні взагалі просто дитячий жарт.

Про що йдеться. Згідно з так званим законом про нові соцстандарти, нібито підвищено прожитковий мінімум для непрацездатних — з 498 до 573 грн. Натомість, за українським законодавством, мінімальна пенсія не може бути нижчою за прожитковий мінімум для непрацездатних. Тому з 1 листопада мінімальна пенсія начебто мала підвищитися до 573 грн., тобто аж на 75 грн. — так помпезно заявляли, при цьому «гнівно критикуючи» Тимошенко, Президент та керманич Партії регіонів, обидва кандидати в... Однак насправді все виявилось черговою дешевою кулькою з надписом: «Щиро хочемо влади. Народ, ковтни ще разочок наживку!» Адже саме Прем'єр-міністр Тимошенко вже майже два роки не тільки дотримується норми про те, що мінімальна пенсія не може бути нижчою за прожитковий мінімум, а й здійснює спеціальні доплати пенсіонерам, завдяки яким реальна мінімальна пенсія вже давно вища за 498 грн. Так, завдяки урядовим доплатам ще з 1 січня 2009 р. реальна мінімальна пенсія становила 544 грн. Отже, піарники Вікторів не врахували, що протягом року Кабмін працював, і йому вдалося збільшити мінімальну пенсію ще на 28,4 грн. — з 1 жовтня 2009 року вона становить 572 грн. 40 коп. Тобто, реально, якщо чітко виконувати закон Януковича-Ющенка, пенсія для 6 мільйонів пенсіонерів мала зрости лише на 60 копійок — до 573 гривень. З другого боку, від виконання закону Вікторів виграли б лише колишні високопосадовці та екс-чиновники. Відповідно до чинного законодавства, цій категорії пенсіонерів пенсія нараховується з розрахунку не більше 15 мінімальних зарплат, встановлених для працездатного населення. Отакої! Персонажі відомого твору Ільфа та Петрова «12 стільців» просто відпочивають, вірніше в ті часи навіть аналогів не було такої винахідливості, якої набули за тривалі, непомірно важкі роки перебування у владі Віктори.

Припускаю, що в певної частини читачів виникнуть сумніви стосовно моїх стверджень щодо гойдалок, які влаштовують країні, об'єднавшись, обидва Віктори — претенденти на посаду керманича держави.

Припускаю, що в певної частини читачів виникнуть сумніви стосовно моїх стверджень щодо гойдалок, які влаштовують країні, об'єднавшись, обидва Віктори — претенденти на посаду керманича держави. Тому наведу хронологічну низку фактів та подій. Читайте, аналізуйте.

22 вересня 2005 року. Після відставки Тимошенко з поста прем'єра, Віктор Ющенко, Віктор Янукович і Юрій Єхануров підписують «Меморандум порозуміння між владою та опозицією», який у народі влучно називають «пактом Ющенка-Януковича». Ющенко приймає продиктовані Януковичем вимоги про амністію фальсифікаторам і сепаратистам, відновлення недоторканості депутатів місцевих рад. Це чорним по білому записано в меморандумі. А згідно з усними домовленостями нова влада припинила переслідування осіб, які вчинили злочини за попереднього режиму — на користь цього, хоч і в непрямий спосіб, свідчить відсутність резонансних кримінальних справ та судових процесів.

22 вересня 2005 року. Парламентська фракція Партії регіонів одноголосно голосує за призначення Юрія Єханурова на посаду Прем'єр-міністра. Також у повному складі підтримують Єханурова фракції, контрольовані зятем Кучми Віктором Пінчуком.

5 жовтня 2005 року. Президент Ющенко на вимогу Януковича підписує закон про внесення змін до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад», який відновлює недоторканність депутатів усіх рівнів. Наданим їм імунітетом сповна користуються регіонали та найодіозніші представники режиму Кучми. Замість того, щоб відповідати за скоєне, вони преспокійно займаються політикою, балотуються в депутати.

Жовтень—листопад 2005 року. Під сукно лягають десятки кримінальних справ. Замість повернення народу вкрадених заводів і фабрик, з їхніми власниками підписуються мирові угоди. Олігархів запрошують на «круглі столи», з ними радяться, вони знову повертаються у владу.

3 листопада 2005 року. «Наша Україна» і Партія регіонів разом голосують за затвердження на посаді Генерального прокурора України ставленика Януковича Олександра Медведька. Той більше двадцяти років пропрацював в органах прокуратури Донбасу, «відзначившись», крім іншого, тим, що сфальсифікував справу про вбивство керівника Слов'янської телекомпанії «ТОР» Ігоря Александрова.

4 січня 2006 року. Зближення Ющенка і Януковича відбувається не тільки на політичному, а й на фінансовому фронті. Головний спонсор ПР Дмитро Фірташ, завдяки підписанню Єхануровим із дозволу Ющенка нової газової угоди з Росією, повертає своє «Росукренерго» на вітчизняний газовий ринок. «РУЕ» стало єдиним підприємством, якому було дозволено постачати природний газ із РФ на територію нашої країни, завдяки чому мільярди гривень пішли не до бюджету країни, а в кишені приватних осіб, у тому числі й людей, близьких до Ющенка.

22 лютого 2006 року. З уже підписаного проекту угоди про коаліцію демократичних сил «Наша Україна» викреслює пункт із зобов'язанням не блокуватися з Партією регіонів Януковича.

27 липня 2006 року. Ющенко організовує так званий загальнонаціональний круглий стіл, на якому ініціює підписання з Януковичем Універсалу національної єдності.

3 серпня 2006 року. Підписано Універсал національної єдності між Ющенком, Януковичем і представниками антикризової коаліції.

4 серпня 2006 року. За поданням Ющенка Верховна Рада призначає Януковича Прем'єр-міністром. За нього голосує 30 найнаближеніших до Президента (з 81-го) депутатів від «Нашої України». Ряд міністрів у свій уряд Янукович призначає за квотою Президента.

9 липня 2007 року. Разом із привітанням Віктора Януковича з днем народження Президент Ющенко підписує таємний указ про виведення з державної власності на користь комерційних структур, близьких до чинного на той час Прем'єр-міністра, резиденції «Межигір'я». Майже одразу Янукович несподівано дає згоду на призначення дострокових парламентських виборів, хоча до цього виступав категорично проти них.

Вересень 2008 року. Ющенко та глава його секретаріату Балога розвалюють діючу на той момент демократичну коаліцію у складі БЮТ-«НУ—НС» і розпочинають активну роботу зі створення широкої коаліції на базі «НУ—НС» та Партії регіонів. Зокрема, саме через активну співпрацю ПР із Банковою її партійні лави залишив тоді відомий регіонал Тарас Чорновіл, який заявив, що «Регіони, по суті, давно лягли під президентські структури», і саме в СП нині визначають усі дії, стратегію і тактику цієї партії. Однак жорстка позиція більшості депутатів-«нунсівців» плани Ющенка зірвала.

Вочевидь для публічного загалу «непримиренні опоненти» десь там, у затишних позолочених кімнатах вкраденої резиденції «Межигір'я» та ще одинадцяти резиденцій, міркують, у яких посадах подарувати себе Україні, чи здійснити бартерний обмін між Заходом та Східною Україною своїми дорогоцінними персонами? Їх примарна уява влади, подана свого часу наставником Кучмою за ознаками: розділяй та володарюй. Вседозволеність та безкарність не дає можливості Вікторам утропати просту, вже всім зрозумілу істину: народ України давно єдиний і чітко розуміє, хто прагне поділу країни на кшталт моделі «олігархи та вірнопіддані васали»! Знаю, їх примарні уяви такими й залишаться, а країна, позбавившись оцих «месій олігархічного правління», почне процвітати. Україна сильна!

Роман ЗАБЗАЛЮК,
народний депутат України, член фракції БЮТ у Верховній Раді України.

ДРУКУЄТЬСЯ В РАХУНОК КВОТИ ФРАКЦІЇ.

або Що таке капіталізм із «людським обличчям»

суть якого полягає в переході від обмежувально-стримувальної політики доходів до політики стимулювання їхнього зростання. Основною соціальною проблемою України є оплата праці, проблема заробітної плати, отже, проблема подолання бідності працівників. Будь-які соціальні пільги, субсидії, преференції, виплати при народженні дитини — це паліатив. Без радикальної реформи політики заробітної плати проблему бідності широких верств населення розв'язати неможливо. Тому одним із найбільш невідкладних завдань є підняття заробітної плати з метою надання їй щодо економіки відтворювальної та стимулюючої функції.

Політика доходів повинна спиратися на соціальні стандарти, такі як прожитковий мінімум, мінімальна заробітна плата має бути щомісячною та погодинною. Перш за все слід визначити науково обгрунтований реальний прожитковий мінімум, який на кінець 2009 року становить приблизно 1300 гривень. Наступний крок — підвищення мінімальної заробітної плати до рівня прожиткового мінімуму, що забезпечить суттєве зростання середньої заробітної плати. Такі зміни сприятимуть суттєвому підвищенню питомої ваги заробітної плати в собівартості продукції та ВВП. А це, у свою чергу, неминуче зумовить зростання платоспроможного попиту та сприятиме зростанню внутрішнього ринку. Розвиток економіки без зростання платоспроможного попиту загальмується.

Отже, йдеться про перехід від дешевої до дорогої робочої сили, що сприятиме оновленню виробничого апарату, ступінь зношення якого сягнула 70—80%. Дешева робоча сила — гальмо науково-технічного прогресу. Теорія і практика дешевої робочої сили є вкрай шкідливою не тільки для забезпечення економічного зростання, а й з точки зору зростання індексу людського розвитку.

Хибним є твердження, що зростання заробітної плати неминуче веде до зростання цін. Насправді ж зростання заробітної плати веде до зростання цін лише за однієї умови — відсутності зростання продуктивності праці. До речі, категорія продуктивності праці в нас невмотивовано забута.

Успіх у здійсненні такого широкого соціально-економічного маневру вирішальною мірою залежить від невідкладного практичного вирішення питання про погодинну заробітну плату та суттєвого зростання питомої ваги заробітної плати в собівартості продукції та у ВВП.

Зростання заробітної плати потягне за собою зростання пенсій. Об'єктивною основою зростання пенсій має бути зростання заробітної плати, а не суб'єктивно встановлені добавки до пенсій.

2. Перехід від закритих до відкритих акціонерних товариств, сприяння процесам акціонування в економіці з залученням широких верств населення і відповідно трансформації плутократично-олігархічного капіталізму в «народний» капіталізм на основі розвитку іпотеки та ринку цінних паперів.

3. Створення сприятливих умов для розвитку малого й середнього бізнесу, перш за все шляхом спрощення податкової системи, зменшення податкового тиску і його рівномірного розподілу та відновлення кредитування економіки й здешевлення кредитів, реформування регуляторної політики.

4. Перехід у податковій політиці до оподаткування фінансових потоків, що сприятиме детінізації економіки, зростанню ВВП і надходжень до бюджету.

5. Введення прогресивного податку на фізичних осіб, диференційованого в залежності від їх доходів, що сприятиме виконанню податками їх ролі в перерозподілі багатства від багатих до бідних.

6. Введення податку на нерухомість (податку на багатство).

7. Притягнення до кримінальної відповідальності за неправильне декларування доходів (покарання за брехню в деклараціях).

8. Введення контролю за видатками (покупками), зміщення акценту з контролю над доходами на контроль над видатками.

9. Формування «Фонду олігархів» через політико-правове стимулювання залучення коштів українських мільярдерів і мультимільйонерів для надання допомоги найбільш вразливим верствам населення з одночасною суспільною легітимізацією «набутих» за роки незалежності капіталів найбагатшими людьми України.

10. Оптимальне поєднання ринкових механізмів і державного регулювання економіки. Коли це необхідно, держава повинна захищати справедливість.

Володимир ЧЕРНЯК,
доктор економічних наук, професор.

Чужі не пройдуть?

Чи зможуть переможці попередніх виборчих перегонів зберегти свої важелі впливу

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Останнім часом на Луганщині виникло кілька політичних скандалів, які, мабуть, зовсім по-іншому розставлять головні фігури на електоральному полі. З одного боку, керівники Луганської обласної організації Партії регіонів можуть бути спокійні стосовно того, що на майбутніх виборах «чужі не пройдуть!». У 2006 році регіонали отримали більшу частину влади в місцевих радах, отже, свій контроль на території області вони зберегли. Є, правда, проблеми щодо Алчевська та Сєвєродонецька, котрі заявляють про свою політичну автономію, але загалом картина цілком оптимістична. Іншими словами, на своїй території Луганщина має шанс забезпечити перемогу Віктора Януковича у президентській гонці. З другого боку, регіонали розуміють, що їхній ресурс впливу на електорат сьогодні обмежений, оскільки втрачено важелі впливу, які успішно працювали три роки тому. Сьогодні, наприклад, у боротьбі за ступінь впливу на шахтарські колективи в окремих моментах доводиться поступатися своїм суперникам із БЮТ.

Шахтарські зарплати — засіб передвиборної боротьби

Нещодавно в луганських ЗМІ з'явилося повідомлення про те, що у зв'язку зі складною економічною ситуацією в країні гірники державного підприємства «Свердловантрацит» нібито добровільно відмовилися від належної їм 30-відсоткової надбавки до зарплати, яка має виплачуватися з 1 січня наступного року. Засоби масової інформації, наближені до Партії регіонів, одразу заговорили про існування якихось документів, підписувати котрі змушували свердловських шахтарів. А серед них, до речі, були й Герої України. Регіонали одразу звинуватили своїх опонентів у тому, що вони втягли гірників у свої політичні ігри і змусили їх погіршити своє матеріальне становище на догоду деяким «помаранчевим» вождям. І пішло-поїхало. Голова територіального комітету профспілки працівників вугільної промисловості ДП «Свердловантрацит» Віктор Рогочій офіційно заявив, що «ніяких пропозицій щодо відмови від підвищення зарплати від Мінвуглепрому не надходило й ніяких заходів з цього приводу на ДП ніхто не проводив». Що «у природі не існує ні підписних листків, ні якихось інших документів, які нібито змушували шахтарів підписувати». Зрештою, регіоналів звинуватили в нечесних технологіях, спрямованих на підрив економіки країни.

Майже одночасно з цим скандалом у вугільній галузі на рівні області виник новий привід для розмов. До того ж знову-таки не на користь регіоналів. Як стало відомо, політрада Луганської обласної організації Партії регіонів виключила зі своїх лав генерального директора ДП «Ровенькиантрацит» Юрія Зюкова. Цю втрату можна вважати значною, оскільки Юрій Зюков був однією

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

з помітних постатей обласної організації — член її політради, член фракції ПР в облраді. Коментуючи цей факт, голова Луганської обласної ради Валерій Голенко сказав, що «цей акт виключення» особливих дебатів не спричинив. «Він (Зюков) визначився зі своїм вибором, виступив на з'їзді партії «Батьківщина», на Майдані, ми всі це бачили, з полум'яною мовою на підтримку Юлії Тимошенко. Цей вибір несумісний із членством у Партії регіонів». Поки що Юрій Зюков залишається депутатом облради. Але тільки-но подасть заяву про вихід із фракції, одразу втратить свій мандат. З одного боку, генеральний директор одного з великих в області державних підприємств вугільної галузі має довести справу до кінця й вийти із фракції. А з другого — навіщо прихильникам Юлії Тимошенко втрачати «багнет» у такій значимій сфері впливу, як обласна рада?

«Незручний» представник

Поки в Партії регіонів переварювали ці дві події, виникла нова інтрига, пов'язана з майбутніми виборами. Штаб Юлії Тимошенко в Донецьку очолила луганчанка Наталя Королевська, котра, до речі, керує таким штабом і в себе на батьківщині. Своє нове призначення, що передбачає величезну відповідальність, Наталя Королевська пояснює так: «У Донецькій області наша політична сила втратила дуже багато часу. Тому що протягом трьох років тут відбувалася постійна ротація лідерів, ротація команд, сповідувався маргінальний підхід, люди дискредитувалися як зовні, так і зсередини. У принципі, я це оцінювала б теж як технологію наших опонентів. І, напевно, донецький бомонд не очікував, що раптом Королевська очолить штаб Донецької області. Річ у тім, що тут уже підібрали декілька людей, які влаштовували всі політичні сили і які б славненько й спокійненько провели президентську кампанію у своїх внутрішніх розборках. Я тут, звичайно, незручний представник Юлії Тимошенко. Одне зі своїх основних завдань я бачу в тому, щоб не допустити фальсифікацій і профанацій, які були у виборчих комісіях раніше».

За структурою промисловості і за структурою проблем регіонального характеру ці дві області абсолютно однакові. Це депресивні території й колосальний невикористаний промисловий потенціал. Необхідність єдиної економічної політики і єдиних соціальних стимулів очевидна.

За словами Наталі Королевської, до команди БЮТ у Донецькій і Луганській областях увійшли люди відомі, авторитетні, серед яких — Герої України. Якщо раніше як альтернатива регіоналам в області переважно працювали «маргінальні структури», зібрані навколо окремих націонал-патріотів, то нині підібрана команда менеджерів вищої ланки, що одержали широке визнання, а також простих людей і молоді. Н. Королевська вважає, що такий стан справ викликає здивування опонентів і підштовхує їх до активного протистояння.

Луганщина не хоче бути пасинком

Найближчим часом бютівцями буде презентована програма «Новий Донбас», розробка якої продиктована необхідністю кардинально змінити і загальнодержавну, і внутрішню політику в Донбасі. Слово «новий» визначає зміну відносин між двома областями, за яких Луганщина завжди була пасинком свого сусіда, і не тільки в питаннях економічного характеру. Але все не так просто: без передвиборної боротьби за голоси тут, зрозуміло, не обійшлося.

Глибоких соціальних досліджень стосовно вивчення електоральних настроїв на Луганщині поки що не проводили. Ні, дослідження були, але ступінь довіри до них невисока, оскільки заангажованість їхніх організаторів занадто очевидна. Однак і ці дослідження дають зрозуміти, що ступінь впливу Партії регіонів на Луганщині вже не така висока, як раніше. Проте регіонали як і раніше впевнені: «чужі не пройдуть».

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Керівники Чернівецької області тепер працюють на громадських засадах

Через брак коштів на зарплату голова Чернівецької облдержадміністрації, його заступники та весь апарат ОДА змушені брати неоплачувані відпустки.

В четвертому кварталі заяви на такі відпустки написали всі посадовці. Однак якщо рядові працівники можуть і відпочити, керівництво продовжує працювати. Тепер вони свої обов'язки виконують безоплатно, на громадських засадах.

Відпустки за власний рахунок працівники апарату облдержадміністрації, у тому числі голова й заступники голови, керівники райдержадміністрацій, змушені брати через обмежене фінансування. «Водночас, оформивши відпустки за власний рахунок, працівники облдержадміністрації, зокрема й заступники голови, залишаються на роботі й продовжують виконувати свої обов'язки», — заявив керівник апарату ОДА Аркадій Мунтяну.

Окрім того, в деяких управліннях та інших держустановах області за борги відключено телефони. Так, до головного управління праці та соцзахисту ОДА зателефонувати можна лише за одним тимчасовим номером. Решта відключені, бо фінансування на послуги зв'язку управління не отримує. За словами заступника директора з маркетингу та продажу послуг Чернівецької філії ВАТ «Укртелеком» Сергія Чайки, така складна ситуація з розрахунками бюджетних установ за послуги зв'язку на Буковині склалася вперше.

Сергій СУЛИМА.

Запровадити систему присяжних виконавців

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Із такою ініціативою виступило п'ятеро народних депутатів — Юрій Мірошниченко, Євген Суслов, Владислав Каськів, Руслан Князевич та Андрій Шевченко. У вересні за їх авторством в апараті Верховної Ради зареєстровано проект закону «Про присяжних виконавців». Таке нововведення, на думку парламентаріїв, стане складовою ефективної судової влади. Нині система правосуддя в нашій країні потребує докорінних змін на рівні Основного Закону і відповідного законодавства.

Статтею 124 Конституції закріплено, що судові рішення є обов'язковими для виконання, йдеться у пояснювальній записці, що супроводжує проект закону. Однак до цього часу державою не розроблено дієвих механізмів, які забезпечували б втілення такого положення. Саме це, на думку авторів законопроекту, призводить до негативних наслідків у системі організації виконання судових рішень. Як наслідок — під загрозою перебуває сама мета правосуддя.

У березні 1998 року було ліквідовано інститут судових виконавців. Натомість у системі органів Міністерства юстиції створено виконавчу службу із організаційною, фінансовою і процесуальною самостійністю. Автори проекту закону відзначають, що майже за десятиріччя діяльності цієї установи відбулися значні зміни в її діяльності, поступово вдосконалювалося законодавство, здійснювався кадровий добір працівників. Однак статистичні дані свідчать: діяльність цієї структури все ще не досягає показників ефективності, характерних для країн ЄС. Досвід багатьох розвинених держав підказує, що найкращим способом є запровадження недержавних форм виконання судових рішень.

Згідно із проектом закону пропонується запровадити інститут присяжних виконавців, які діятимуть поряд із органами державної виконавчої служби і нададуть стягувачам можливість самостійно вибирати особу, яка здійснюватиме відновлення їхніх порушених прав після прийняття відповідного рішення судом чи іншим уповноваженим органом. Перехід пропонується зробити поступовим. Отже, документ передбачає створення правових засад для створення альтернативного інституту примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) з метою забезпечення своєчасного та належного їх виконання.

Проектом визначаються загальні правові засади присяжних виконавців, їх статус, порядок надання повноважень, контроль за діяльністю, засади оплати праці. Так, статус присяжного виконавця визначено як спеціально уповноважену від імені держави особу, на яку покладається виконання рішень судів та інших органів, визначених законом про виконавче провадження. До їх компетенції належатиме виконання рішень, передбачених цим законом, окрім рішень, за якими боржником або стягувачем є держава, Автономна Республіка Крим, територіальні громади або юридичні особи, що фінансуються виключно за кошти державного або місцевих бюджетів. Також присяжні виконавці не матимуть повноважень на виконання рішень про відібрання дитини або примусове виселення тощо.

Реалізація законопроекту не впливатиме на видаткову частину бюджету, наголошують автори. Однак у зв'язку з наданням повноважень державної виконавчої служби приватним особам, можуть скоротитися надходження до державної скарбниці від виконавчого збору. Отож очікується скорочення його видатків на утримання органів державної виконавчої служби у зв'язку із скороченням їх штатної чисельності. Також державна скарбничка поповнювалася би за рахунок сплати податків присяжними виконавцями.

Леся ВИСОЧАНСЬКА.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Держвиконавець за рік у середньому стягує до бюджету 17,6 тисячі гривень виконавчого збору. Водночас держава за цей період витрачає на його зарплатню більш як 34 тисячі гривень.

Автори законопроекту сподіваються, що його ухвалення:

— виведе процедуру примусового виконання рішень на якісно новий рівень;

— забезпечить можливість ефективно підвищити мотивацію виконання рішень через договірні відносини;

— запровадить дієву конкуренцію у процесі виконання рішень;

— допоможе зекономити бюджетні кошти, які щорічно витрачаються на примусове виконання рішень.

Реалізація законопроекту не впливатиме на видаткову частину бюджету

Пріоритет — визначення стратегії розвитку законодавства

До 15-річчя Інституту законодавства Верховної Ради України

Нещодавно колектив Інституту законодавства Верховної Ради України відзначав 15–річчя з дня заснування. Наш кореспондент зустрівся з його директором членом–кореспондентом НАН України, академіком Академії правових наук України Олександром КОПИЛЕНКОМ.

— Інституту — 15 років. Декілька слів про його становлення?

— Інститут законодавства було створено у 1994 році з метою посилення науково-правового забезпечення діяльності парламенту. Він пройшов різні періоди у своєму розвитку і в 2003-му набув статусу базової установи науково-правового забезпечення законодавчої діяльності Верховної Ради України.

За час його діяльності в Інституті сформувався колектив, який за кадровим потенціалом належить до провідних наукових установ держави. У ньому працюють член-кореспондент Національної академії наук України, академік Академії правових наук України, 2 члени-кореспонденти Академії правових наук України. Майже 90 відсотків співробітників мають наукові ступені і вчені звання, а більш як третина — почесні звання заслуженого юриста України і заслуженого діяча науки і техніки України.

— Які основні завдання вирішує Інститут?

— Інститут тісно інтегрований у законодавчу діяльність парламенту. Він виконує такі завдання, які не виконує жоден орган чи установа, що забезпечує його діяльність, починаючи від розробки наукових концепцій розвитку національного законодавства та проектів перспективних планів законодавчої діяльності і завершуючи здійсненням моніторингу ефективності чинного законодавства України та підготовкою пропозицій щодо усунення неузгодженостей, суперечностей між окремими актами законодавства і заповненням у ньому правових прогалин.

Пріоритетним завданням Інституту на сьогодні є визначення стратегії розвитку законодавства України. У цьому напрямі реалізується низка проектів, відповідно до яких проводиться аналіз ефективності механізму застосування чинного законодавства; вносяться пропозиції щодо законодавчого забезпечення виконання Україною взятих на себе міжнародних зобов'язань, у тому числі з адаптації законодавства України до законодавства ЄС, здійснюється моніторинг новоприйнятого законодавства ЄС та рішень Європейського суду з прав людини тощо. Також аналізується міжнародний досвід законодавчого регулювання наукової експертизи проектів законодавчих актів, готуються пропозиції щодо вдосконалення її нормативно-правового забезпечення тощо.

Інститут бере активну участь і в розробці законопроектів із найважливіших питань розвитку суспільства і держави та їх науковому обгрунтуванні. Одним із напрямів цієї діяльності є підготовка Інститутом концепцій відповідних законодавчих актів. Лише останній приклад — співробітниками Інституту запропоновано Концепцію законопроекту про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу. Її було розроблено на запит Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин щодо порушення вимог законодавства України під час відчуження пакетів акцій, що перебувають у державній власності, акціонерних товариств у галузі сільськогосподарського машинобудування у зв'язку з діяльністю ВАТ «Лізингова компанія «Украгромашинвест», а також з'ясування обставин доведення до банкрутства ВАТ «Херсонські комбайни». Ця Концепція схвалена та затверджена зазначеною комісією як основа для розробки відповідного законопроекту. Концепція спрямована на запровадження нових підходів до правового регулювання процесів стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу.

Інститут постійно тримає руку на пульсі нових проблем законотворчої діяльності. Однією з них на сьогодні є кодифікаційна політика держави. З цією метою в Інституті розпочав роботу постійно діючий науково-практичний семінар, у рамках якого за участю представників органів державної влади, провідних вчених, юристів-практиків, представників міжнародних та громадських організацій протягом поточного року проведено кілька засідань за різними галузевими проблемами, зокрема кодифікації земельного та інформаційного законодавства.

Серед особливостей останнього часу варто відзначити помітне зростання обсягів дослідницької роботи, пов'язаної з вивченням і аналізом законопроектів, що спрямовувалися до Інституту на висновок керівництвом Верховної Ради, її апарату, парламентськими комітетами та окремими народними депутатами України. Загалом співробітництву з комітетами Верховної Ради України в нашій роботі відведено провідне місце.

Олександр Копиленко з сином Любимом вручили стипендію імені професора Людмили Каверіної студентці 5 курсу історико-теоретичного факультету Національної музичної академії імені Петра Чайковського Жанні Зубко.

Поряд із традиційним здійсненням науково-правової експертизи проектів законодавчих актів Інститутом застосовуються нові підходи до цього виду діяльності. Так, з метою забезпечення системності в науково-експертній роботі, а також підготовки грунтовних висновків на звернення парламентських комітетів і народних депутатів України Інститутом запроваджено нові форми аналізу й обговорення законопроектів, включених до порядків денних сесій Верховної Ради України. Суть новації полягає в дослідженні блоків законопроектів, спрямованих на регулювання пріоритетних сфер суспільних відносин, та в аналізі не лише змісту зареєстрованих законопроектів, а й програмних та директивних матеріалів, історії законодавчого регулювання та стану законодавства в цій сфері, міжнародних стандартів, рекомендацій міжнародних організацій, зарубіжного досвіду регулювання відповідних сфер суспільних відносин. За результатами досліджень проводяться експертні слухання за участю народних депутатів України, працівників апарату Верховної Ради України, представників інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та наукових установ. Під час слухань обговорюються пропозиції щодо вдосконалення законодавчого забезпечення пріоритетних сфер суспільних відносин. Висновки щодо блоків законопроектів, спрямованих на регулювання пріоритетних сфер суспільних відносин, надалі видаються у формі відповідних збірників.

— Ми знаємо, що в Інституті є навчальні курси, на яких готують кадри для законопроектної роботи?

— Інститут дедалі активніше виступає як центр підготовки кадрів для законотворчої діяльності. Зокрема, в нас створено три спеціалізовані вчені ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій: докторська рада з права; докторська рада з державного управління; кандидатська рада з економіки. Їх членами є народні депутати, які активно займаються науковою діяльністю, наші провідні вчені. В Інституті також відкрито аспірантуру і докторантуру з цих спеціальностей, а Вчена рада закладу наділена правом присвоювати вчене звання професора.

З метою підвищення ефективності законотворчого процесу в Україні, що безпосередньо пов'язано з рівнем правової культури його учасників і їх професіоналізмом, в Інституті з липня 2004 року діє Українська школа законотворчості. Викладачами Української школи законотворчості є провідні вчені, народні депутати України, фахівці органів державної влади та зарубіжні експерти. Вона надає змогу отримати комплексні знання у сфері законотворчого процесу на основі сучасних методів викладання та унікальної для України програми з новітніми дисциплінами і практичними заняттями із законодавчої техніки, правничої мови та термінології. Своїм слухачам школа видає свідоцтва про підвищення кваліфікації державного зразка. Загалом на сьогоднішній день випустили понад 500 слухачів, які нині плідно працюють у стінах парламенту, органах виконавчої влади і місцевого самоврядування. Усі вони мають можливість реалізувати свої знання на практиці.

Школа не раз отримувала схвальні відгуки за корисну роботу для фахового зростання працівників з боку секретаріатів комітетів та фракцій Верховної Ради України, народних депутатів України, а також керівників вітчизняних установ, діяльність яких пов'язана з підготовкою нормативно-правових актів.

— Широкому загалу відомі праці Інституту. Що можете сказати про останні наукові здобутки?

— Видавнича діяльність це також дуже важливий напрям і водночас показник нашої роботи. Приємно, що перший, хто презентує на своїх сторінках наші видання, це «Голос України». Нещодавно побачило світ унікальне видання за редакцією Голови Верховної Ради України В. Литвина «Путівник по законодавству з питань місцевого самоврядування в Україні». Сьогодні вже виходять «Актуальні проблеми державотворення в Україні: збірник висновків Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеціанської Комісії)», так само за редакцією Голови Верховної Ради. Остання наша науково-практична розробка — книжка «Законотворча діяльність Верховної Ради 5—6 скликання: пріоритети, досвід парламентської практики, актуальні проблеми» незабаром побачить світ. Там ми наводимо таблиці за галузями законодавства з дійсними прогалинами, з наукової точки зору, й нашими професійними рекомендаціями, як їх треба змінити, щоб ці закони плідно запрацювали на благо українського народу.

— Як розвиваються міжнародні зв'язки Інституту?

— Міжнародну співпрацю ми розглядаємо як інструмент оптимізації обміну досвідом та інформацією в галузі законотворення в контексті приведення вітчизняного законодавства у відповідність із міжнародними та європейськими стандартами. Важливе місце при цьому відводиться вивченню парламентського досвіду країн розвиненої демократії. Така робота досить різновекторна. Зокрема, Інститут співпрацює з ООН та її спеціалізованими установами, Представництвом Європейської Комісії в Україні, Українсько-Європейським дорадчим центром з питань законодавства, Радою Європи, Європейською організацією публічного права, Німецьким фондом міжнародного правового співробітництва, Британською Радою в Україні та ін.

Окремо слід відзначити співробітництво з Інститутом законодавства та порівняльного правознавства при уряді Російської Федерації, а також добру традицію україно-німецьких правових семінарів та конференцій, що проводяться за підтримки Німецької служби академічних обмінів. Наприклад, за сприяння цієї служби в жовтні в місті Регенсбург (Німеччина) відбулася україно-німецька конференція на тему: «Вирішення спорів у сфері іноземних інвестицій: німецька та українська перспектива». Ця конференція стала другим цьогорічним заходом, який Інститут законодавства Верховної Ради України організував спільно з Інститутом права країн Східної Європи міста Мюнхена в рамках програми підтримки демократії в Україні.

В Інституті створено спеціальний центр, який здійснює переклад актів європейського права та видає відповідні збірники. Зокрема, народні обранці та управлінці різного рівня вже з успіхом користуються виданими Інститутом тематичними збірниками, серед яких можна назвати Акти європейського права з проблем місцевого самоврядування; Акти з питань соціальної політики. Видаємо й реферативний огляд європейського права, який за урядовим рішенням з 2007 року поширюється серед усіх центральних органів виконавчої влади. Нині готується до друку збірник актів міжнародного та європейського спортивного права. Цікаво, що в Інституті законодавства ще 2007 року відбувся один із перших в Україні семінарів, присвячених питанням проведення Євро-2012.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

P.S. ***Директор Інституту законодавства Верховної Ради України член-кореспондент НАНУ Олександр Копиленко не обмежується лише професійною діяльністю. Він представляє вже третє покоління славетної родини, що з 1922 року — відтоді, як вийшла друком перша книжка його діда, класика української літератури Олександра Копиленка — невпинно працює на ниві українського слова.***

Ученого-юриста Копиленка глибоко непокоїть духовний стан українського суспільства, де культура підміняється шоу-бізнесом, а справжній патріотизм — дацзибао із закликами «Любіть Україну!». Будучи прибічником негучних, але реальних дій, він та інші члени родини заснували іменну стипендію імені своєї матері — професора Київської національної музичної академії Людмили Каверіної.

Стипендія, що її родина Копиленків фінансує власним коштом уже сьомий рік, надається за рішенням Вченої ради академії студенту чи аспіранту за особливі досягнення в навчанні та науковій роботі. От і цього тижня відбулася церемонія вручення стипендії на 2009—2010 навчальний рік.

Інститут бере активну участь і в розробці законопроектів із найважливіших питань розвитку суспільства і держави

Конгрес США розгляне резолюцію, що закликає до подальшої підтримки України на шляху політичного та економічного розвитку. Проект відповідного документа представлено в Комітеті з міжнародних відносин нижньої палати конгресу *(Укрінформ)*

Міжнародний валютний фонд призначив главою місії в Україні Атанасіоса Арвантіса замість Джейли Пазарбазіолу, йдеться в повідомленні МВФ

У НОМЕР

Фондові аналітики про репутацію українських банків

На думку аналітиків фондового ринку, до групи лідерів репутаційного рейтингу увійшли такі банки, як УкрСиб-Банк, Укрсоцбанк, Райффайзен Банк Аваль, Приватбанк і банк «Форум». У зоні негативного значення репутаційного рейтингу — Ощадбанк, Укрпромбанк і банк «Надра». Уперше негативне значення репутаційного рейтингу показали банк «Фінанси та Кредит» і Укргазбанк. Такі результати зафіксовані інформаційно-консалтинговою компанією «КомІнформ» і Комунікаційною групою «PRT» під час проведеного дослідження репутаційної стабільності й комунікативної ефективності найбільших українських банків за підсумками III кварталу 2009 року (RC-Index).

Об'єктами дослідження були обрані банки категорії «найбільші» за рейтингом НБУ: ОТР Bank, Альфа-Банк (Україна), Брокбізнесбанк, ВТБ Банк, «Надра», Ощадбанк, Приватбанк, Промінвестбанк, ПУМБ, Райффайзен Банк Аваль, Сведбанк, Укргазбанк, Укрпромбанк, УкрСибБанк, Укрсоцбанк, Укрексімбанк, «Форум», «Фінанси та Кредит». В опитуванні взяли участь аналітики фондового ринку, які представляли такі компанії: «Альтана Капітал», «Аструм Інвестмент Менеджмент», «BG Капітал», «Конкорд Капітал», «Джейнсфорт», «Автоальянс Інвест», «Інеко-Инвест», «Арт-Капітал», КІНТО, «Сократ», ТАСК, УАІБ, «Фенікс Капітал», «Універ Капітал». Опитування експертів проводилося з 1 по 15 жовтня.

Контент-аналіз інформаційного простору охоплював період з липня по вересень 2009 року й включав аналіз присутності банків у друкованих, інтернет-ЗМІ та інформаційних агентствах.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Ордени через двадцять років по війні

Хмельниччанин Микола Площинський отримав орден Червоної Зірки за свою ратну службу в Афганістані. Цієї відзнаки він був удостоєний іще двадцять років тому, однак лише тепер Генеральний консул Росії вручив її колишньому «афганцю». Майже стільки само чекали свої ордени «За службу Вітчизні» III ступеня Микола Полухін зі Славути та Олександр Карпюк зі Старокостянтинівського району. При цьому, як зазначив консул, документи на ці нагороди були підписані ще Михайлом Горбачовим. Ще двоє подолян отримали медалі «За бойові заслуги», а Петро Бондар став орденоносцем посмертно.

Ірина КОЗАК.

ЧЕРНІГІВЩИНА

Городнянський «спотикач» конфісковано

У Городні співробітники відділу податкової міліції Чернігівської МДПІ виявили в гаражі схованi 9 тонн спирту в пластикових бочках. Проти власника алкогольної продукції порушена кримінальна справа за ч. 3 ст. 204 Кримінального кодексу України. Як з'ясувалося, городнянець займався реалізацією горілки власного виробництва. Таким чином, перед Новим роком у торгівлю не потрапило майже 45 тисяч пляшок «городнянського спотикача».

Сергій ПАВЛЕНКО.

ГОТУЄМОСЯ ДО НОВОГО РОКУ

«Зайчиків» шийте самі, а на «Казкову фею» доведеться розщедритись

Традиційно кінець грудня — пора ранків і новорічних «ялинок». А що дітям — свято, батькам — головний біль. У пошуках карнавальних костюмів для своїх чад вони прочісують магазини, беруть одежинку напрокат або, в гіршому разі, шиють зайчиків і снігурок з підручних матеріалів.

Сьогодні купити костюм для маляти — не проблема. Головне — запастися терпінням і грошима. Крім спеціалізованих магазинів, найбільший вибір новорічних убрань для дітей — в супермаркетах. Тут таке задоволення обійдеться мінімум в 90—100 гривень. У дитячому відділі ЦУМу ціни кусаються. «Казкові феї» від 114 (для найменших) до 180 (для старших дівчаток) гривень, «снігуроньки» — 352—471 гривня, «Дід Мороз» — від 400 гривень. Продавці розповідають, що за день продають до 15 костюмів. Частіше батьки вибирають порівняно недорогі моделі: комбінезони з головами лисичок, ведмедиків, зайчиків. Дівчатка традиційно хочуть бути принцесами й сніжинками, хлопчики — рицарями. Хіти — костюми Гаррі Поттера (259 грн.), Людини-Павука і Бетмена (по 374 грн). Шиють персонажів у Китаї. Склад відповідний: стовідсотковий поліестер.

На ринках синтетичні «бджілки» й «петрушки» потягнуть на 80 гривень, а от костюм східної красуні вже на сотню дорожчий. На дотик моделі «скляні», краї необроблені, а деталі розповзаються по швах. Чи переживе костюм хоч один ранок — невідомо, а що завдасть дитині чимало незручностей — це вже точно. Олімпійська чемпіонка з художньої гімнастики Катерина Серебрянська добре пам'ятає Новий рік у дитячому садку, коли була Снігуронькою: «Почувала себе дуже незручно. За кілька днів до ранку тільки й думала про те, яка ж я буду гарна, коли надіну костюм. А коли надягла, хотілося чим швидше скинути. Новорічне «золото», нашите на плаття, було колюче, а тканина — холодна».

Ще один варіант для батьків — узяти костюмчик напрокат. Вибрати модель можна на будь-який смак, вік і гаманець. За один день користування святковою одежиною доведеться викласти від 40 гривень. Якщо з поверненням спізнитеся — доплатите, а якщо зіпсуєте, то й узагалі відшкодуєте повну вартість.

Індивідуальне пошиття карнавального костюма коштує від 150 гривень. Ціна залежить від ступеня складності обраного образа. Якщо фінанси співають романси, а з фантазією все в порядку, можна зробити костюм самостійно. Так, відомий український дизайнер Олександр Гапчук у дитячому садку був... кавунцем. Костюм складався з білої сорочки, чорних штанців і стрічечки з зображенням спілого кавуна, зав'язаної на голові.

Наталя ОВДІЄНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (із архіву «Голосу України»).

«Ідеальний мачо» живе у Рівному

В одному з приватних диско-барів міста відбувся конкурс краси «Ідеальний мачо-2009», в якому взяли участь дев'ятеро молодих чоловіків. Це і актори, і танцівник, і піар-менеджер, і викладач університету. Вони демонстрували публіці свої прекрасні фігури, а також таланти та інтелектуальні здібності у шести конкурсах. Симпатії журі та глядачів розділилися: перше абсолютним переможцем обрало Олександра Семенчука, а ось публіка свій приз у номінації «Мачо-улюбленець» віддала Микиті Кондратюку. «Найрозумнішим мачо» визнано Станіслава Поліщука.

Олександра ЮРКОВА.

Його називали академіком балістики

До 90-річчя з дня народження Миколи Герасюти — одного з корифеїв космічної галузі, чиї унікальні розробки визнані світовим співтовариством ракетобудівників, у конструкторському бюро «Південне» відкрили меморіальну дошку.

Він починав свій шлях у ракетобудуванні під керівництвом легендарного Сергія Корольова. А в 1951-му 32-річний кандидат наук у складі групи спеціалістів прибув до Дніпропетровська налагоджувати серійне виробництво корольовських ракет. У стінах рідного КБ він пропрацював 36 років, з яких 26 — заступником головних конструкторів Михайла Янгеля і Володимира Уткіна. Член-кореспондент Академії наук УРСР, Герой Соціалістичної Праці, лауреат Ленінської і Державної премій СРСР, співавтор розробки чотирьох поколінь бойових ракетних комплексів від Р-12 до Р-36М і ракет-носіїв «Космос», «Циклон», «Зеніт». Балістична школа Герасюти і досі допомагає виводити на орбіти космічні кораблі.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Фото надане КБ «Південне».

Нові автомобілі «з-під ялинки» отримали шість родин

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

У цих сім'ях проживає по два й більше інвалідів. Ключі від «Славут», придбаних за бюджетні кошти, вручив голова Черкаської облдержадміністрації Олександр Черевко. Загалом на пільгове отримання легкового автотранспорту в обласній черзі 3,5 тисячі інвалідів війни та праці.

На знімку: представники сім'ї інваліда Олександра Руденка готуються виїхати на новому авто в першу подорож.

У Вінниці готуються до відкриття Генконсульства Польщі

Відкриття у Вінниці Генерального консульства Польщі заплановано на кінець січня наступного року.

— Я переконаний у тому, що вже через декілька років Євросоюз скасує короткотермінові візи для громадян України, — таку думку висловив під час перебування у Вінниці Надзвичайний і Повноважний Посол Польщі в Україні Яцек Ключковський.

При цьому дипломат наголосив, що його припущення базується на реаліях розвитку подій. Гість також нагадав, що ще з першого травня 2005 року громадяни країн ЄС отримали право на в'їзд у нашу державу без оформлення віз. У Вінниці пан Ключковський цікавився ходом робіт з облаштування приміщення, в якому розміститься Генконсульство. Він зазначив, що цілком дотримується графік їх виконання. Вже 25 січня 2010 року, за словами посла, у Вінниці офіційно відкриють нову консульську установу. А через два дні після того тут можна буде отримувати візи.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Донеччани ночували на роботі і розмітали хліб

Через негоду в Донецькій області були закриті п'ять магістральних шляхів: Донецьк—Маріуполь, Донецьк—Красноармійськ, Донецьк—Горлівка, Єнакієве— Дебальцеве, Дебальцеве—Артемівськ. На в'їздах виставили пости ДАІ, які завертали весь транспорт, щоб уникнути ситуації, коли водіїв і пасажирів було б заблоковано сніговою стихією. Люди, які щодня їздять на роботу до обласного центру за кілька десятків кілометрів, не могли дістатися додому і ночували на робочих місцях. Рух міжміських автобусів припинився. Пасажири їхали на залізничний вокзал штурмувати електрички: потяги ходили, хоча і з запізненням. Залізниця залишалася єдиним видом міжміського сполучення в області: жоден поїзд, приміський та далекого прямування, не був скасований.

Щоправда, дістатися до вокзалу пощастило не всім. Практично неможливо було пересуватися містом: громадський транспорт та легкові авто стояли в довгих пробках. Пасажири із квитками на поїзд спізнювалися до відправлення. У міській раді запевняли, що на прибиранні снігу працює сто одиниць техніки, але в багатокілометрових заторах така техніка була неефективна. І лише в ніч на п'ятницю, коли шляхи звільнилися, вдалося очистити головні магістралі.

Ситуацію ускладнило аварійне відключення 24 котелень у містах області: Єнакієвому, Шахтарську, Макіївці, Горлівці та інших. Після відновлення електропостачання робота котелень також поновилася. У містах та районах області доводилося оперативно розв'язувати складні ситуації. Наприклад, у Макіївці до вагітної жінки, у якої почалися перейми просто в машині, вислали назустріч бригаду медиків, тому що проїхати до лікарні було неможливо.

У четвер у магазинах міста було людно: покупці просто змітали з полиць хліб, у деяких торговельних точках цього продукту не було взагалі. Люди побоювалися, що через негоду можуть початися перебої із постачанням продуктів.

Ліна КУЩ.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Луганчани змушені ходити пішки

Снігопад і заметіль, які тривали весь четвер, паралізували роботу на автодорогах Луганська. Зранку на маршрути не вийшло 30% громадського транспорту міста. Протягом дня погодні умови ускладнювалися, і число працюючого транспорту продовжувало скорочуватися. За інформацією заступника начальника управління житлово-комунального господарства Луганської міської ради Олександра Гребенюка, у прибиранні снігу на вулицях обласного центру було задіяно більше 40 одиниць спеціалізованої техніки. У першу чергу розчистили дороги, що ведуть до лікарень, цвинтаря, магазинів. Для безперешкодного пересування транспорту світлофори включені в миготливий режим. Підрозділи МНС готові у разі потреби підключати автономні джерела енергопостачання й іншу спеціальну техніку.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Найбільша стихія — Держказначейство

Учора вранці багато запоріжців спізнилися, а то і зовсім не потрапили на роботу через збої в роботі громадського транспорту. Обласний центр уже не вперше безпомічний перед стихією, бо комунальні служби не встигають розчистити вулиці від снігових заметів. Комунальників та керівників районних адміністрацій міста звинувачують в тому, що вже вкотре «проспали» завірюху. Вони ж виправдовуються, мовляв, працювали з другої години ночі і вже з ніг падають. Але попереджають, що нового наступу стихії місто не витримає, бо вже два тижні не може проплатити за пальне та сипучі матеріали, бо рахунки не пропускає Держказначейство.

Через стихію додалося роботи і рятувальникам. За останні кілька діб вони у Бердянську визволили із снігового полону два легковики, на автотрасі Харків—Сімферополь — вантажівку, за Енергодаром застрягли в заметах два автобуси, які везли чергову зміну на Запорізьку АЕС, а в самому обласному центрі — кілька карет швидкої допомоги.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

«Дідівщина» у школі

Насильство серед дітей є, і найчастіше малеча зазнає знущань у стінах рідної школи. До того ж агресорами виступають, як правило, не вчителі, а самі школярі. Принаймні про це свідчать оприлюднені вчора на прес-конференції результати опитування, яке провела серед учнів та вчителів звичайних шкіл всеукраїнська громадська організація «Жіночий консорціум України». Так, 95 відсотків опитаних педагогів підтверджують наявність цієї проблеми. Не спростовують цей факт і самі діти. Більше третини з них не тільки зізналися в тому, що регулярно зазнають морального та фізичного пресингу, а й пожалілися на відсутність адекватної допомоги у таких ситуаціях.

— За відповідями учнів та педагогів можна скласти такий перелік найпоширеніших проявів насильства: побиття, образи, використання прізвиськ, навішування ярликів, сварки, — каже представниця харківської організації «Громадська альтернатива» Марія Ясиновська.

І тут, на думку психологів, великою проблемою є те, що у школі відсутній механізм регуляції таких випадків. Проте самі школярі за важливістю на перше місце ставлять не фізичну наругу, а психологічну.

— Це мені розповіла вчителька другого класу, — каже мама Наталія. — В один момент усі діти почали масово відпрошуватися в туалет саме під час уроку. Через деякий час їй це набридло, і вона вирішила дізнатися, в чому причина, чому вони не вирішують ці свої проблеми на перерві. Виявилося, що хлопчик із сусіднього класу під час перерв за допомогою камери мобільного телефону фотографував учнів, коли ті саме були у вбиральні. А потім демонстрував ці записи іншим, та ще й лякав, що викладе відео в Інтернет. Як мені відомо, єдине, що зробила вчитель, — поговорила з батьками і попросила тих не давати телефон синові у школу.

Що робити із насильством у школі, не знають, як показало опитування, і самі педагоги. Для них організатори дослідження напрацювали низку настанов. Та найперше, що вони радять — підвищувати власний професійний рівень. Побажання ж для батьків — не спілкуватися із власною дитиною поспіхом, більше уваги приділяти її життю та подіям у школі. А за потреби — звертатися до кваліфікованих спеціалістів.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мрії мають збуватись

В Івано-Франківську відбувся незвичайний конкурс краси — обирали «Панночку Прикарпаття—2009». Вперше героїнями конкурсу стали діти-сироти, напівсироти та позбавлені батьківського піклування. Спочатку учасниці демонстрували свої знання в конкурсі «Розумниця». Далі кожна показала власноруч приготовлені страви. Та найзахоплюючішим виявився «Коронний номер», в якому конкурсантки змагалися в художньому читанні віршів, танцях, виконанні пісень, грі на фортепіано та бандурі, малюванні.

Журі нелегко було обрати найкращу, але конкурс є конкурс. Тож головний титул «Панночка Прикарпаття—2009» дістався дев'ятирічній Катерині Юрів **(на знімку)**. Крім корони переможниці, призів, вона отримала унікальну можливість побувати на дорослому «Галицькому балу».

Організаторка конкурсу, голова правління благодійного фонду «Берегиня» Тетяна Дуда запевняє, що «Панночка Прикарпаття» стане щорічним святом. Адже дуже багато красивих і талановитих дівчаток мріють про казку. А мрії мають збуватися.

Дарина НАЗАРЧУК.

Фото автора.

Моряки з «Аріани» повернуться до свят

Голова Служби зовнішньої розвідки України Микола Маломуж сподівається, що члени екіпажу судна «Аріани» повернуться в Україну до 1 січня 2010 р. За його словами, до судна було відправлено буксир з паливом. «Після завантаження пальним ми передбачаємо, що протягом п'яти, максимум шести днів «Аріана» прибуде в порт дислокації», — зазначив він. Судно супроводжує американський фрегат. Микола Маломуж також сказав, що було прийнято консолідоване рішення судновласника й членів екіпажу про те, що вони не залишають судно, оскільки це має правові наслідки, пов'язані з виплатою зарплати, компенсацій, які передбачалися за перебування в полоні, **передає РБК-Україна.**

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Миколаєві допомагали красуні-волонтери

Титуловані красуні різних конкурсів напередодні Дня святого Миколая стали волонтерами. Їх можна було побачити у найбільших супермаркетах Тернополя. Дівчата запрошували зробити пожертви на подарунки для дітей із малозабезпечених та багатодітних сімей, сиріт, інвалідів. Дехто, купуючи солодощі, іграшку чи книжку для власних діток, робив такий же подарунок у фонд знедолених. Вже вшосте напередодні найулюбленішого свята дітей обласна організація Червоного Хреста організовує збір коштів та подарунків, щоб наповнити торбу Миколая. Нинішнього року робити це складно, адже чимало колишніх підприємців-благодійників через кризу опинилися у складних умовах. Тому вирішено було зробити акцент на громаді. До традиційних волонтерів — школярів, студентів, долучилися і найгарніші дівчата.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

А ЯК У НИХ?

Сезонна робота...

З'ясувалося, що найкраще оплачувана у Польщі сезонна робота — втілитися в образ Святого Миколая. Проте таке перевтілення вимагає не лише одягнути традиційний червоний костюм та приклеїти білу бороду. Клієнт пішов вимогливий — від святого та його помічників (ельфів, сніжинок та чортиків) очікують співання колядок, а часом навіть гри на музичних інструментах та знання іноземної мови. Усі додаткові вміння істотно впливають на розмір зарплатні Святих Миколаїв — по 15 доларів за кожного замовленого ельфа, сніжинку чи чортика, від 10 до 20 доларів за гру на музичному інструменті, а також 40—60 відсотків за привітання іноземною мовою.

Незважаючи на кризу, попит на послуги Святих Миколаїв цього року зріс. Виявляється, не лише батьки, а й керівники підприємств прагнуть створити відчуття свята. Тим паче, що кризова ситуація на ринку спонукала Святих Миколаїв стати більш поміркованими у питаннях оплати своїх послуг. Найпривабливішими з точки зору вартості є послуги Миколаїв з «чорного ринку», які йдуть на суттєві зниження ціни за рахунок того, що працюють підпільно, не сплачуючи податків. Велике значення в ціноутворенні на ринку Святих Миколаїв має регіон Польщі чи місто. Якщо у Варшаві мінімальна ціна за 30—45-хвилинний візит «святого» — 60 доларів, то, приміром, у провінційному Ополі — 36 доларів. Дата відвідин також має значення. Як розповідають працівники цієї сфери, ціни на їхні послуги у різдвяні дні зростають на 100 відсотків порівняно з Днем Святого Миколая, який у Польщі святкували 6 грудня.

Отже, найвищий заробіток має Миколай, який приходить до святкового столу в надвечір'я Різдва Христового. Він отримує за півгодинний візит понад 100 доларів. Це, звичайно, найвища ставка професіонала. Але навіть маючи меншу кваліфікацію і отримуючи удвічі менше за півгодинний виступ в одного клієнта, Святі Миколаї можуть заробити в сезон (з 6 по 25 грудня) не одну середньомісячну зарплату.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Ситуацію ускладнило аварійне відключення 24 котелень у містах області

Державний комітет лісового господарства України відкрив новорічні ялинкові ярмарки, *повідомляє прес-служба Держкомлісгоспу*

За участі спостерігачів Європейського Союзу досягнуто домовленості про демаркацію центральної (придністровської) ділянки державного українсько-молдавського кордону, *заявили міністр закордонних справ України Петро ПОРОШЕНКО та міністр закордонних справ і європейської інтеграції Молдови Юрій Лянке*

ВІТАЄМО!

Сьогодні святкує своє 50-річчя Микола Косий — власний кореспондент «Голосу України» в Харківській області.

Людей, народжених у грудні, іноді називають декабристами. А втім, як казав класик, страшно далекі вони були від народу. А наш Микола Косий нагадує нам іншого революціонера — народовольця. І то не лише через те, що завжди носить чорну бороду, а й завдяки тому, що Косий має загострене відчуття соціальної справедливості й тісної солідарності з простими людьми, про чиї непрості проблеми він пише. Про це свідчить його повсякденна журналістська практика. Хай же тобі, Миколо, щастить на цьому благородно-многотрудному шляху. Зі Святим Миколаєм — і днем народження!

Голосоукраїнці.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 10.11.2009 р. по справі № 50/730 стосовно Закритого акціонерного товариства "Зерно України" (01023, м. Київ, вул. Мечнікова, буд. 16-А, код ЄДРПОУ 30860765, рах. 2600410276 в АБ "Укргазбанк", МФО 320478) порушено справу про банкрутство.

Розпорядником майна призначено Щербаня Олексія Миколайовича (01030, м. Київ, а/с 157, ліцензія АБ 271582 від 15.12.2008). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Будь здоровий! — Завжди здоровий!

Тютюнопаління, алкоголізм, наркоманія, дитяча порнографія, работоргівля, розповсюдження ВІЛ/СНІДу — це лише невеликий перелік факторів, які викликають серйозну тривогу за майбутнє нашої молоді, а значить, і країни. На жаль, більшість ініціатив держави та громадськості, спрямованих на боротьбу з цими явищами, виявляються неефективними, й кількість хворих на СНІД і залежних від алкоголю та паління збільшується щороку.

Представники різних фракцій, які тривалий час ініціюють законопроекти, спрямовані на боротьбу з цими проблемами, і яким небайдужа доля молодого покоління, вирішили об'єднати свої зусилля і створили міжфракційну групу «За духовність, моральність та здоров'я України».

Її члени переконані: із соціальними негараздами слід не лише боротися, а й проводити їх профілактику. Саме тому до своєї роботи вони долучили низку громадських та релігійних організацій і навіть створили експертну групу з їх числа, яка аналізуватиме депутатські ініціативи та продукуватиме власні. Адже саме громадські організації, як ніхто інший, мають практичний досвід роботи в соціальній сфері, знають про всі її потреби та проблеми. Одначе їхнім досвідом при прийнятті важливих соціальних законів та державних програм зазвичай нехтують.

— Ми поставили перед собою амбітну мету, — каже народний депутат Євген Царьков (КПУ), — зробити ці явища ганебними. Як правило, фітнес-клуби через дорогі членські квитки недоступні для молоді, тож свої стреси вона знімає за допомогою слабоалкогольних напоїв і тютюну.

На думку депутата, алкогольні напої та цигарки потрібно відокремити від нормальних продуктів, бо нині вони стали супутніми товарами.

Як зізнався один з учасників зібрання, дійшло до того, що людину, яка не палить і не вживає алкоголь, у товаристві сприймають як марсіанина. Але ж, крім усього іншого, переконаний він, є вічні цінності, моральні принципи — саме вони мають стати пріоритетом нашої молоді.

Крім того, представники громадських організацій вважають за необхідне ухвалення законопроекту про заборону реклами, спонсорства та стимулювання продажу тютюнових виробів (реєстр. номер 5164), який нині розглядає Комітет з питань свободи слова та інформації. У цьому документі зокрема містяться норми, відповідно до яких виробники сигарет не зможуть організовувати й спонсорувати концерти, на яких популяризують куріння, також зникне реклама сигарет з Інтернету. Буде заборонено різноманітні рекламні акції, лотереї, конкурси. Це, переконані учасники прес-конференції, захистить, у першу чергу, дітей від тютюнової індустрії, яка з готовністю вкладає кошти в підсаджування на цигарки нових клієнтів. За різними даними, щорічно курцями стають 300—500 тис. українських підлітків. Майже 90 відсотків з їх числа стають жертвами саме реклами.

Порушували на засіданні і проблему ВІЛ/СНІДу. За даними об'єднаної програми ООН з ВІЛ/СНІДу в Україні, яка в нашій державі працює з 1996 року, нині в світі живе 33 мільйони осіб з ВІЛ-інфекцією. 1,5 мільйона з них — у Східній Європі та Середній Азії. 90 відсотків від цієї кількості припадає на Росію та Україну. За попередніми даними, нині в Україні проживає 340 тисяч ВІЛ-інфікованих людей (наша країна вже кілька років поспіль посідає перше місце з розповсюдження інфекції). Це дуже велика кількість для країни, в якій усього 45 мільйонів чоловік населення, вважають в ООН. Найбільш незахищеними групами, за їхніми даними, є зокрема споживачі ін'єкційних наркотиків та секс-послуг. Щороку на боротьбу з цими хворобами витрачається близько 83 млн. доларів США. Та, попри загрозливу тенденцію, з державного бюджету виділяється лише 47 відсотків коштів, решта покривається донорськими ресурсами. Неважко собі уявити найближче майбутнє країни, де СНІД поширюється такими темпами...

За словами голови міжфракційної групи, народного депутата Павла Унгуряна (БЮТ), сьогодні не час займатися політичним піаром, адже йдеться про майбутнє країни. Тож парламентарії обіцяють докласти максимум зусиль для вирішення цих проблем.

Олена ГОРБУНОВА.

Бюрократи перемогли екологію...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відповідно до інформації, учасники переговорів зобов'язалися негайно реагувати на інформацію про кліматичні зміни й домовилися продовжити переговори й ухвалити «одну чи декілька» угод не пізніше завершення 2010 року. Імовірно, це відбудеться на наступній зустрічі в Мехіко.

Всі два тижні кліматичного саміту результативності переговорного процесу перешкоджали розбіжності між учасниками, кожен з яких пропонував боротися зі змінами клімату по-своєму. І лише закулісні переговори в ніч з четверга на п'ятницю дали привід для оптимізму: лідери країн всю ніч домовлялися і, нібито, доручили своїм помічникам підготувати політичний документ, однак упевненості, що він буде готовий до завершення саміту, на момент верстки номера не було.

Незважаючи на низку проблем, які виникають у зв'язку із прогнозами щодо кліматичних змін, основним каменем спотикання залишалися фінанси, а не зобов'язання у скороченні викидів. Держсекретар США Хілларі Клінтон заявила, що американська адміністрація готова надати 100 млрд. дол. на рік для країн, що розвиваються, якщо напрацьована в Копенгагені угода відповідатиме умовам Вашингтона. Ключова вимога — прозорість з боку Китаю, а це не влаштовувало Пекін. Однак у четвер заступник міністра закордонних справ Китаю Хе Яфей повідомив, що його країна готова брати участь у «діалозі й співробітництві, які не будуть нав'язливими і не порушуватимуть суверенітет Китаю».

Те, що відбувалося в Копенгагені, екологи розцінили як «тактичну перемогу бюрократії над екологією». А Ангела Меркель попередила, що провал форуму стане «страшним сигналом для всіх, хто хотів забезпечити світові гарне майбутнє в XXI столітті».

Анна БОЙКО.

На знімку: активісти молодіжних екологічних організацій проводять сидячу акцію протесту в приміщенні Белла-центру, де проходить кліматична конференція.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

За два роки чиновники працюватимуть на європейському рівні

У Національній академії державного управління при Президентові України (НАДУ) презентовано проект «Підтримка розвитку та вдосконалення системи підготовки державних службовців в Україні»

Даний проект «Твінінг» — це інструмент розвитку для органів державної влади та інституцій, прирівняних до них. НАДУ є основним закладом у сфері підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і має змогу використовувати цей інструмент. Він зазвичай використовується країнами-кандидатами в члени ЄС до вступу в організацію. Проте Україна використовує його «на вимогу». Задля того, щоб наблизити наші правові аспекти до стандартів Євросоюзу, запозичити міжнародний досвід і використати все найкраще, що є в споріднених установах європейських країн.

Власне, поняття «твінінг» означає «двоє». Тобто за рахунок коштів ЄС шукається партнер — споріднена інституція, яка могла б працювати для розвитку нашого закладу (НАДУ). За словами заступника начальника управління міжнародними проектами НАДУ Петра Крайніка, «спочатку українська сторона підготувала детальне технічне завдання, і це був як робочий план, котрий готується для країн-членів ЄС. Підготувати його допомогли голландські експерти. Завдання виявилося настільки переконливим, що 10 країн-членів ЄС захотіли взяти участь в українському проекті. Обрали Французьку школу управління і Крайову школу публічного адміністрування (Польща)».

Вони працюватимуть за трьома основними напрямами. Перший — стратегія розвитку підготовки державних службовців в Україні, другий — навчальна й організаційна спроможність академії. Третій стосується підвищення кваліфікації.

Ініційовано проект було ще в 2006-му році, а розпочато в жовтні 2009-го. Триватиме він два роки. Нинішня конференція презентує початок проекту з метою привернути до нього увагу. Фінансування в розмірі 1 мільйона 75 тисяч євро — кошти, які спрямував на цей проект Євросоюз. Безпосередньо до нас вони не надходять, а йдуть на оплату експертів. Наша сторона, зі свого боку, співфінансує проект наданням приміщень, оплатою відряджень місцевих експертів, організацією семінарів і тренінгів тощо.

Анастасія СИРОТКІНА.

Фото автора.

Зліва направо: директор Французької школи державного управління Бернард Буко, перший заступник голови секретаріату Президента України Юрій Єхануров, президент Національної академії державного управління при Президентові України Юрій Ковбасюк, заступник проректора НАДУ Ярослав Жовнірчик, заступник начальника Головного управління державної служби України Олена Тертишина, заступник директора Крайової школи публічного адміністрування (Польща) Марек Халіняк.

На думку депутата, алкогольні напої та цигарки потрібно відокремити від нормальних продуктів

Кожна дитина — талановита

Це ще раз довів Всеукраїнський конкурс-фестиваль дитячої творчості «На святого Миколая творча іскорка палає». Цю акцію влаштували і провели благодійний фонд Влади Прокаєвої «Обдаровані діти — майбутнє України» та громадська організація «Добробут і єдність». Днями переможців конкурсу вітали в Колонній залі Київської міської державної адміністрації.

Оргкомітет отримав близько 10 000 робіт з усіх куточків України. Діти малювали зиму та новорічні свята, складали різдвяні вірші, вишивали, писали листи Миколаю. Найкращий малюнок зробила 13-річна Мар'яна Ігнатенко з Білої Церкви, вишиванку — 10-річна Дарія Гайдай із Кривого Рогу, а найбільш змістовне послання святому придумала 13-річна Оленка Романчук із міста Ромни, що на Сумщині.

Зимову казку у творчості юних митців оцінювало журі, до складу якого ввійшли художниця Євгенія Гапчинська, дизайнерка Айна Гассе, скульптор Олег Пінчук, мистецтвознавець Людмила Білоус, телеведуча Анжеліка Рудницька, поет Іван Драч, письменник Олесь Ільченко. За призові місця конкурсу змагалися також діти зіркових батьків: доньки акторів Володимира Горянського, Ольги Сумської, Остапа Ступки... Переможці конкурсу отримали цінні подарунки (ноутбуки, музичні центри та інші), а кращі роботи було представлено на святковій виставці. Влада Прокаєва (Литовченко) урочисто запустила в повітря кулю з дитячими побажаннями та проханнями до святого Миколая.

— Наш фонд продовжує підтримувати обдарованих дітей. Незважаючи на кризу, на тяжкі часи, не можна відкладати виховання, розвиток дітей та увагу до них на потім. Кожна дитина — талановита. Нам, дорослим, треба своєчасно зрозуміти це й допомогти розвинути ці здібності, — каже президент БФ «Обдаровані діти — майбутнє України». — Нехай не кожен стане професійним художником, поетом, музикантом. Головне — щоб наші діти стали гармонійно розвиненими особистостями, освіченими людьми, гідними громадянами своєї країни.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: під час акції.

«АЗ і Я» — книга, що підготувала перебудову

Днями у Києві презентували український переклад книги «АЗ і Я», відомого казахського письменника, літературознавця та дипломата Олжаса Сулейменова. У ній автор представив «Слово про Ігорів похід» як твір, написаний двомовним (російсько-тюркським) автором для двомовного населення. 1975 року, коли видання побачило світ, воно стало не лише бестселером, а й було піддано осуду керівництвом СРСР. Як результат — звинувачення у «націоналізмі», «пантюркізмі» та вилучення із магазинів і знищення більш як ста тисяч примірників. Та тотальні заборони тільки ще більше підігріли інтерес до книги: газети того часу писали, що у Баку в середині 80-х її можна було виміняти за... «Волгу».

Ідея написати таку книгу з'явилася несподівано, **розповів Олжас Сулейменов «Голосу України»:**

— Мені потрібно було написати реферат на тему «Тюркізми у «Слові про Ігорів похід». Я міг підготувати роботу на кілька сторінок, отримати заслужену оцінку і забути. Однак у тексті натрапив на слово «кощей» і згадав, що в одному з казахських діалектів є «кощі» — кочівники. Продовжуючи читати, я побачив чимало тюркізмів, яких не помічали попередні дослідники тексту, адже володіли лише однією, переважно російською, мовою. Ці відкриття змусили трохи відкласти роботу, щоб через 15 років з'явитись у світ у вигляді книги.

Олжас Сулейменов доводить, що епоха «Слова про Ігорів похід» чітко відобразилась у творі: тюркомовні кочівники і жителі Київської Русі тісно співіснували, взаємозбагачуючи власні мови. «Приміром, тюркізм «топрах» (земля) є у турецькій, казахській, узбецькій мовах. Насправді ж кочівники просто не зрозуміли, що слов'яни говорили «то прах», і на слух скопіювали слово».

На думку автора, освічене населення Києва XII століття володіло двома мовами, тож так і писалася знаменита книга. Однак з часом мова змінювалася, не всі тюркізми впізнавали. Деякі з них формально збігалися зі старослов`янськими словами, тому і набували нових значень. На думку Олжаса Сулейменова, його успіх у тому, що він — «тюркославіст», тому й побачив у тексті більше за інших дослідників.

Несподіване відкриття тоді маловідомого казаха не порадувало іменитих науковців — 1976 року академік Рибаков почав свій виступ на зібранні в Академії наук СРСР такими словами: «В Алма-Аті вийшла запекло антиросійська книжка». І хоча автор і досі гадає, що викликало таку реакцію, уже 1986 року авторитетний антирадянський журнал «Проблемы коммунизма» назвав «АЗ і Я» серед кількох книг, що підготували перебудову.

Лише через 20 років після заборони книга знайшла свого читача. Але й донині у цій темі, каже Олжас Сулейменов, нічого не змінилося, і «нові покоління фахівців продовжують повторювати вже досягнуте батьками-основоположниками». Саме тому і у перевиданнях та перекладах «АЗ і Я» він не хоче нічого змінювати.

Анна БОЙКО.

Презумпція доброти

Його роботи не прикрашають стіни престижних експоцентрів, він не виходить на сцену, йому не аплодують сотні шанувальників, фанати не рвуть на заповітні шматки його одяг і не просять у нього автографів, його робоче місце освітлюють зовсім інші юпітери. Він — хірург.

Його благословлятимуть, як то кажуть, до кінця своїх днів сотні людей. Якби не Микола Мирославович Стець, цей самий кінець днів для багатьох з них міг би вже настати. Сотні — це не дрібниця. Сто двадцять операцій на рік протягом 25 років — це вже не сотні, а тисячі. А якщо до тисяч урятованих додати рідних і близьких, а до них — його учнів, лікарів і студентів, для яких скальпель став і мечем, і оралом і кому він уже передав і продовжує передавати свій багатий професійний досвід, то підсумковій цифрі, здається, може позаздрити будь-яка «зірка».

У нього, кандидата медичних наук, доцента кафедри загальної хірургії № 2 НМУ ім. О. Богомольця, хірурга Київської міської клініки № 3, відомої як лікарня «на Петра Запорожця», щодня — як бій, як битва за життя зі смертю, яку він бачить у найогидніших і найжорстокіших її проявах. Так склалося, що вже в десятилітньому віці, коли імениті професори пророкували йому кар'єру художника, він зрозумів: його діяльність буде животворящою. Тепер, коли за плечима великий досвід, свій життєвий вибір визначає так: медицина — це діяльність людини, що максимально допомагає суспільству поза всякими політичними течіями. Його професійним кредо стала доброта.

У ньому все видає талант: і слова, і справи. Навіть у коротких перервах, за чашкою чаю, він, здається, не перестає думати про тільки-но закінчену чи майбутню операцію, де він і стратег, і тактик, і боєць. Його праця — суцільний фронт без права на помилку, бо навіть найменша помилка може обернутися непоправною трагедією.

Якось я запитала, чи жаліє він своїх пацієнтів:

— Жалію?! Так що ви! Я їх люблю!

Одного вечора «швидка» привезла жінку, яка помирала. Кожний з її діагнозів був смертельним. Часу на роздуми не було, операцію Микола Мирославович почав негайно, але тут виникли непередбачені обставини: виразок, крім перитоніту й стенозу, виявилося дві. За життя пацієнтки хірург боровся до самого світанку. Тієї ночі, як і багато разів до й після, знову взяла гору презумпція доброти. Жінка вижила.

Скільки таких врятованих життів на рахунку Миколи Мирославовича, одному Богові відомо. Утім, і сам хірург вважає, що не він рятує людські життя: усе в руках Божих, найвищій волі, на його думку, підкоряється хірургічний скальпель, який він тримає у своїх міцних руках. Руки в нього і справді незвичайні — сильні й гарні, наче висічені Творцем. Одне слово, такі, як і повинен мати талановитий хірург, як, утім, і характер, в якому, здається, немає місця сентиментальності і який суцільно складається із самовладання й волі. Дивлячись на цього лікаря, мимоволі спадає на думку, що він генерує життя: стільки енергії струменить від кожного його поруху.

Так мужніє характер, коли життя, а може, і смерть не дозволяють думати над кращим рішенням, коли це рішення — єдино правильне. Микола Мирославович, безумовно, щаслива людина: у нього немає до життя питань, над якими в перервах між кризами, катаклізмами, війнами й затишшям мучимося ми, прості смертні. Він точно знає, навіщо прийшов у цей світ, у чому сенс життя і що він робить у ньому.

Ірина САВОТІНА.

Фото Тамари БАШТАННИК.

У ньому все видає талант: і слова, і справи

Заборгованість АЕК «Київенерго» перед ДК «Газ України» за природний газ, спожитий у 2008—2009 роках, становить 1,02 мільярда гривень, *повідомляє прес-служба «Газу України»*

За останні півроку на території України СБУ викрила сім іноземних дипломатів-розвідників, *повідомив голова Служби безпеки України Валентин НАЛИВАЙЧЕНКО*

Громадськість б'є на сполох

У листопаді нинішнього року в Москві відбулася Всесвітня конференція з питань безпеки дорожнього руху за участю представників 150 держав—членів ООН. Результатом цього міжнародного форуму стало прийняття відповідної декларації, яка ляже в основу спеціальної резолюції наступної сесії Генеральної Асамблеї ООН. Чому міжнародна спільнота так стурбована станом справ з аварійністю на автошляхах планети? На це та низку інших запитань редакція попросила відповісти досвідченого експерта, члена Громадської колегії з безпеки дорожнього руху при Департаменті ДАІ МВС України Олександра ФОМЕНКА **(на знімку)**.

— Згідно зі статистичними даними ВООЗ, у світі щорічно в дорожніх аваріях гинуть 1,2 мільйона осіб і близько 50 мільйонів отримують травми різного ступеня тяжкості. За прогнозами цієї організації, якщо не буде вжито належних заходів у попередженні аварійності на автотранспорті, то наведені цифри за наступні двадцять років зростуть на 65 відсотків, а втрати валового національного продукту досягнуть 2 відсотків. За такої ситуації через 10 років ДТП можуть стати третьою головною причиною передчасної смерті та інвалідності населення планети. Слід також зазначити, що більше половини загиблих в автокатастрофах належать до вікової групи від 15 до 44 років. Тобто це працездатні люди, переважна більшість яких є годувальниками сім'ї. Останнім часом ООН та інші міжнародні організації дедалі частіше б'ють на сполох з цього приводу. 2005 року, наприклад, на 60-й сесії Генеральної Асамблеї була розглянута всесвітня доповідь ВООЗ з цього питання і прийнято відповідні рекомендації із боротьби з аварійністю у країнах—членах ООН. У 2008 році ухвалено резолюцію «Підвищення безпеки дорожнього руху в світі», якою підтримана ініціатива представників РФ щодо проведення Всесвітньої конференції в Москві. У попередній порядок денний наступної, 64-ї, сесії Генеральної Асамблеї ООН внесено пункт «Глобальна криза в галузі безпеки дорожнього руху». Усі ці заходи, безперечно, відображають особливу занепокоєність світового співтовариства трагедіями на дорогах. З тієї ж причини Всесвітній банк прийняв рішення підтримувати програми підвищення безпеки дорожнього руху у країнах Східної Європи і Центральної Азії.

— Олександре Яковичу, ми вже якось звикли, що Україна за багатьма показниками має, так би мовити, від'ємне сальдо. А які в нас позиції за результатами аварійності?

— У нашій країні дорожньо-транспортний травматизм є однією з найболючіших проблем сьогодення: на автошляхах держави щоденно гинуть більш як 20 осіб, а понад 170 зазнають травм і каліцтв. Тяжкість наслідків ДТП у 3—10 разів перевищує аналогічні показники багатьох країн світу. Навіть не завжди об'єктивна статистика (наприклад, 2007 року вибірковою перевіркою було встановлено, що понад 700 загиблих і 5000 травмованих у ДТП не знайшли відображення у звітах) свідчить, що за останні десять років загинули 70000 наших співвітчизників, а ще понад 500000 громадян травмовані. Надто високий рівень аварійності супроводжується постійним погіршенням економічності і комфортності експлуатації транспортних засобів.

Тому не дивно, що соціологічні дослідження, проведені в Україні незалежною дослідницькою і бренд-консалтинговою компанією Research Branding Group, засвідчили, що 79 відсотків водіїв і 74 відсотки пішоходів украй незадоволені станом справ з аварійністю на вулицях та шляхах держави.

— Сьогодні побутує думка про те, що це закономірність автомобілізації і тут, мовляв, нічого не вдієш...

— Це зовсім не так. У країнах, де не покладаються лише на каральні методи, а на державному рівні координують і фінансують заходи щодо розв'язання цієї проблеми, є наочні вражаючі позитивні результати. У Німеччині, наприклад, 1970 року в ДТП загинули 21332 особи, а 2006-го — 5091, тобто у 4,2 разу менше (в Україні цей показник, хоч як прикро, значно зріс). Позитивних успіхів досягнуто в Японії, Франції, Швейцарії, багатьох інших країнах світу. Хартією ЄС передбачається до 2040 року скоротити на своїй території кількість жертв ДТП ще на 15000 осіб (майже на 40 відсотків), а, наприклад, федеральною цільовою програмою РФ цей показник планується зменшити в півтора разу вже до 2012 року.

Головною причиною незадовільного стану аварійності на автошляхах України є відсутність державної системи управління сферою безпеки дорожнього руху, її наукового супроводу, що призвело до розпорошеності дій як державних, так і інших структур, у тому числі громадських організацій. Адже не секрет, що до цієї проблеми причетні всі без винятку юридичні і фізичні особи, а тому потрібно об'єднувати їхні зусилля в боротьбі з цим лихом. В Україні немає хоч якоїсь спеціалізованої установи, яка на науковій основі досліджувала б причини високої аварійності, довгочасних заторів у русі транспортних засобів, низької ефективності каральних і профілактичних заходів, інших складових цієї проблеми та опрацьовувала б результати, готуючи обґрунтовані пропозиції щодо шляхів їх вирішення.

Що ж робити? Скажу відверто, не треба винаходити велосипед. Досить виконати рекомендації Генеральної Асамблеї ООН, які взято з досвіду найавтомобілізованіших держав світу. **Наприклад, згідно з резолюцією 60-ї сесії державам—членам організації запропоновано заснувати на національному рівні головну інституцію з питань безпеки дорожнього руху, розробити національний план дій щодо скорочення кількості випадків травматизму внаслідок ДТП, забезпечити необхідну інформованість населення з цієї проблеми, впровадити належні методи відстежування та оцінки заходів, які здійснюються.**

Що з цих рекомендацій впроваджено в нас у життя? Національної структури, яка об'єднала б зусилля всіх юридичних і фізичних осіб у розв'язанні цієї проблеми, немає й досі, як і відповідного національного плану. Населенню за допомогою засобів масової інформації повідомляється переважно лише про те, на яку суму за звітний період оштрафовано порушників правил дорожнього руху. Інколи звучить повідомлення про чергову трагедію та гостру необхідність чергового підвищення суми штрафів. Зрозуміло, що таке «інформування» не відповідає рекомендаціям ООН і не дає ніякого навчально-профілактичного ефекту. Немає кому й відстежувати та оцінювати заходи, що здійснюються з метою підвищення безпеки дорожнього руху.

— Що, на вашу думку, слід робити першочергово?

— Чому такий стан аварійності не турбує керівників найбільш причетних до цієї проблеми державних установ, не знаю. А громадськість країни вже давно б'є на сполох. Не раз її організовані структури звертались з відповідними пропозиціями до різних владних установ, але поки що безрезультатно.

Після московської Всесвітньої конференції з листом до Прем'єр-міністра країни Юлії Тимошенко звернулися вчені, заслужені діячі різних галузей України, представники громадських організацій. Що пропонується? Насамперед поновити персональний склад раніше створеної при Кабінеті Міністрів Координаційної ради з безпеки дорожнього руху, надавши їй статус «Національної», і організувати належну її роботу. Схожі структури успішно діють у США (очолює президент), Японії (прем'єр-міністр) та інших країнах світу. Національна рада має координувати і контролювати стан цієї роботи в масштабах країни. Важливо ввести до її складу представників громадських організацій, які переймаються проблемами безпеки дорожнього руху.

Для забезпечення ефективної роботи Національної ради і наукового супроводу розв'язання проблем безпеки дорожнього руху, на глибоке переконання авторів звернення до Прем'єр-міністра, слід створити Державний науково-дослідний інститут безпеки дорожнього руху (ДНДІ БДР). Такі наукові установи функціонують у багатьох країнах світу. У США, наприклад, інститути інженерів дорожнього руху є в кожному штаті, багато десятиліть успішно діє Бельгійський національний інститут безпеки дорожнього руху, у РФ — науково-дослідний центр.

На ДНДІ БДР слід покласти виконання наукових досліджень з найактуальніших проблем безпеки дорожнього руху, впровадження науково-технічних досягнень у цій галузі, підготовку проектів законодавчих, урядових та інших нормативних актів, національних і регіональних програм, координацію науково-дослідницьких і проектно-конструкторських робіт у країні, організацію підготовки за державним замовленням фахівців з безпеки дорожнього руху вищої кваліфікації, видання навчально-методичної та агітаційної продукції, а також документальне забезпечення діяльності Національної ради.

Ініціатори звернення до очільника уряду впевнені в тому, що за її підтримки розв'язання цієї болючої для суспільства проблеми зрушить з місця.

Тетяна КОРН.

У НОМЕР

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Міському голові дали строк

Таке рішення прийняв Нетішинський міський суд, засудивши очільника міста Олександра Смишляєва до трьох із половиною років позбавлення волі без права обіймати керівні посади та права на амністію. Покарання призначене за те, що голова, на думку суду, не виконував рішення суду й порушував трудове законодавство стосовно начальника місцевого управління освіти. Як зазначено в судовій ухвалі, кілька разів міський голова незаконно звільняв начальника, а коли суд поновлював його на роботі, не виконував ці рішення. Скандальна ситуація тривала довгий час і стала предметом не одного депутатського запиту з боку обласної ради, поки за даним фактом прокуратурою області не була порушена кримінальна справа.

Хоча рішення суду вже прийняте, міський голова залишається на свободі й продовжує виконувати свої обов'язки, користуючись правом апеляції. Лише після рішення апеляційного суду його вирок набуде чинності.

Ірина КОЗАК.

Хочуть впорядкувати проведення лотерей

Аналіз чинного законодавства свідчить про відсутність регулювання лотерейної діяльності на рівні законів. Про це заявив на прес-конференції народний депутат від БЮТ Антон Яценко. За його словами, цим користуються різного роду ділки, які під гаслом проведення розіграшу лотерей створюють фінансові піраміди, обдурюючи громадян, а виручені кошти переховують на рахунки в офшорних зонах, нехтуючи сплатою податків до державного бюджету. Зокрема, у зв'язку з масовим поширенням зловживань у проведенні лотерей недержавної форми власності він подав на розгляд до Верховної Ради два проекти законів: «Про внесення змін до Закону України «Про запровадження мораторію на видачу ліцензій на провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей» (№ 5418) та «Про запровадження монополії держави на здійснення лотерейної діяльності» (№ 5417).

«Практично в усіх країнах лотереї проводяться під державним наглядом, який передбачає чіткі регламентовані правила, норми відповідальності та порядок проведення. В усьому світі лотерейний ринок приносить до державного бюджету значні стабільні прибутки, які використовуються на соціальні потреби. Крім того, вони дають можливість таким державам утримувати податки на нижчому рівні та реалізовувати культурні та спортивні програми», — зазначив Антон Яценко. На переконання парламентаря, прийняття та реалізація законопроекту забезпечить обстоювання фінансових інтересів держави під час організації та проведення лотерей, збільшення з надходжень до бюджету країни та підвищить ефективність державного регулювання у цих галузях. Також ліквідує прояви недобросовісної конкуренції з боку суб'єктів господарювання, що шкодить іміджу держави.

Сергій МЕЛЬНИК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Про вміст нітратів та пестицидів свідчитиме сертифікат

Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин рекомендував парламенту прийняти за основу законопроект про внесення змін до Закону «Про захист рослин». Законопроектом пропонується внести зміни до чинного закону стосовно розширення основних завдань державного контролю та повноважень спеціально уповноважених органів виконавчої влади в області захисту рослин, посилення відповідальності за порушення законодавства у цій сфері тощо, повідомляє **інформаційне управління Верховної Ради.**

Заступник голови комітету, один з авторів проекту Сергій Рижук під час обговорення наголосив, що Державна інспекція захисту рослин — це єдина інспекція в державі, яка відстежує фітосанітарний стан біоценозів на місцях, розробляє і координує проведення заходів боротьби зі шкідниками, хворобами і бур'янами, здійснює контроль за ввезенням хімічних засобів захисту рослин в країну, контролює дотримання регламентів застосування засобів захисту рослин.

Члени комітету вважають, що з метою забезпечення безпечного навколишнього природного середовища, збереження здоров'я людини, державні інспектори захисту рослин зобов'язані здійснювати постійно, без попереднього повідомлення, державний контроль із дотримання законодавства про захист рослин та про пестициди і агрохімікати суб'єктами господарювання.

Проектом пропонується, зокрема, доповнити чинний закон положенням про сертифікат відповідності щодо вмісту залишкової кількості пестицидів, нітратів і нітритів у сільськогосподарській продукції та сировині рослинного походження.

У нашій країні дорожньо-транспортний травматизм є однією з найболючіших проблем

ОБ’ЄКТИВ

11 грудня. Київ. У Національному музеї літератури відбулося святкування Калити. Це свято за давнім звичаєм відзначали у часи, коли день — найкоротший, а сонце має найменшу активність.

12 грудня. Львів. Присяга молодого поповнення Внутрішніх військ МВС на території військової частини 4114.

13 грудня. Крим. Театралізована реконструкція одного з боїв, що відбувся в околицях Севастополя взимку 1941 року.

14 грудня. Харків. Пікет за участю членів ветеранських організацій ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС з вимогою «виконання соціальних гарантій, передбачених законом «Про захист громадян, що постраждали від чорнобильської катастрофи».

15 грудня. Верховна Рада прийняла в цілому Закон «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік», збільшивши кошти на боротьбу з грипом з 200 млн. гривень (як це передбачалось прийнятим у першому читанні законопроектом) до 608 мільйонів.

17 грудня. Акція протесту біля приміщення Верховної Ради України проти прийняття законопроекту №5050 «Про будівництво сховища відпрацьованого ядерного палива».

16 грудня. Одеса, снігопад. До України завітала справжня зима.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 242 (4742)
СУБОТА, 19 ГРУДНЯ 2009

Державна агенція України з інвестицій та інновацій вважає за необхідне створення спільного міждержавного українсько–російського інвестиційного фонду, що займався б фінансуванням проектів з модернізації, *заявив перший заступник голови агенції Анатолій Заєць*

Київське міське відділення Антимонопольного комітету України порушило справу відносно КП «Київський метрополітен» за ознаками зловживання монопольним положенням, *повідомляє прес–служба АМКУ*

Епідемія в «оборонці»...

ПРОБЛЕМИ ДНЯ

Предками визначено: лиха без добра не буває. Мова цього разу про грип, до якого і з відомих, і з приховуваних поки що причин сьогодні прискіплива громадська увага — аж до відверто панічного його, суспільства, стану. Чергова сезонна епідемія старої, давно начебто б звичної, але як і раніше небезпечної напасті змусила звернути увагу і на другу частину зазначеної в приказці залежності. Але, на жаль, всі прояви дуалізму, як називають це явище філософи, у нас зводяться до ще більших проблем. І досить серйозних.
Про ці проблеми у бесіді журналіста, письменника Олександра МАСЛОВА і депутата двох скликань Верховної Ради, великого господарника, віце–президента українського Союзу промисловців і підприємців Віталія МАЙКА ***(на знімку)***.

— Віталію Івановичу, під час попереднього обговорення теми ви зазначили, що нинішній грипозний стан суспільства пов'язано з надзвичайно серйозними проблемами. Не тільки медичними. Навмисно і мимоволі стежу за вашою публічною полемікою щодо медичних приладів виробництва «Буревісника». Ви багато років очолювали це підприємство. Поясніть, у чому зв'язок «героя» цієї полеміки — дихального медичного приладу, який ВИГОТОВЛЯЮТЬ на оборонному підприємстві, і нинішньою епідемією грипу?

— А «героя» немає! Є розроблені висококваліфікованими інженерами та вченими-медиками і впроваджені в медичну практику трудяги-апарати штучної вентиляції легень різних типів — «Фаза», серія «Бриз», «Малятко» та ін., які мають заслужений авторитет у фахівців. З їхньою допомогою проведено більш як два мільйони операцій. Усього виготовлено 3500 апаратів і всі вони успішно працюють.

Нагадаю, що кожний такої та іншої дії медичний прилад — це можливість розв'язання суто медичних проблем конкретної людини, це ще й можливість просунути вперед — хоч на крок — саму медичну науку, так само як і її практику. Це можливість змінити сталі основи суспільства. Зокрема, і в економічній складовій.

Адже якщо правильно визначити тактику закупівлі апаратів — тих, що ми здатні виготовляти самі, і епідемією, то, за моїми підрахунками, ми заощадимо державі близько півмільярда гривень, плюс ще 45 мільйонів з узятих заводом під конкретно цю програму, плюс забезпечення 600 робочих місць на три роки. Прораховано нами з надлишком. Проблема в тім, що 2009 року в Україні ставка робиться винятково на закупівлю імпорту, за відвертого нехтування можливостями власного виробництва. За кордоном уже купили 600 виробів, подібних до нашого апарата. Але аж ніяк не кращих і таких, що абсолютно не вирішують завдання порятунку життя хворих людей, тому що не в апаратах штучної вентиляції легенів причина безпорадності лікарів...

Ставлю запитання, чи породжена така практика нашим безмірним багатством, якого немає, і не скоро передбачається, чи інтелектуальною бідністю? Ні тим, ні іншим.

— Що підприємству висувають як вину?

— Виступаючи на телебаченні, голова Комітету з охорони здоров'я Верховної Ради заявила, що ми, цитую, «не будем покупать отечественные аппараты потому, что они больше двух часов не работают». Заяви такого роду оцінюю чи як приклад професійної неспроможності, чи як ілюстрацію до нинішньої практики добору кадрів на відповідальні пости. Чи інтересу, який зазвичай не виставляється напоказ. Якщо, звичайно, не йдеться про політику свідомого згортання складного і надто потрібного державі виробництва. До чого можна дійти, проаналізувавши наступні після першого виступу заяви чиновників найвищого рангу. До такого висновку підводить і та обставина, що торік завод отримав замовлення на виготовлення апаратів не на початку року, як має бути, а лише наприкінці вересня. Робилося це, переконаний, тільки з однією метою, щоб завод не зміг виконати урядове завдання, чим можна було б обґрунтувати закупівлю імпорту. Але при цьому не знали характеру колективу оборонного виробництва, здатного працювати по 24 години під виконання відповідального замовлення. Завдання виконали, а цього року також досі ще немає державного замовлення. Виправляють свою помилку, а раптом завод за день виконає річну програму, оборонному заводу зі світовим визнанням, що зберіг частину свого колишнього потенціалу, це під силу. Мені можуть сказати: сьогодні не до цих проблем — озирнись, вибори! Але вони у нас тривають уже багато років поспіль. А проблеми держави і суспільства тільки загострюються.

Сьогодні хіба що тільки сліпий не бачить, як групи впливу обдумано, свідомо, з великим власним практичним інтересом дурять народ. Нескінченні обіцянки «золотих гір» лунають зі всіх закутків. Якщо щось і вдосконалюється, то тільки практика витонченого марнослів'я.

Тому вкотре повторюся: наш апарат призначено для довгострокового, у всіх значеннях слова, використання. Що стосується якості виконання. У мене на робочому столі лежать листи з поліклінік і лікарень, в яких просять відремонтувати апарати, які відпрацювали по три роки в режимі цілодобового (!) використання. Адже до такої медичної техніки підключають паралізованих людей. Про які дві години мова? Даруйте, це навмисна брехня. Як і брехня, що вітчизняні апарати не забезпечують лікування хворих. Дуже хочеться поставити запитання: а скільки таких випадків, які не забезпечуються нашими апаратами, і скільки насправді потрібно імпортних? Але відповідати і слухати не хочуть. Тому що за супердорогий закордонний аналог «світить» «подяка за покупку», яку нині широко практикують.

— Один з очікуваних вивертів «ринкової саморегуляції»?

— Можна сказати і так, що це — стан зомбування грошовою купюрою. Коли під «відкатний інтерес» озвучуються зовсім бредові речі. А за «озвучкою» такого роду слідує адміністративно-практичне втілення. На різних рівнях і зустрічах заявляю вголос: хлопці, що ви робите, про що ви кажете? Про яку таку підтримку внутрішнього виробника, на полеміку про яку минули даремно роки, можна розмірковувати?

— Якою, на вашу думку, має бути практика формування термінового замовлення у разі виникнення гострих ситуацій, наприклад, як цієї епідемії? Мова про принцип.

— Якщо це стосується медичної сфери, то уряд має насамперед доручити Міністерству охорони здоров'я оперативно визначитися з фахівцями-медиками, яких і скільки апаратів потрібно. Провести зустріч з вітчизняним виробником — з метою з'ясування його можливостей і термінів, в які він здатний зняти гостроту ситуації, яка виникла, а якщо необхідно, за який час він може освоїти нову продукцію і економічну доцільність цього. І лише після цього визначатися з імпортом та його масштабами. А сьогодні тільки імпорт береться за точку відліку. За практично повного ігнорування можливостей власної науково-виробничої бази. Я не можу зрозуміти, звідки така недовіра до фахівців своєї ж держави, звідки таке пасивне і безвідповідальне ставлення до захисту інтересів власного виробника, чому в державі як не було, так і немає програми з переліком тих товарів, які країна здатна і зобов'язана виготовляти тільки сама?

Сьогодні хіба що тільки сліпий не бачить, як групи впливу обдумано, свідомо, з великим власним практичним інтересом дурять народ. Нескінченні обіцянки «золотих гір» лунають зі всіх закутків. Якщо щось і вдосконалюється, то тільки практика витонченого марнослів'я. А державі в найгостріші для неї періоди потрібна не словесна витонченість, а опора на реальну власну економічну базу. А ми не тільки її не створюємо, а добиваємо те, що ще хоч якось збереглося.

Ми не перша держава в Європі, яка потрапила в таку ситуацію. Адже навіть у Німеччині в найскладніший для неї період, на тлі її власного нестримного «трепа», який закономірно погано закінчується, було створено ракетний та авіаційний двигуни, атомну бомбу, введено в практику повноцінне телебачення (у тридцяті роки, але тільки сьогодні про це оголошено вголос). Навіть дослідний зразок «літаючої тарілки» зробили. На практиці, а не в літературних фантазіях.

— Плюс формування основ геополітики як науки, плюс приголомшливі відкриття в лінгвістиці, плюс нові підходи до первинного розселення населення на євразійському просторі. Сьогодні, відкинувши пропагандистську практику і прийоми її дії, до цих напрацювань дедалі частіше звертаються сучасні дослідники і з подивом відзначають правильність безлічі німецьких підходів, особливо науково-технологічних.

— Не випадково, нагадаю, в основу могутності і Штатів, і Союзу закладено найсерйозніші наукові плоди німецьких інтелектуалів того часу. Німеччина менш як за десять років зробила наймогутніший інтелектуальний стрибок. Тому що зробила на нього ставку. Ми сподівалися на такий самий. Але наша пара пішла у свисток. Мало того, на основі мрій почався процес інтенсивної втрати власного технологічного багажу, який був за світовими мірками більш ніж серйозним.

З болем кажу про це на прикладі того науково-виробничого об'єднання, до складу вищого керівництва якого входив багато років. З багатьох питань радіотехніки рівного цьому українському НВО у всьому Союзі не було. Коли багато хто не міг впоратися з тим чи іншим завданням зі створення спеціальної техніки, зверталися до нас. Повірте, під час аналізу умов замовлення у мене часом волосся дибки ставало, тому що здавалося, що нереально виконати таке замовлення. Проте, почухавши потилицю, бралися за роботу. І ніхто при цьому не запитував, зможеш ти це зробити чи ні. Думай, шукай нові рішення, впроваджуй їх у життя. Одного разу замовили створити радіолокатор на немислиму на той час дальність виявлення. Подумали і знайшли рішення, багато років такі вироби стоять на озброєнні армії. На таких розробках базувалася неабияка військова складова Союзу. А сьогодні виявляється, що нікому передавати унікальний досвід. Сьогодні нас обвинувачують у тому, що наші апарати тільки «дві години працюють». Після наших нинішніх «вільноринкових», як ви кажете, експериментів.

— Навіч порушення балансу між державними засадами і так званою приватною ініціативою, яка нехтує всілякі межі, навіть конституційні. Заради отримання прибутку, «неважливо яким способом». У тім числі, і «зомбування купюрою»?

— Умови ринкової «саморегуляції», про що було чимало розмов, у цій галузі громадсько-економічних відносин у нас начебто є, але вони свідомо завищені з метою перетворення процесу «у качалку» для здобуття матеріальних коштів в особистому плані. Але ця «качалка» дуже легко і швидко обертається на самопливі, характерному для нинішньої України, у свою протилежність і обрушує навіть те, що встиг «накачати» її без міри «активний» власник. Глобальна економічна криза, у якої «ще не вечір», з достатнім ступенем наочності це демонструє. Руйнуються економіки держав, банки, валюти, загальнодержавні надбання й особисті накопичення.

«Проблема в тім, що 2009 року в Україні ставка робиться винятково на закупівлю імпорту»

Могутні держави втрачають опору під ногами і сферу впливу. Настав час думати серйозно — без зомбування.

У цьому зв'язку можете запитати, а завдання якого, власне, масштабу здатна вирішувати в принципі саме українська радіоелектроніка, яка підминається саме такого роду «ініціативою» — приватною і не тільки? Дуже важливі для економіки держави, які відповідають, як кажуть сьогодні, викликам часу й нинішньому стану науки. Набагато значніші, ніж нинішня епідемія грипу, ніж це усвідомлюється побутовою свідомістю населення, рівнем і суто меркантильним інтересом наших політиків.

Лише один приклад. Точніше, нагадування про цілком забуте. На зламі тисячоліття увесь світ заговорив про так звану комп'ютерну «проблему 2000» — очікуваний наймасштабніший інформаційний збій. Він загрожував тяжкими наслідками в тих галузях господарства, в яких інформатика вже міцно прописалася. Мова насамперед про персональні комп'ютери ранніх випусків, які використовували в управлінських завданнях у машинобудуванні, енергетиці, транспорті тощо. Не будемо говорити про те, чого в цьому галасі було більше — реальності, тяжіння до сенсаційності, яка штучно роздмухується, комерційного інтересу чи власне науково-технічної проблеми. Але те, що ця проблема була — однозначно. Паніка, як багато хто ще пам'ятає, не оминула і нас. Ситуація аналізувалася на рівні уряду, який на той час очолював В. Пустовойтенко, а віце-прем'єром був А. Кінах. У пошуках рішення було запропоновано взяти участь і заводу «Буревісник» — разом з розроблювачем схеми «Комп'ютерінтерсервіс» у кооперації з заводом «Елекронмаш». Допомога зарубіжжя, яку наполегливо нав'язували, не потрібна була. У короткий термін таке рішення знайшли й втілили його в масштабі практиці. Тихо і спокійно. Так, що про цей «всесвітній комп'ютерний збій» уже ніхто навіть не згадує.

— Гарний приклад для усвідомлення, що ринок без суворого державного ока, при реалізації лише інтересів нової еліти, виступає лише як руйнівна сила. Не випадково ж ваш колега по депутатському залу Л. Кравчук часто повторює, що Україні говорити про еліту як таку сьогодні не доводиться.

— Практика української радіоелектронної галузі, яка ще недавно була однією із найпотужніших у світі, свідчить, що ослаблення уваги до неї з боку основоформуючої державної складової призводить не лише до втрати багатьох позицій, а й до стрімкого ослаблення державних можливостей. І Захід при цьому, узятий нами за зразок наслідування, прагне зовсім не до зміцнення наших державних засад як таких — у руслі «правильного ринку» в його власному, а не в нашому розумінні, а до тривалього усунення ринкового конкурента. При цьому «пряма дія» реалізується через використання меркантильного інтересу українського чиновництва. Ми геть проігнорували в практиці ту обставину, якими саме шляхами йшло формування високої інтелектуальної складової України в науково-технічній її частині. Тому нагадаю, що в кращі роки тільки до нас в інститут приходило близько двохсот молодих фахівців на рік. Відбирали талановиту молодь у різних інститутах Союзу, включали їх у найпрестижніші програми. Мова, зокрема, про програму «під Місяць», яка була у нас аж ніяк не єдиною. Так виконувалося завдання. Зараз усі, хто вмів думати, хто налаштований був на процес практичного осмислення поставленого державою завдання, задумалися. Навіть ті, хто був винятково відданий справі. Все закономірно, адже державному чиновнику нічого не потрібно, а «вільний риночник» про таких і зовсім не замислюється. Не його інтереси, рівень не його масштабу. Коли зустрічаю сьогодні тих, з ким працював в «місячні роки», вони мені кажуть: ми даремно п'ятнадцять років тому відмовляли своїх дітей, щоб не залишали Україну. Перспектив немає, і за ці роки вони так і не вирізнилися. І це найприкріше, що я сьогодні можу констатувати, дивлячись на те, що відбувається в державі.

При Союзі було два типи керівників: одні захоплювалися економікою, інші інженерною основою того, що доручено. Я був і залишився інженером і належав до тих керівників, підприємства яких випускали не менше двох нових виробів на рік.

— Медична тематика «радіоелектроніки» є дуже важливою. Адже це шлях до реального вирішення дуже складних громадських проблем. І не тільки пов'язаних з якістю медичного обслуговування населення, рівень якого відомий. Електроніка в цьому разі дає змогу не тільки в багато разів поліпшити діагностику, а й сам лікувальний процес. Щось ще можливо? У тій же медицині.

— Можливо дуже багато чого. Навіть те, про що поки не здогадуємося. Наприклад, якщо не повністю, то значною мірою відмовитися від ліків у звичному їхньому вигляді. Але, незважаючи на цю та інші перспективи, не можу домогтися фінансування на магнітокардіограф — апарат, що дає можливість на первинних стадіях визначати захворювання серця. На основі глибокого аналізу електричних і магнітних полів одержуємо такий обсяг інформації, який нічим іншим поки що одержати не можна. Для прикладу, можливе визначення ступеня і швидкостей впливу ліків як на весь організм, так і на його проблемну частину. Це неймовірно важливо — і для практикуючого лікаря, і для самого пацієнта. І для держави, оскільки в Україні, нагадаю, найбільший відсоток смертності у сердечників порівняно з розвиненими країнами. Апарат дає змогу визначити захворювання на самому ранньому етапі. Один уже встановлено і працює в інституті кардіології імені М. Д. Стражеска, другий щойно встановили і почали працювати в Київському гарнізонному шпиталі.

Наша мрія — для початку поставити такі апарати у всіх обласних лікарнях України. Можливо, по апарату на групу областей. І створити поєднані між собою науково-консультаційні центри. Згоден, прилади дорогі, але їхня вартість менше від закордонних — у два-три рази. Надто важливо і те, що відкривається можливість для використання самого принципу для вивчення полів не тільки серцевого м'яза, а й інших органів. Це новий напрям науки. Ми сьогодні на піку цього напряму. І все у нас в руках. Навіть незважаючи на те, що подібна техніка з'явилася за нашої участі вже в Німеччині, Китаї, є подібна апаратура в США. У Союзі такі роботи було розпочато і зроблено перші зразки Київським Інститутом кібернетики, такі роботи проводилися й у Москві.

Недавно відбувся з'їзд кардіологів. Представили на ньому наш прилад. Найбільше зацікавилися роботою американці. Один із членів делегації вирішив перевірити кваліфікацію українських фахівців і заяви щодо можливостей апаратури. Ліг на обстеження. Наші фахівці подивилися й сказали, у чому його проблема. Особиста. Вислухав і заявив: ні, хлопці, я сам лікар і особливості свого організму знаю досконало: нічого подібного в мене бути не може. І чемно: перепрошую, але вам треба уточнити методику. Потисли один одному руки і на тому розійшлися — кожний зі своєю думкою. Але незабаром дзвінок із Штатів: вибачте, хлопці, я досконало перевірився і усе, що ви сказали, — підтвердилося, за нашою методикою ми «цього» не могли побачити.

— Знаю, що НВО «КВАНТ», до складу якого входив і «БУРЕВІСНИК», виготовляв колись лазерні ножі для хірургії...

— У вісімдесятих роках ми робили ці унікальні, з масою потрібних медикам властивостей, ножі практично на весь Радянський Союз. Сьогодні цей напрям для нас практично втрачено. Не кажу про ультразвук, теж втрачено. Наша техніка працювала в США, Японії, у всіх розвинених країнах і підштовхнула їх до широкого використання цих приладів на практиці. Ми першими у світі почали дробити камені в сечоводі сечового міхура...

— В Інституті урології, у О. Ф. Возіанова?

— У цьому інституті й сьогодні працюють наші апарати.

Ми нині працюємо ще в одному напрямі — визначення раку молочної залози на можливо більш ранній стадії. Проблема з проблем. Якщо знайдемо кошти наступного року, випробуємо дослідний зразок. Його перевага в тім, що він дозволяє з великою точністю і на ранній стадії визначити ступінь і район поразки, з дуже чіткою картинкою. І на стадії, коли хвороба виліковна.

За своїм рівнем ще торік ми були у цій темі практично «ніс до носа» з американцями. Саме тому, побачивши рівень наших робіт, вони погодилися познайомити нас із деякими їхніми рішеннями, які в таких випадках тримають за сімома печатками — вартість апарата — від двадцяти до тридцяти разів менша, ніж у тих, які застосовуються сьогодні. Фактично це приставка до комп'ютера, яка може багаторазово поліпшити якісні параметри лікувальної практики фахівців. Не будемо забувати і те, що кожна восьма жінка уразлива до цього захворювання. Як чоловіки схильні до простати, так і жінки до цієї хвороби. До слова, прилад на цьому принципі дії цілком можна використовувати й для раннього виявлення проблем простати, а також вивчити можливість його використання й в інших випадках.

— Ви порушуєте проблему з проблем. Адже нинішній так званий масовий випуск лікарів на лікувальній практиці найкращим чином не позначається. Все якраз, навпаки, що закономірно. У делікатну сферу лікування втягується маса випадкових людей. Адже термін «професійне неуцтво» почав «ходіння в народ» саме з медиків. Загострюється у зв'язку із цим і маса інших проблем — як громадсько-медичних, так і суто економічних. Не кажучи про моральні. Знаю, зіштовхувався. Електронні прилади нового покоління можуть ці проблеми знімати — як за масовістю обстежень і якісною їх складовою, так і за загальним лікувальним результатом. Вони здатні всю медицину зробити принципово іншою.

— Я бачу, що ви мене розумієте. Але на верхньому ешелоні практично даремно вести про це мову. Там інші категорії виміру. У цьому зв'язку вам зрозумілий і мій нинішній настрій. При Союзі було два типи керівників: одні захоплювалися економікою, інші інженерною основою того, що доручено. Я був і залишився інженером і належав до тих керівників, підприємства яких випускали не менше двох нових виробів на рік. І саме інженерними підходами перекривали всі витратні статті. Це божевільна праця для керівника, тому що увесь час ідеш на межі ризику. Але поєднання інженерних можливостей з економічними дозволяло рухатися такими темпами, що міністри, з якими довелось працювати, тільки дивувалися — як таке можливо зробити в принципі. Робили.

Сьогодні, бачу, що така практика та її реальні практичні результати нікому не цікаві. Як і можливість на залишках галузі зробити українську державу високоінтелектуальною, використовувати інтелект як статтю національного доходу. При створенні апарата штучної вентиляції легенів нам реально допоміг усе той самий Володимир Павлович Пустовойтенко. По суті, своїм рішенням — по приладу, він урятував того травмованого хлопця, у якого вже не було жодних шансів вибратися. І породіллю, у якої на додаток до всього виявилися й гострі легеневі проблеми. По суті, держава допомогла конкретно їм. І багатьом іншим також. Тим, що втрутилася в ситуацію на стадії створення приладу.

Вартість апарата — від двадцяти до тридцяти разів менша, ніж у тих, які застосовуються сьогодні. Фактично це приставка до комп'ютера, яка може багаторазово поліпшити якісні параметри лікувальної практики фахівців.

Цікава історія була і з радіолокатором, який ми почали робити під час, даруйте, «перебудови». Скільки разів крутили пальцем біля скроні мої опоненти, запитуючи: хіба можна зробити такий виріб у сьогоднішніх умовах? Зовсім недавно закордонні фахівці, котрі приїхали до нас на запрошення високого рангу чиновників, познайомившись із нашою технікою, запитали: а навіщо вам наші станції закуповувати, коли ваші не гірші? Важко нам буває дати зрозумілу відповідь, не зрозуміють! Сьогодні більше двох десятків вітчизняних радіолокаторів уже стоїть на озброєнні, охороняючи кордони нашої держави. Але час закономірно потребує змін. І що далі?

У НОМЕР

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Як хотіли, так і рахували

Хмельницьке територіальне відділення Антимонопольного комітету України оштрафувало на п'ять тисяч гривень державне підприємство «Хмельницький науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації» за зловживання монопольним становищем. Протягом 2007 та 2008 років там при укладанні рівнозначних договорів на послуги з перевірки водолічильників застосовували різні тарифи та різні умови щодо оплати за їх перевірку.

Такі дії визнано порушенням законодавства про захист економічної конкуренції. Підприємству доведеться привести договори на виконання робіт з перевірки водолічильників до єдиного стандарту.

П'ять мільйонів за підпільні ігри

Підприємець із Кам'янця-Подільського сплатить до державного бюджету штраф у розмірі п'ять мільйонів 40 тисяч гривень. Незважаючи на заборону грального бізнесу згідно із законом, що набув чинності в травні цього року, службові особи його приватного підприємства з метою отримання прибутку організували зал з ігровими автоматами та проводили в ньому азартні ігри. «Підпільників» виявили працівники податкової інспекції. Крім того, у порушника конфіскували й десять ігрових автоматів. Покарання визначено рішенням суду, хоча підприємець уже подав апеляцію на нього.

Віра ШПИЛЬОВА.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

«Пенсіонера» перетворили на «молодого спеціаліста»

Криголам Маріупольського морського торгового порту «Капітан Білоусов» знову готовий до роботи. Протягом року тривала реновація судна, яка обійшлася в 6 мільйонів євро. Монтаж і центрівку шести головних двигунів виконали на Маріупольському судноремонтному заводі. І хоча криголам має досить солідний вік — 55 років, придбання нового судна порту не по кишені (а це — від 45 до 60 мільйонів євро). Тепер ветеран знову готовий до роботи. Як правило, протягом зимового сезону «Капітан Білоусов» проводить до 500 суден. Це єдиний в Україні криголам, хоча раніше навігацію в Азовському морі забезпечували три такі судна.

У порту не приховують задоволення з приводу успішного завершення ходових випробувань: як образно висловився один із працівників, старий криголам можна було порівняти із пенсіонером, тоді як оновлений — зі свіжоспеченим випускником інституту. На підприємстві, яке вже виконало планове завдання 2009 року, розраховують, що спеціальне судно забезпечить безперебійну роботу під час зимової навігації.

Ліна КУЩ.

Десятки тисяч архівних документів, які стосуються історичних подій в Україні з 1919 по 1991 роки, відкриті тепер для дослідників, *повідомляє прес–служба Центру досліджень визвольного руху*

На Національній кіностудії ім. Довженка відкрився центр цифрового відновлення фільмів, обладнання якого дає змогу усунути дефекти, що виникли на кіноплівці під впливом часу, і підвищити у такий спосіб якість старих картин, *повідомив директор кіностудії Ігор СТАВЧАНСЬКИЙ*

Палали танки під Шацьком

Невідомі, забуті й приховані сторінки польсько-радянських військових протистоянь на Волині у вересні 1939 року

Перегорнути ці сторінки змусили події сьогоднішні. Зокрема, проблеми, пов'язані з відкриттям меморіальних комплексів: у Польщі — жертвам спаленого 10 березня 1944 року українського села Сагринь Грубешівського повіту, а в селі Мельники Шацького району — розстріляним 29 вересня 1939 року офіцерам Війська Польського. Хоча обидві трагедії пов'язані між собою лиш опосередковано, вони змушують нас задуматись над минулим і сучасним двох народів–сусідів.

Волинський кулак проти броні

Мешканець Луцька Йосип Ващук кілька десятиліть вивчає долі солдатів-волинян, які зустріли війну в лавах Війська Польського. Інтерес дослідника спричинено тим, що його батько Петро Ващук був жовніром польського війська. На все життя Йосип Петрович запам'ятав свій перший шкільний день. Директор школи села Городнє пан Верба ввімкнув акумуляторного радіоприймача. Однак замість очікуваних святкових маршів почувся тривожний голос диктора Варшавського радіо: «Война. Жовніри, стріляйте поволі, але прицільно. Будемо воювати до останньої краплі крові...» Був ранок 1 вересня 1939 року.

Старовинна церква Різдва Богородиці в Шацьку була свідком тієї братовбивчої трагедії.

Попри скептицизм радянської пропаганди, Військо Польське у вересні 1939 року билося завзято й героїчно. В перший день війни в районі Мокри Волинська кавалерійська бригада, яка до того дислокувалася в Рівному, відбила атаку 4-ї танкової дивізії гітлерівців, а згодом і контратакувала її. До полудня ворожа дивізія втратила 32 танки. Загалом у перший день німці, за польськими даними, завдяки вправним воякам-волинянам, втратили 150 танків і бронетранспортерів. Двадцять днів тривала оборона оточеної Варшави, мужній опір польські війська чинили під Млавою, не здавалася Гдиня. Назавжди вписали свої імена в історію 182 захисники військових складів польського флоту у Вестерплятте.

Останніми великими сутичками німецьких і польських військ стали бої північніше Коцька. Тут діяла створена ще 9 вересня в басейні Прип'яті оперативна група «Полісся» під командуванням генерала Ф. Клеєберга. Відступивши від радянських військ через Влодаву (неподалік Шацького району Волині), Клеєберг вирішив іти на допомогу Варшаві. Але дізнався, що столичний гарнізон капітулював, і повернув свої підрозділи на Демблін, щоб захопити там склади боєприпасів, продовольства й розпочати партизанські дії проти фашистів.

2 жовтня підрозділи Клеєберга зіткнулися з 13-ю німецькою моторизованою дивізією і наступного ранку атакували її. Для розвитку успіху забракло снарядів. А на допомогу 13-й поспішала 29-та моторизована дивізія. Щоб випередити об'єднання ворожих сил, Клеєберг 5 жовтня знову атакував 13-ту дивізію. Навіть зумів прорвати ліве її крило й зайти в тил. Та в розпал бою в поляків закінчилися боєприпаси, і 6 жовтня група «Полісся» склала зброю. Так закінчився опір польського війська. Найцікавіше в цій історії те, що частина групи генерала Клеєберга прийшла під Влодаву через Шацьк і залишила там свій слід, якому належало проявитися саме через 70 років.

Це замовчувала історія

До цих подій Волинь мала прямий стосунок, бо тоді перебувала в складі Польської держави. Більше того: з 10 по 13 вересня ставка головнокомандуючого польських військ містилась у Володимирі-Волинському.

У жодній книзі радянської доби ви не прочитаєте, що вже 16 вересня в Шацьк через Влодаву прибув передовий загін гітлерівських мотоциклістів, а трохи пізніше з півдня — танки Гудеріана. А 20-го німці ввійшли вже в Любомль. Роззброїли там польський гарнізон та роздали частину зброї місцевим жителям для організації міліції. У Шацьку старожили розповідають, що німці нікого тут не чіпали. Вони гуляли містечком, купували чи міняли на шоколад та сахарин продукти. А 18 вересня знялися і пішли через міст у Володаві за Буг.

У книзі «Історія міст і сіл України. Волинська область» вказано, що вже 23 вересня мешканці вітали на вулицях Шацька Червону Армію. Та це не так! Червона Армія прийшла в це приозерне містечко лише 27 вересня.

А перед тим 21 вересня, на престольне свято Різдва Богородиці, в Шацьку розігралася кривава трагедія. Цього дня тут завжди багатолюдно. Тоді ж іще чекали приходу Червоної Армії. Для цього навіть спорудили арку. По обіді з боку Любомля з'явилися вершники. Це були підрозділи польської армії та поліції, що відступали на Влодаву. Побачивши натовп і дізнавшись, для чого він зібрався, кавалеристи почали стріляти. Вбили сліпого лірника Адама Шкоропада, Віктора Зуба і ще одного мешканця Шацька. Знищивши після цього арку, рушили далі на Влодаву. А в містечку настало кількаденне безвладдя. Поляки втекли, німці відступили, а червоні ще не прийшли. Це підтвердив місцевий краєзнавець Володимир Носуліч.

Невизначеність тривала аж до 27 вересня, коли о 16.30 Шацьк раптово зайняв 411-й танковий батальйон та 54-й протитанковий дивізіон 52-ї стрілецької дивізії. Розташований тут польський піхотний батальйон (429 душ) здався без бою. Полонених тут же у день повели в Малориту, де був штаб 52-ї дивізії (командир — полковник І. Руссіянов). Проте скоро ситуація в Шацьку кардинально змінилася.

Як уже згадувалося, наприкінці вересня на південному заході Білорусі ще перебували окремі підрозділи польської оперативної групи «Полісся» — до п'яти тисяч осіб. Вона була сформована з прикордонників, моряків Пінської військової флотилії і залишків гарнізонів Західної Білорусі та жандармів. Командував групою генерал бригади корпусу охорони прикордоння Вільгельм Орлік-Рюкеманн. Оскільки прямий шлях на Влодаву вже був перекритий 52-ю дивізією РСЧА, ця група вирішила пробиватися до Бугу через Шацьк.

Жах нічного бою

Уранці 28 вересня до командира 411-го танкового батальйону капітана Насенюка прийшов цивільний і повідомив, що неподалік містечка в лісі є польський ескадрон, який бажає здатися. Щоб перевірити це, Насенюк посилає розвідника — з місцевих активістів. Не дочекавшись його повернення, з кількома легкими танками Т-26 і Т-38 вирушає до лісу. Тим часом поляки, допитавши полоненого розвідника, вже знали силу противника та його наміри. І коли танки Насенюка з'явилися на вузькому перешийку озер Люцимер і Кругле, їх зустрів вогонь польських гармат. Було підбито два танки, підпалено вантажівку, загинуло семеро бійців та троє з місцевої Червоної гвардії. Скориставшись перевагою в живій силі й раптовістю удару, польські війська в ніч на 29 вересня знову зайняли Шацьк. Як згадують старожили, біля храму Різдва Богородиці стратили посланого Насенюком розвідника, шачанина Петра Бондаря.

У цей час 58-й стрілецький полк та розвідбатальйон 52-ї дивізії, що складалися переважно з новобранців, у нічному бою неподалік села Мельники зіткнулися із великою, добре озброєною станковими та ручними кулеметами частиною польських військ.

На цій вузькій дорозі між озерами Люцимер і Кругле 28 вересня 1939 року горіли радянські танки.

Необстріляні радянські солдати в паніці почали розбігатися. Лише підхід кадрових бійців, за підтримки артилерії, змусив противника відступити. Виникненню хаосу між Мельниками й Шацьком посприяло й поранення в цих боях полковника Руссіянова. Лише вранці 29 вересня дивізії вдалося перейти в наступ. При цьому згаданий 411-й батальйон знову потрапив у засідку польської артилерії і втратив ще кілька танків. Під час бою був смертельно поранений командир батальйону капітан Насенюк. Лиш опівдні 29 вересня Шацьк знову взято радянськими військами. А вибиті з містечка порідлі польські підрозділи, переслідувані танками та авіацією, аж по обіді 30 вересня перейшли Західний Буг. Там їх чекали нові випробування, про які ми вже розповіли на початку цієї статті.

Водночас частини 112-го полку біля села Мельники оточили півтора батальйони польських жовнірів та групу офіцерів, які змушені були здатися. Загалом унаслідок жорстоких боїв за Шацьк та біля села Мельники загинуло 524 польські воїни, 1100 потрапили в полон. Частинами 52-ї дивізії захоплено 500 гвинтівок, 34 кулемети, чотири вагони снарядів, 60 тисяч патронів та 23 ящики вибухівки. Суттєві втрати й радянських військ: 81 чоловік убитий, 184 поранено, знищено сім танків, два трактори, три протитанкові гармати. Це одні з найбільших втрат військ Українського фронту та польських військ за весь період бойових дій на території Західної України протягом вересня 1939 року.

Був старший брат, тепер — сестра?

Ця трагічна історія пригадалась 8 вересня 2009 року. Тоді під час візиту до Польщі Президент України Віктор Ющенко мав намір із Лехом Качинським відкрити пам'ятник на кладовищі в селі Сагринь Грубешівського повіту, де покояться вбиті 10 березня 1944 року польськими націоналістами 700 українців.

Відкриття пам'ятника чекали сотні тисяч вихідців із Холмщини та їхні нащадки в усіх куточках України. Лише з Волині майже сто з них, переважно літні люди, збиралися того дня відвідати свою малу батьківщину по той бік українсько-польського кордону й стати учасниками запланованої акції примирення. Та не судилося. Попри те, що от уже півроку, як роботи зі створення пам'ятника закінчено, і усі формальності щодо його відкриття вирішено, польська сторона виставила вимогу: відкриємо пам'ятник у селі Мельники на Волині одночасно з меморіалом у Сагрині. Але ж роботи там, на відміну від Сагрині, лише на стадії проектування.

То що ж сталося в Мельниках у кінці вересня 1939-го? В 1970-х роках під час будівельних робіт на території колгоспної ферми виявлено останки польських військових. Роботи зупинили. Проведена 2002 року польською стороною за згодою місцевої влади ексгумація засвідчила наявність останків 18 осіб, більшість із яких ідентифіковані як офіцери польської армії. Місцеві жителі розповідають, що вони були розстріляні радянськими військами 29 вересня 1939 року. Може, то була помста за вбитого комбата Насенюка, за втрати 52-ї дивізії. Звісно, це не виправдовує ініціаторів розстрілу.

Сьогодні могила польських офіцерів — на сільському кладовищі, їй відведено видне й зручне місце. До кладовища недавно проведено хорошу дорогу. Місцеві жителі з повагою ставляться до пам'яті загиблих польських та радянських воїнів. Як запевнили нас у Волинській обласній та Шацькій районній держадміністраціях, усе буде зроблено, щоб належно пошанувати й жертви трагедії в Мельниках. Нещодавно волиняни вкотре люб'язно приймали польську молодь, яка приїжджала в село Костюхнівку Маневицького району, де легіонери Юзефа Пілсудського в 1916 році воювали проти російських військ. На цій волинській землі зароджувалася майбутня Польща. В селі Павлівка в липні 2003 року за кошти української держави 2003 року споруджено й за участі президентів України та Польщі відкрито пам'ятник примирення. Восени цього року з ініціативи простих волинян пошановано пам'ять і встановлено хреста на могилі польських воїнів, які загинули 21—22 вересня 1939 року поблизу сіл Навіз та Боровичі. Тож навіщо встановлювати черги в цій святій справі? І чи варто спекулювати на такому делікатному питанні?

Україна й Польща — братні народи, сусіди. І жити ми маємо, поважаючи один одного, без зверхності. Колись російський народ вважали «старшим братом» українського. Чи варто тепер Польщу звати «старшою сестрою» — в сучасній демократичній Європі? Усього бувало в нашій історії. Однак минуле не повинне домінувати над майбутнім. Інакше його просто може не бути.

Геннадій ГУЛЬКО,
Микола ЯКИМЕНКО.

Шацьк — Мельники
Шацького району
Волинської області.

Фото автора.

До цих подій Волинь мала прямий стосунок, бо тоді перебувала в складі Польської держави

Коли Холодний Яр стане національним парком?

ЛЮДИНА І ПРИРОДА

Збереження та відтворення типових та рідкісних природних комплексів, біологічного різноманіття та неповторних ландшафтів надзвичайно актуальні для нашої держави. Сьогодні показник заповідних об'єктів в Україні становить всього 5 відсотків від загальної площі. Європейський показник заповідності, який вважається оптимальним, дорівнює 15 відсоткам. Ще менше територій, котрі оберігаються державою, у низці областей. Зокрема, на Черкащині всього 2,57 відсотка площ належать до природно-заповідного фонду.

Скарбниця української природи

Мальовнича Черкаська область, розташована у зоні Лісостепу, має дивовижної краси і розмаїття куточки природи. Гордістю Шевченкового краю називають Національний дендрологічний парк «Софіївка», Канівський природний заповідник, регіональний ландшафтний парк «Трахтемирів». Всього під охороною держави перебуває 208 заказників, 187 пам'яток природи, 51 заповідне урочище, 44 парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

— Загальна площа заповідних об'єктів займає трохи більше 53774 гектарів, — інформує начальник Державного управління охорони навколишнього природного середовища у Черкаській області Володимир Хоменко. — Якщо порівняти ці цифри із середньоєвропейським показником заповідності — це дуже мало. Нам необхідно якомога швидше збільшити обшири територій, які охороняються державою. Без цієї опіки чимало унікальних місць, котрі мають природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність, опиняться під загрозою зникнення.

Особливо велике занепокоєння у природоохоронців, екологів, усіх небайдужих до рідного довкілля, викликає завтрашній день знаменитого урочища Холодний Яр. Ця комплексна пам'ятка природи загальнодержавного значення розташована на території двох адміністративних районів — Чигиринського та Кам'янського. Землекористувачами на ній є два лісництва — Креселецьке та Грушківське Кам'янського держлісгоспу.

За щільністю біологічних, гідрологічних, археологічних, історичних та інших наукових об'єктів Холодний Яр посідає серед заповідників одне з перших місць в Україні. На площі 553 гектарів учені нарахували понад 150 найменувань пам'ятних об'єктів. Дослідники знайшли у Холодноярському лісовому масиві матеріальні сліди всіх археологічних культур. Досі добре збереглися багатокілометрові земляні вали, котрі оточували древні городища-праміста доісторичних часів, сотні скіфських курганів, руїни підземних церков і печер. Скіфське городище, розташоване біля стін нині діючого Святотроїцького Мотронинського монастиря, занесено до переліку пам'яток культури, що мають міжнародне значення.

> **З ІСТОРИЧНИХ ДЖЕРЕЛ**
>
> ***Холодний Яр протягом століть був центром боротьби українського народу за національне визволення. У XVII столітті козацькі сотні холодноярських сіл і містечок стали авангардом війська Богдана Хмельницького. У лісах Холодного Яру в XVIII столітті спалахнуло гайдамацьке повстання під проводом Максима Залізняка. У XIX столітті тут тричі бував Тарас Шевченко. На початку XX століття (1918—1922 роки) легендарне урочище стало останнім збройним оплотом УНР. У Другу світову війну Холодний Яр був базою радянських партизан, які боролися проти німецько-фашистських окупантів.***
>
> ***На честь численних історичних подій у лісовому масиві Холодного Яру встановлено пам'ятні знаки, стели, монументи. Знайшли відображення ці події і в назвах урочищ, пагорбів, байраків, річок, джерел, дерев.***

Справжнє захоплення викликає природний генофонд відомого урочища. Науковці підкреслюють, що рослинне і тваринне різноманіття Холодного Яру — це неоціненна скарбниця української природи. Тут налічується близько 467 видів трав'янистих рослин. Причому зустрічаються рідкісні, зникаючі представники флори, котрі занесені до Червоної книги України. Це булатка дволиста, брусина карликова, тюльпан дібрівний, орхідея, горицвіт, гніздівка звичайна, анемона, лілія лісова. Серед «червонокнижних» рослин є такі, що збереглися від льодовикових часів, а також міжльодовикового періоду. Особливість пралісу — велика популяція цибулі ведмежої, барвінку хрещатого, підсніжника білосніжного та підсніжника складчастого, аналогів яких немає в центральній Україні.

— Протягом кількох років, щовесни, — ділиться завідувач філії «Холодний Яр» Національного історико-культурного заповідника «Чигирин» Богдан Легоняк, — студенти-біологи Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького виїжджають в експедиції, щоб вберегти первоцвіти від знищення. Охорони від браконьєрів потребує також фауна урочища. Тут зареєстровано 32 види ссавців, 7 з яких занесено до Червоної книги України. У Холодному Яру зустрічається козуля європейська, кабан дикий, олень плямистий, горностай, куниця, зрідка, лось. Крім цього, з 140 видів птахів є такі, котрих потрібно оберігати як зіницю ока. Це чорний лелека, нерозень, степовий конюк, змієїд, сірий журавель... Втім, — зазначає Б. Легоняк, — тільки створення національного природного парку на цій території зможе реально захистити рідкісну флору і фауну від посягань недобросовісних людей.

Природоохоронці проти лісівників

— Найтиповішими для центральноукраїнського лісостепу є холодноярські асоціації грабового лісу волосистоосокового та грабово-дубового лісу яглицевого, — розповідає заступник начальника Державного управління охорони навколишнього середовища у Черкаській області Олена Дудник. — Втім, попри свою типовість, вони занесені до Зеленої книги України. Лісовий масив Холодного Яру — цінний залишок колись суцільної смуги лісів природного та напівприродного походження, який потребує ретельного і фахового збереження як еталон ландшафтів лісостепової зони.

На особливу увагу, переконані природоохоронці, заслуговує державна ботанічна пам'ятка природи «Дуб Максима Залізняка», який росте у Кириківському яру на хуторі Буда. Це одне з найстаріших дерев в Україні та Європі, віком понад 1000 років, обхват стовбура котрого сягає близько 9 метрів, висота — більше 30 метрів. Сьогодні велетом опікуються науковці Історико-культурного заповідника «Чигирин», до складу якого входить Кириківський яр. Однак вони історики, а не ботаніки. Дереву-патріархові, як людині, потрібне належне фінансування і спеціальний, фаховий догляд.

> **З ЕКОЛОГІЧНИХ ДЖЕРЕЛ**
>
> ***На території Холодноярського природного ареалу налічується 150 малих річок, струмків, озерець, джерел, ставків. Близько половини джерел мають родонові або сірководневі властивості.***
>
> ***Холодноярський ліс — частина широколистяних лісів Наддніпрянської височини, які простягаються у басейні рік Тясмин-Інгул майже на 70 кілометрів і займають найбільш підвищені, зрізані ярами ділянки рельєфу.***

Це один з небагатих масивів лісостепової зони, який зберігає типові риси ценотичної структури лісів і становить велику наукову цінність.

Отже, науковці, екологи, шанувальники рідної природи та історії переконані: розмаїття рослинного та тваринного світу Холодного Яру, неповторність рельєфу і ландшафту, багатство природних джерел та пам'яток минувшини можна зберегти за умови перетворення урочища та лісового масиву у національний парк.

— Наша позиція всім давно відома, — підкреслив Володимир Хоменко. — Ми наполегливо пропонуємо створити національний природний парк орієнтовною площею 5500 гектарів на території Креселецького та Грушківського лісництв державного підприємства «Кам'янське лісове господарство». До комплексної пам'ятки природи загальнодержавного значення «Холодний Яр» увійшло б також заповідне урочище місцевого значення «Отаманський парк» та інші заповідні об'єкти.

Що ж перешкоджає здійсненню такого вкрай необхідного й важливого проекту? Відповідь прозаїчна: у появі національного природного парку не зацікавлені сьогоднішні землекористувачі території Холодного Яру — лісівники. Проте відповідно до статті 151 Земельного кодексу України та статті 52 Закону України «Про природно-заповідний фонд України» для створення об'єктів природно-заповідного фонду і вилучення земельних ділянок необхідне погодження саме з ними, первинними користувачами природних ресурсів. На лист Держуправління охорони навколишнього середовища в Черкаській області щодо створення національного природного парку, Черкаське обласне управління лісового та мисливського господарства висловило своє заперечення. Лісівники вважають, що стан справ зі збереження та ефективного використання природних комплексів на території Креселецького та Грушківського лісництв не викликає занепокоєння. Більше того, вони, на противагу науковцям, не вважають територію Холодного Яру унікальною і переконують, що тамтешні ліси мають штучне походження, а тому не потребують особливого до себе ставлення.

З лісівниками категорично не погоджуються не лише державні природоохоронці, а й численні громадські організації. Тільки за останніх півроку активісти-екологи провели кілька «круглих столів» із залученням широкої громадськості, на яких обговорили і прийняли звернення до владних структур щодо збереження Холодного Яру і оголошення його території національним парком. Члени обласної громадської організації «Ресурсний центр АНГО» (асоціації недержавних громадських організацій) за підсумками кількаденної експедиції по урочищу і холодноярських сільських населених пунктах, підготували аргументований документ, в якому створення національного природного парку розглядається ще й як потужний чинник розвитку місцевих громад, залучення інвестицій, соціального підприємництва, туризму.

— Під час експедиції, — ділиться лідер «Ресурсного центру АНГО» Анатолій Рекун, — ми роз'яснювали місцевому населенню про переваги існування національного парку й збирали підписи на підтримку цього проекту. Було також обстежено туристично-рекреаційні об'єкти, стан джерел, струмків, річок, грунтів, встановлені вказівники до джерел питної води. Наступного літа ми продовжимо нашу експедицію — бажаючих взяти участь у ній дуже багато. Впевнений, спільними зусиллями унікальний природний, історико-культурний, духовно-патріотичний потенціал Холодноярського краю буде обов'язково збережено.

У це, безперечно, хочеться вірити. Як і в те, що лісівники зрозуміють хибність своєї позиції і приєднаються до пропозицій екологів. Адже вони так само люблять природу і хочуть передати її наступним поколінням в її чудовій красі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: під час експедиції Холодним Яром: Анатолій Рекун перший зліва.

Фото автора.

З лісівниками категорично не погоджуються не лише державні природоохоронці, а й численні громадські організації

В столичному Українському домі триває благодійний дитячий книжковий ярмарок «Подарунок від Святого Миколая»

Сьогодні Національний художній музей України презентує просвітницький проект «Графіка. Магія штрихів» — для підлітків, студентів та сімейного відвідування

«Ра-курс» означає сонячний шлях

Цього року в Запоріжжі заснована громадська організація «Ра-курс» (Ра, як відомо, це бог сонця, а курс — шлях, отже — сонячний шлях).

Проект можна вважати унікальним, бо до його появи Запоріжжя могло похвалитися окремими творчими колективами, танцювальними чи співочими, а «Ра-курс» пропонує таким колективам об'єднатися в асоціацію з культури, мистецтва і творчості під єдиним дахом.

«Ра-курс» створено за сприяння Марії Остапенко, директора Національного заповідника «Хортиця», та Любові Коршунової, директора Будинку культури енергетиків ВАТ «Запоріжобленерго».

«Ра-курс» базується на синтезі різних мистецтв. В центрі всієї структури — театр-студія. Тут професійні актори допомагатимуть акторам-аматорам здобути знання і навички зі сценічної мови, сценічного руху, хореографії, майстерності актора, вокалу, ритміки, музичної грамоти, історії театру, історії костюму.

Поруч — літературний театр, де писатимуться інсценізації та п'єси, а, можливо, й театральні рецензії. Для всіх, хто пише, важливо знати — де друкуватися? Оскільки центр працює під егідою заповідника «Хортиця», де є «заморожена» (поки що) друкарня, то згодом можна буде говорити і про власний літературно-мистецький журнал.

Взагалі в центрі все взаємопов'язано. Скажімо, арт-галерея готуватиме майбутніх художників, які можуть спрямувати творчу енергію на вищезгаданий театр-студію, готувати оформлення для його вистав. А надалі, вже навесні, планується серйозна виставка-аукціон. Це не фантазія. Адже серед активістів «Ра-курсу» — Олена Павлухіна, яка свого часу зібрала в Запоріжжі 60 художників із роботами світового (за словами експертів) рівня.

За всієї серйозності своїх намірів «Ра-курс» не встановлює для творчих людей вікового цензу й радий допомогти реалізуватися в мистецтві людям будь-якого віку.

Поки що «Ра-курс» не знайшов багатого мецената й збирається заробляти на себе сам. Наприклад, проводитиме корпоративні вечірки, хрещення або весілля (зокрема, екзотичні — у дохристиянському стилі, на території заповідника «Хортиця»).

Перший масштабний вихід у світ — феєрична зустріч Нового року в ДК «Енергетик», із шоу-програмою, танцями та інтермедіями для дітей.

Христина ГЛУШКІНА.

Запоріжжя.

Вічно чарівна Гончарівка

В Національному театрі імені Марії Заньковецької глядачі дочекалися прем'єри «Сватання на Гончарівці» Григорія Квітки-Основ'яненка. Режисер вистави та художній керівник театру Федір Стригун щойно відсвяткував 70-річний ювілей, а вистава стала ще одним творчим звітом митця.

Комедія з численними вокальними і танцювальними номерами ніби створена для цього театру. І Федір Миколайович вирішив — треба дати людям посміятися, помріяти, подумати про вічне...

Ця п'єса саме така — вічна, а її герої — універсальні. Двійко закоханих — дівка Уляна (Наталія Боймук, Галина Далявська) і чесний бідний хлопець Олексій (Назар Московець, Максим Вишкварок), батько й мати (Степан Глова та Лідія Остринська) — п'яниця непросипущий і його нещасна дружина, блазень-дурень і розумний москаль, який і вирішує складну життєву ситуацію. Типажі живі й сьогодні, ситуація — також. Хоча сучасні дівчата дедалі рідше відмовляються від грошовитих чоловіків.

Федір Стригун йде за автором, одначе шукає важливі для нашого часу акценти. «А все то гроші!» — підкреслено звучить репліка Олексія. Олексій тут, між іншим, не кріпак, а просто бідняк. Фінал вистави несподівано філософічний. Коли молодих благословляють на довгі роки щастя, у тиші звучить монолог дурня-Стецька з гарбузом: «Стала ти біднячка...» Ця тиша — відчуття катастрофи. Її перериває солдат Скорик (Ярослав Мука), який резюмує, звертаючись у зал: «Вам всім пороблено...»

Людські недоліки нікуди не дінуться, але ще раз про них розповісти, до того ж красиво та легко — можна. А робити це Федір Стригун майстер. У гарних дівчат-заньківчанок у вишиванках легко закохатися. Вони — ніби головні дійові особи, їхні пісні, забави, танці прадавні й водночас близькі. Такими були наші бабусі, а ми вже інакші. Черствіші люди.

Батьки Уляни — також клондайк комічних ситуацій.

У центрі подій — Стецько у виконанні Василя Коржука. Ця роль — «рай» для комедійного актора. В ній можна показати себе! Це й зробив заньківчанський Стецько. Зіграв «класичного» дурня, без новопрочитань, хоча всі змістовні фрази лунають саме від нього. «Чому бідний — бо дурний, чому дурний — бо бідний», «Так усі люди переведуться: за дурних не йдуть, а розумних ніде взяти». Милий та симпатичний хлопець, навіть шкода, що всі його цураються. Втім, не варто його жаліти, дурніший — щасливіший.

Сценографія Мирона Кипріяна не позбавлена алегоричності. Замість хати з верхом — поміст, як стежка-дорога, вона в'ється кудись догори, де зникають герої. Чи виходять звідти — як-от дівчата, що течуть струмочком, пов'язані довгим весільним рушником...

Вистава — тепла, поблажлива й до нашого класичного глупства, й до мудрості. Вистава — ніби пам'ять Стригуна про ту вічну і прекрасну Гончарівку, якій 70-літній Федір Стригун служить усе своє життя.

Тетяна БАТИЦЬКА.

Львів.

На знімку: сцена з вистави (Олексій — Назар Московець, Стецько — Василь Коржук, Уляна — Наталя Боймук).

Фото Тараса ВАЛЬКА.

Майстриня, яка малювала голкою

Цими днями виповнилося б сто років унікальній вишивальниці Ганні Бабич із села Верба Дубенського району. Втім, не Україна, а Польща відзначила її званням заслуженого діяча культури. Її роботи прикрашають музеї Великобританії, США, Польщі, Росії. На жаль, майстриня не дожила до ювілею. Але земляки гідно вшанували пам'ять Ганни Бабич: провели творчий вечір, відкрили меморіальну дошку на хатині, де вона мешкала, та виставку її робіт у Державному історико-культурному заповіднику Дубна. На виставці є й полотна Леокадії Загальської — доньки Ганни Бабич.

...Коли Західна Україна перебувала під Польщею, а польською державою правив Пілсудський, Ганна Миколаївна вирішила на подяку йому (за підтримку Симона Петлюри) вишити портрет. Днями і ночами сиділа 24-річна дівчина за роботою, вдавалася до найтоншої делікатності, щоб обличчя було як живе. Портрет вдався на славу. Майстриня хотіла сама подарувати картину Пілсудському, і з групою дубенчан вирушила до Варшави. Пілсудський не зміг прийняти волинян — хворів. А пізніше виставив картину на показ у Варшавському музеї.

У 1938 році Г. Бабич створила вишиваний образ англійської королеви. Хотіла відіслати портрет королеві, а взамін отримати якийсь гріш на прожиток, бо сім'я жила бідно, на руках у Ганни було троє малих діток. Надіслала й отримала таку відповідь: «Мадам, вельми дякуємо за повагу до її величності королеви, але, на жаль, цю картину, хоч і вельми привабливу, у ролі презенту не можемо прийняти, бо її величність королева презентів від незнайомих людей не приймає. Отож відсилаємо картину у галерею Кракова». На жаль, цей портрет, як і Пілсудського, загубився у вирі війни.

— Нині у домашній колекції збереглося чотири десятки картин, вишитих мамою, — розповідає Леокадія Загальська, — є й кілька зовсім ранніх робіт. А навчилася мама вишивати у Дубенському жіночому монастирі, куди її як сироту взяли на виховання і де черниця Яніна давала уроки вишивання косою гладдю.

Здібності Ганнусі помітили, її віддали до Перемишля у монастирську школу із виготовлення культових речей для церкви. Потім вийшла заміж, жила в селі Верба, народила та виховала дітей. Їх у Ганни Бабич було восьмеро — і для кожного вистачало тепла та любові. На деякий час багатодітна мати навіть полишила голку з ниткою. А коли діти стали на ноги, ніби відкрилося друге дихання — вона знову створює картину за картиною.

— А вже біля неї навчилася ремеслу і я, — продовжує Леокадія. — Наші картини почали брати на виставки. До нас навідувалися науковці, мистецтвознавці. Нами зацікавився закордон. Ми зрозуміли, що вишивання — вже не хобі, а спосіб життя. У нас з мамою — різна вишивальна метода, тому не було спільних авторських робіт. Коли мамі йшов дев'яностий рік, керівництво міста звернулося до неї з поважною пропозицією — до 900-річного ювілею Дубна вишити «золотом» прапор міста з гербом. Мама відповіла: «Я занедужала, вишивати зараз немає сил, але прапор неодмінно буде зроблений». Вона мала на увазі, що це зроблю я. Довелося старатися на повну силу. Вишивала по дванадцять годин на добу. Через два місяці роботу було завершено. Коли приїхали по знамено, мама вперше за час слабування встала з ліжка. Передаючи полотнище замовникам, сказала: «Виносьте прапор тільки у білих рукавичках, а я тепер впевнена, що у моєї справи є достойний нащадок». Нині ж до вишивки долучилася і моя донька...

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Леокадія Загальська демонструє мамину вишиту роботу.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Мельник установив табу на одруження!

У Дніпропетровському театрі одного актора «Крик» відбулась прем'єра вистави «Табу» за мотивами «Крейцерової сонати» Льва Толстого, котру його вірний глядач чекав близько двох років. Та й сам керівник монотеатру, народний артист України Михайло Мельник, вже зачекався на неї.

Про що вистава — не скажеш однозначно... Про стосунки чоловіка та жінки? Про духовні й фізичні бажання людини? Про безлад і гармонію? Простіше кажучи, про любов...

«Ця вистава для тих, хто починає мріяти і творити своє майбутнє, думає над створенням сім'ї. Отже — для молоді!» — каже Михайло Мельник. Утім, він просить не приводити на цю виставу дітей — їм зарано поринати в надто дорослий світ.

Атмосфера в залі надзвичайно напружена. Герой у виконанні Михайла Мельника миттєво захоплює увагу й забирає у полон пристрастей. Змушує тебе конфліктувати з самим собою і з тим, що бачиш і чуєш на сцені. А там — привабливий чоловік, котрий убив свою дружину, розповідає про всі подробиці свого сімейного життя, які й підштовхнули його до такого жахливого вчинку. Єдине, що підносило до світла й божественної легкості, — музика! «Повірте, у п'ятдесят ще нічому не пізно вчитися!» — переконує актор і дивує нас хвилюючою грою на саксофоні. Саме музикою герой передає істинні й найщиріші переживання своєї душі!

«Табу» — одна з тих вистав, що може кардинально змінити життя людини. Вона, як стріла, влучає просто в серце. З її філософією можна не погодитись, тут кожен вирішує сам за себе. Але слід пам'ятати слова героя: «Коли ви не відчуваєте, що створені одне для одного, що ви дві половинки одного цілого — тоді табу! Табу на одруження!»

Ангеліна ПАВЛОВА.

Дніпропетровськ.

У 1938 році Г. Бабич створила вишиваний образ англійської королеви

Мелодія життя

Голова Балаклавської районної державної адміністрації Віктор Сальников здивував, вийшовши на сцену з гітарою в руках, і порадував професіональним співом. Свої вокальні здібності Віктор Миколайович уже демонстрував на всіх балаклавських концертних майданчиках, у Севастополі — в залах Центру культури та мистецтва і театру імені А. Луначарського. Але для преси про своє захоплення він розповідає вперше. (Рядки популярних пісень — це і запитання до нашого співрозмовника, і епіграфи до його монологів.)

— «И песню в пути не забудь...»

— На дорогу життя з піснею я вийшов у шкільні роки. Під гітару співав з однолітками у дворі. Наслідували кумирів. На той час припав пік популярності ВІА — вокально-інструментальних ансамблів. Такий колектив було створено і в рідній ялтинській 2-й середній школі. У ньому я був провідним гітаристом і вокалістом. Уже те, що ми потрапили на заключний концерт огляду колективів художньої самодіяльності, сприймалося як успіх. Тим більше, що захід проходив у залі театру імені А. Чехова. Конкуренція між вокально-інструментальними ансамблями була дуже гостра. Нашому колективу присудили перше місце. Студентові співати під перебір дзвінких струн, як то кажуть, сам Бог велів. От зараз заплющив очі й побачив наш студентський будзагін, що зібрався ввечері біля багаття...

— «Споемте, друзья!..»

— З гітарою в руках знову вийшов на люди після тривалої перерви. Зовсім несподівано не тільки для слухачів, а й для самого себе. Не в мою бутність усталену добру традицію, в Міжнародний жіночий день 8 Березня ми зібрались у дворі районної державної адміністрації, щоб поздоровити зі святом представниць прекрасної половини людства в нашому колективі. І ви би думаєте, на вулиці надовго зупинялися люди, які проходили мимо: як було не приєднатися до торжества, коли розтягнув міхи баяна й заспівав мій нинішній заступник Микола Козлов? Я вже чував про його таланти. Тому прийшов на захід, підготувавшись...

Що спонукало мене знову згадати про свої скромні вокальні дані? Мені не треба було багато часу, щоб відповісти на це запитання. Пам'ятаю, коли я одержав призначення в Балаклаву, мені казали, що це містечко — особливе. У ньому, мовляв, на квадратний метр площі припадає стільки творчих людей, скільки ніде не знайти. Зізнатися, скептично поставився до цих відомостей: кожний кулик своє болото хвалить. Але тільки-но більш-менш занурився в балаклавську дійсність, геть-чисто забув про кулика й болото. Десятиліттями в Балаклаві панує атмосфера творчості, енергія творення. Вони настільки сильні, що не можна їм не підкоритися.

— «Нам песня строить и жить помогает?»

— Ми пишаємося, що Балаклавський район було занесено на міську Дошку пошани. Так високо було оцінено наші зусилля в розвитку економіки регіону й у вирішенні завдань соціального характеру. Встояти перед лицем випробувань у період фінансово-економічної кризи здатний тільки згуртований колектив, позитивно настроєні люди. Під час поздоровлення вчителів з їхнім професійним святом у Будинку дитячої творчості я не співав, але відгукнувся на пропозицію сісти за піаніно. Після таких зустрічей у спілкуванні з людьми з'являються щира довіра і взаєморозуміння. Щораз одержую потужний позитивний заряд, коли після напруженого робочого дня вдома звертаюся до музики.

— «А где мне взять ТАКУЮ песню?»

— Формування репертуару — складний процес. Йому притаманні індивідуальні риси. Іноді бувають щасливі випадки. Колишній міністр Кабінету Міністрів України в уряді Віктора Януковича Анатолій Толстоухов несподівано для всіх надіслав на ім'я голови міської державної адміністрації Сергія Куніцина диск із записом пісні «Балаклава». Музику на вірші Анатолія Толстоухова написав Олександр Злотник. Сергієві Володимировичу дуже сподобався твір киян. Він набрав номер мого телефону й підставив трубку до звукової колонки музичного центру. Не пісня, а влучення в десятку. Так «Балаклава» не просто потрапила в мій репертуар — пісні було відведено в ньому перший рядок.

Не пам'ятаю, минулого чи нинішнього літа на концерті, присвяченому Дню металурга, я виконав «Балаклаву» у присутності авторів. Звичайно, хвилювався, але Анатолій Толстоухов і Олександр Злотник залишилися задоволені балаклавською версією виконання їхнього твору. Воно і розумне, і задерикувате, і запальне. Для виконання вибираю пісню, щоб вона несла думку, образи. Сам звернувся до рими. На одному з концертів фестивалю бардівської пісні «Балаклавські канікули» вийшов на сцену зі своїм твором. Відзначу, що в Севастополі, досить великому місті, з величезними культурними традиціями, немає гідної студії для запису фонограм, так званих мінусовок. Правда, є ентузіасти. Просто вражаєшся, дивлячись на них: із загалом примітивної апаратури вони буквально вичавлюють пристойні результати.

— «Главное, ребята, сердцем не стареть, песню, что придумали, до конца допеть?»

— Високе душевне піднесення з'являється, коли під час виконання пісні приходить відчуття: ти і слухачі — одне ціле. Під час мого виступу в драмтеатрі імені А. Луначарского зненацька пропав звук. Але зал підтримав мене оплесками. Заради такого контакту з людьми варто старатись. Адже в ці миті широко розкриваються душі і виконавця, і слухачів. Це дорогого варте.

— «Песне ты не скажешь до свиданья?»

— Відчуваю, мені це вже не дадуть зробити, не дозволять зупинитися. У всякому разі, в Балаклаві мене бачать на концертах не як глядача, а в ролі учасника. Не буду кривити душею: мене це радує, але й накладає певні зобов'язання з удосконалення своєї виконавської майстерності. У мене правило: кожну справу, за яку берусь, намагаюся виконувати якнайкраще, наскільки це можливо. З недавніх пір регулярно один раз на тиждень беру уроки вокалу, вечорами займаюся самостійно. Дуже хочеться виправдовувати найкращі сподівання слухачів.

Записав Олександр КАЛЬКО.

Севастополь—Балаклава.

На знімку: іноді голова Балаклавської райдержадміністрації Віктор Сальников у такому стилі «керує процесом». Слухачі стверджують, що виходить дуже добре…

Фото Миколи МАГДИЧА.

КАЛЕНДАР

Довкола Лукаша

Сьогодні виповнюється 90 років від дня народження видатного поліглота і перекладача Миколи Лукаша (1919—1988).

Він народився в Кролевці (нині Сумська область). Знав понад 30 мов, а перекладав з вісімнадцяти. Жив в епоху насильного «зближення братніх мов», коли російсько-українські словники в побуті іронічно звалися «російсько-російськими», а всяка відмінність нашого слова від слова сусіднього вважалася крамолою та «націоналізмом». Зрозуміло, що при цьому наша мова й література скочувалась до провінційного варіанта літератури великоросійської, й до неї падав інтерес і вдома, і в світі. І ось, навіть за таких неможливих обставин, М. Лукаш зумів показати дивовижне багатство нашої лексики та фразеології. Він дав нам український переклад «Фауста» (1953), «Декамерона» (1964), «Дон Кіхота» (книга вийшла вже по смерті перекладача). В його версіях ми маємо Федеріко Гарсія Лорку, Імре Мадача, Верлена, Тувіма, Аполлінера та інших майстрів світового виміру. Таким чином, переклади Лукаша урівнювали нашу словесність із світовою. Правда самого Лукаша за кордон не випускали, а 1973 року виключили зі спілки письменників і позбавили можливості будь-якого заробітку.

Цього тижня в Києво-Могилянській академії презентовано велику книгу спогадів «Наш Лукаш» (видавничий дім НаУКМА, упорядник Леонід Череватенко). Спогади належать людям, які знали Миколу Олексійовича в дитинстві, вчилися з ним, працювали разом чи просто хоч раз зустрічалися.

Книга здається унікальною. Річ у тім, що Микола Лукаш іще за життя став людиною легендарною. Про нього ходило чимало різних історій, часом анекдотичних. Та й сам він часом оповідав про себе неймовірні речі. Наприклад, про те, як перед війною, будучи безнадійно закоханим в університетську однокурсницю, бродив по Києву й зустрівся з покійним Йоганном-Вольфангом Гете. Й вони з Гете пили вино та обговорювали майбутній переклад «Фауста»! Таких або подібних легенд немало, й кожен мемуарист розповідає про них порізному. Навіть у дрібницях часом розходяться. Відомо, що Лукаш був добрий більярдист, грав однією рукою, але лівою чи правою — навіть про це очевидці згадують неоднаково, не кажучи вже про речі складніші та важливіші.

Упорядник вирішив нічого не виправляти й не зводити спогади до одного «знаменника». Зрештою, кожен бачив Лукаша по-своєму, й чи варто робити різні бачення однаковими? Якщо мемуаристи навіть щось від себе прибріхують (є в книзі й таке), то упорядник залишає це так, як воно написано. Адже від цього слава великого Лукаша не поменшає. Зате середовище, в якому він жив, постає перед нами в усьому неприкрашеному розмаїтті. Й це дивним чином наближає нас до знаменитого Лукаша. До речі, всі спогади не вмістилися в одну книгу. Й Леонід Череватенко обіцяє, що скоро з'явиться другий том, не менш цікавий.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Нові таланти і старе «Безталання»

Сьогодні Центр мистецтв «Новий український театр» запрошує на відкриття своєї невеличкої, але затишної сцени — в старовинному будинку в самому серці Києва (вулиця Михайлівська, 24–ж).

Відкриється театр виставою «Безталання» за п'єсою І. Карпенка-Карого. Старенька п'єса, але досить актуальна! Прем'єра відбулася ще на сцені столичного коледжу театру і кіно, де навчалися молоді актори. Та тепер вони намагаються зробити крок уперед, а може, й не крок, а цілий стрибок. От і запропонували публіці своє творіння, «трагедію долі». Саме так охарактеризував виставу художній керівник театру та режисер Віталій Кіно. Кохання, заздрість, підлість, гординя, зла немину́чість долі — нбвсе це побачить глядач під сучасний акомпанемент. Який саме — поки що це залишиться загадкою... Повинна ж бути інтрига!

У репертуарі театру є вистави для дорослих і для дітей.

Актори театру — юні, емоційні, гарячі, амбітні, ще вчора — акторський курс, сьогодні — театральна трупа, а завтра, можливо, зірки київського театрального простору... Хто знає?

Софія ОЛЯЛЯСОВА.

Принеси в музей стару фотографію

АКЦІЇ

— Фотокартки, особливо старі — надзвичайно важливий історичний документ, — каже директор Вінницького обласного архіву Юрій Легун, член журі обласного фестивалю-конкурсу «Минуле Поділля у старій світлині», який стартував на Вінниччині.

Ініціатор конкурсу заслужений художник України, знаний колекціонер і меценат Володимир Козюк на основі старих світлин кілька років тому випустив фотоальбом «Вінниця: погляд у минуле». Найкращі знімки першого фестивалю-конкурсу старих світлин складуть ще один альбом (попередня назва «Думи про Поділля»).

— Сподіваємося на сенсаційні відкриття, — сказав під час відкриття конкурсу Володимир Козюк. — Адже в кожній сільській чи міській оселі в альбомах є чимало рідкісних фотографій. Деякі з них, сам бачив, дуже цікаві, а головне — цінні для нинішнього й майбутніх поколінь.

Фотознімки на конкурс прийматимуть в обласному Краєзнавчому музеї до 10 лютого 2010 року. А вже через тиждень, 17 лютого, організатори планують влаштувати в музеї велику виставку старих світлин. Долучитися до участі в конкурсі запрошують також керівників музеїв, навчальних закладів, установ та організацій — усіх, хто може похвалитися рідкісною старою фотографією. Обов'язкова умова — світлина має бути датована не пізніше, як 1930 роком. Передбачена низка номінацій: військові та історичні події, люди в народному вбранні, фото видатних осіб, архітектура, побут тощо.

На учасників конкурсу очікують відзнаки та грошові винагороди. За словами пана Козюка, бажаючі зможуть продати свої світлини музею чи колекціонерам. До речі, першу електронну сторінку старих світлин відкрито в Інтернеті на сайті Вінницької обласної дирекції ВАТ «Укртелеком» з ініціативи помічника директора, історика й журналіста Володимира Лосенка. За його словами, не було випадку, коли б не отримували відгуки відвідувачів сайту. Воно й не дивно, бо фотографія — це та сама людина, тільки мовчазна. З якою так само хочеться помовчати.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Форвард «Ліверпуля» *Андрій ВОРОНІН* заявив своєму тренеру Рафі Бенітесу, що хоче залишити команду. Відомо, що одразу сім європейських клубів хотіли б бачити українця у своїх лавах.

Турнірна хроніка

Футбол. Ліга Європи. Груповий етап. 6-й тур. 17 грудня.

Група А. «Аякс» (Нідерланди) — «Андерлехт» (Бельгія). 1:3. «Динамо» (Хорватія, Загреб) — «Тімішоара» (Румунія). 1:2. «Андерлехт», «Аякс» — по 11 очок, «Динамо» — 6, «Тімішоара» — 5.

Група В. «Лілль» (Франція) — «Славія» (Чехія). 3:1. «Дженоа» (Італія) — «Валенсія» (Іспанія). 1:2. «Валенсія» — 12, «Лілль» — 10, «Дженоа» — 7, «Славія» — 3.

Група С. «Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Гамбург» (Німеччина). 1:0. «Рапід» (Австрія) — «Селтик» (Шотландія). 3:3. «Хапоель» — 12, «Гамбург» — 10, «Селтик» — 6, «Рапід» — 5.

Група G. «Лаціо» (Італія) — «Левський» (Болгарія). 0:1. «Вільярреал» (Іспанія) — «Зальцбург» (Австрія). 0:1. «Зальцбург» — 18, «Вільярреал» — 9, «Лаціо» — 6, «Левський» — 3.

Група Н. «Стяуа» (Румунія) — «Твенте» (Нідерланди). 1:1. «Фенербахче» (Туреччина) — «Шериф» (Молдова). 1:0. «Фенербахче» — 15, «Твенте» — 8, «Шериф» — 5, «Стяуа» — 4.

Група І. «Бенфіка» (Португалія) — АЄК (Греція). 2:1. «Евертон» (Англія) — БАТЕ (Білорусь). 0:1. «Бенфіка» — 15, «Евертон» — 9, БАТЕ — 7, АЄК — 4.

Бокс. Український спортовець Василь Ломаченко, чемпіон світу, Європи та Олімпіади-2008, не планує переходити у професіонали до 2012 року. «Мотивація у мене завжди була і буде, — сказав чемпіон. — Хочу виграти ще одне олімпійське «золото». Чемпіон Ігор в Україні був і до мене, але такого, щоб виграв титул двічі, — ні. У професіонали до 2012 року не переходитиму. Одна з головних причин — травма руки. Але сподіваюся на краще».

Баскетбол. Кубок Суперліги. Група Б. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «ДніпроАзот» (Дніпродзержинськ). 101:62 (27:16, 24:12, 27:14, 23:20). «Будівельник» (Київ) — 14 очок (8 матчів), «Дніпро» — 13 (9), «Миколаїв» — 12 (8), «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг), «Одеса» — 11 (7), «ДніпроАзот» — 8 (7).

Хокей. Тимчасово виконуючим обов'язки тренера збірної України призначено Анатолія Степанищева, **повідомив офіційний сайт ФХУ.** 48-річний фахівець заміщатиме Михайла Захарова, який нині готує збірну Білорусії до Олімпійських ігор у Ванкувері. Сьогодні українська національна команда в столичному Палаці спорту зіграє товариський матч зі збірною Польщі. Початок зустрічі о 15.00.

Франція. Чемпіонат світу U20. Дивізіон І. Група А. 17 грудня. 3-й тур. Японія — Словенія. 1:4 (0:1, 1:0, 0:3). Німеччина — Україна. 6:2 (2:0, 4:1, 0:1). Данія — Франція. 5:0 (4:0, 1:0, 0:0). Німеччина, Данія — по 9 очок, Франція, Словенія, Японія — по 3, Україна — 0.

Перший у районі

Дубівці стали першим селом у Галицькому районі, де встановлено міні-футбольне поле зі штучним покриттям. Загалом на Прикарпатті таких спортивних майданчиків уже нараховується більше сорока. За словами голови ОДА Миколи Палійчука, вони не тільки сприяють популяризації спорту, а й, що не менш важливо, згуртовують громади.

«Буваючи в районах, я не раз бачив, з яким ентузіазмом молодь і старші люди разом копають траншеї, працюють на бетономішалці, возять тачками бетон, щоб підготувати місце для майбутнього спортивного майданчика. Не дивно, що відкриття його стає святом для всього населеного пункту. А учні, які допомагали у спорудженні майданчиків, ставляться до них надзвичайно бережно», — зазначив голова ОДА.

Усі майданчики в області, за словами пана Палійчука, встановлені за благодійні кошти. Представники влади та бізнесмени спільно працюють над цим проектом уже два роки. А коштує одне таке міні-поле разом з огорожею, освітленням понад триста тисяч гривень.

Директор Дубівецької загальноосвітньої школи І—ІІІ ступенів Василь Ковальчук переконаний, що відкритий майданчик служитиме не одному поколінню. Уже є домовленість, що сюди на змагання приїжджатимуть діти й з інших сіл та районів області. Причому поле буде використовуватись не тільки для футболу, а й для гри у волейбол та баскетбол.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: голова ОДА Микола Палійчук (зліва) вручив футбольні м'ячі директорові школи Василеві Ковальчуку.

Фото автора.

У перспективі — кримське дербі

Футбол. ФК «Севастополь», який лідирує в першій лізі першості України, тепер має потужних інвесторів, котрі готові вкладати у клуб солідні кошти. Про це заявив глава Севастопольської держміськадміністрації та почесний президент «Таврії» (Сімферополь) Сергій Куніцин.

«На минулому тижні мені вдалося знайти солідних інвесторів для «моряків», — розповів пан Куніцин. — Вони готові на належному рівні фінансувати команду й беруться реконструювати стадіон. Перед командою, у свою чергу, поставлене завдання вже цього сезону завоювати путівку до Прем'єр-ліги. Сподіваюся, незабаром ми побачимо в еліті вітчизняного футболу кримське дербі».

Поки є час

Тернопільську «Ниву» можуть виключити зі змагань у Першій лізі. Про це йшлося на засіданні Центральної ради ПФЛ.

Клуб із Тернополя має ще час до 30 грудня, щоб погасити борг зі сплати заявкового грошового внеску. Справу розглядатимуть 21 січня 2010 року, коли збереться на засідання розширена Центральна рада ПФЛ.

Тренера знайшли у Литві

Колишній наставник збірної Литви Альгімантас Любінскас одразу після Нового року очолить ФК «Львів». Саме тепер пан Любінскас перебуває в Україні, де закінчує курси для отримання тренерської ліцензії PRO. Біля керма «Львова» литовський фахівець замінить В'ячеслава Маврова.

— До нової роботи приступлю у перших числах січня. Контракт буде розрахований на півтора роки.яМоє завдання полягає тому, щоб уже в наступному сезоні «Львів» грав у Прем'єр-лізі України, — сказав 58-річний Любінскас.

До речі, якщо він остаточно домовиться з львів'янами, то буде сьомим (!) наставником у цій команді протягом року. Можливо, цього разу президент клубу пан Кіндзерський таки знайшов, чого шукав.

Передбачено щедрі винагороди

Олімпізм. Уряд Росії встановив суми винагород спортсменам за призові місця на зимовій Олімпіаді-2010. Нагадаємо, вона відбудеться 12—28 лютого у Ванкувері (Канада). Передбачено, що за золоту медаль спортсмени отримають 100 тисяч євро, за срібну — 60 тисяч, за бронзову — 40 тисяч. У порівнянні з попередньою зимовою Олімпіадою, яка відбулася 2006 року в Турині, призові російським спортсменам збільшено майже втричі.

Щедрі винагороди очікують і на українських олімпійців. Золоту медаль у Ванкувері оцінили у мільйон гривень (приблизно 125 тисяч доларів), «срібло» — у 800 тисяч, а за «бронзу» належить 600 тисяч.

Про це розповів тренер збірної України з біатлону Євген Колупаєв. «Ми повинні привезти з Ванкувера медалі. Додатковим стимулом для нашого чемпіона або призера повинна стати і квартира, яку пообіцяли спонсори та місцева влада. Як бачите, мотивація у нас відмінна. Тим більше, що матеріальних проблем у збірній немає — все, що обіцяли Федерація (президент Володимир Бринзак) та спонсори, виконується чітко, — поділився фахівець.

За його словами, найімовірніші шанси поборотися за медалі українці мають в індивідуальних жіночих перегонах на 15 кілометрів. Головна наша надія — Оксана Хвостенко, яка вже зараз готова добре. Чекають прориву на Олімпіаді і від сестер Семеренко, і від Підгрушної. Лідери чоловічої збірної — Седнєв і Деришемля — також здатні «вистрілити» в окремих перегонах Ванкувера. Звичайно, великі сподівання пов'язуються з обома естафетами. Але і тут, на думку пана Колупаєва, багато що залежатиме і від удачі...

Відкритий лист

Шановні депутати!
Шановні претенденти на посаду Президента України!

Звертаємося до вас із проханням докласти зусилля заради порятунку Труханового острова і акваторії Матвіївської затоки Дніпра від рейдерства. Ще з дореволюційних часів ці території були улюбленими місцями відпочинку киян. Тут розміщувалися водні і веслувальні станції, понад сто років тому був збудований Київський яхт-клуб. А вже в наші часи саме узбережжя Матвіївської затоки стало місцем розташування спортивних водних станцій профспілкових товариств, «Динамо», Збройних Сил, Палацу піонерів. На них гартувалося підростаюче покоління. Тут вдосконалювали майстерність спортсмени, які ставали чемпіонами Олімпійських ігор, світу та Європи.

До речі, на найвищий рівень на цій воді виходила олімпійська чемпіонка Пекіна-2008 Інна Осипенко-Радомська. А ще на Трухановому острові впродовж десятиріч діяли дитячі оздоровчі табори. І на кожній спортивній базі також улітку гартувалися тисячі юних киян. Нині про все це доводиться говорити в минулому часі.

Понад рік три благодійні організації — Дитячий оздоровчо-спортивний клуб «Мала флотилія», організація інвалідів «Планета сильних» і клуб ветеранів веслярського спорту «Київ» марно намагаються відстояти своє право на спортивно-оздоровчу роботу, яку вони проводили впродовж 25 років на водно-спортивній базі «Зеніт». Плідність цієї діяльності засвідчують численні грамоти, подяки від Президентів і міських голів столиці. А найбільша вдячність — від батьків, чиї діти зміцнили тут здоров'я, вдячність вихованців, котрі увійшли в доросле життя сповненими сил і бадьорості.

Рік тому за підтримки керівництва київських профспілок, за згодою міської адміністрації, який належать ці 5,9 га землі, цей осередок здоров'я і спорту був відібраний і переданий приватному підприємству з обмеженою відповідальністю — Хокейний клуб «Сокіл-Київ». Там, де вирувало спортивне життя, тепер стоять зачинені на броньовані двері будиночки, що свого часу зводилися самими спортсменами.

Не краще становище й на решті водно-спортивних баз. Там також під різними марками отаборилися організації, приватні підприємці, далекі від спорту. А головне — далекі від щирого уболівання за долю підростаючого покоління — майбутнього нації.

Нагадаємо, що 23 листопада 2004 року Київська міська адміністрація видала розпорядження № 2129 «Про створення сучасного центру олімпійської підготовки з водних видів спорту — водно-спортивного стадіону на Трухановому острові — «Матвіївська затока». Збігло п'ять років. Не лише нічого не зроблено задля виконання чудового плану, навпаки — триває руйнація того, що залишилося.

Ми звертаємося до вас, народні обранці, до вас, кандидати в Президенти України, з надією, що вам не байдужа доля киян, доля підростаючого покоління, зрештою, доля нашої країни! І пропонуємо наступне:

Надати Трухановому острову, Матвіївській затоці та акваторії Дніпра статусу Національного парку відпочинку та спорту.

Внести до проекту Бюджету-2010 кошти на створення в Києві сучасного Національного стадіону з водних видів спорту.

Звільнити всі оздоровчі бази від організацій, а також приватних осіб, які заволоділи ними і використовують не за призначенням. Повернути спорту те, що йому належало.

З метою зміцнення здоров'я юних киян, які потерпають від екологічних негараздів, відродити колишні табори для дітей на кожній базі Труханова острова. Доручити комісії Верховної Ради України, яка нещодавно працювала на Трухановому острові під керівництвом народних депутатів України Катерини Лук'янової та Кирила Куликова, грунтовно проаналізувати стан і можливості кожної спортбази для літнього оздоровлення дітей і залучити до цієї справи профспілки міста, районні ради, інвесторів. Принагідно зазначимо: 12 років тому на острові оздоровлювалося понад 3,5 тисячі дітей; 2009 року — тільки 50 підлітків, коштом батьків.

Вирішити приналежність водно-спортивних баз Матвіївської затоки з тим, щоб вони були включені до переліку спортивних об'єктів, які звільнюються від оподаткування на землю.

Труханів острів, Матвіївська затока — не місце для свавілля рейдерів! Вони мають служити людям як осередки здоров'я і гарту!

Сподіваємося на вашу підтримку.

За дорученням групи Всеслав КОВГАН, заслужений тренер України, заслужений лікар України, президент благодійної організації Дитячий оздоровчо-спортивний клуб «Мала флотилія».

І на решті водно-спортивних баз також під різними марками отаборилися організації, приватні підприємці, далекі від спорту

ОГОЛОШЕННЯ

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
15 грудня 2009 року внесено наступні зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду.
Із категорії учасників до категорії тимчасових учасників Фонду переведено такі банки:
Товариство з обмеженою відповідальністю "Діалогбанк" (м. Дніпропетровськ) - довідка № 045Т від 15.12.2009 р.
Відкрите акціонерне товариство "Інноваційно - промисловий банк" (м. Харків) - довідка № 046Т від 15.12.2009 р.
Відкрите акціонерне товариство "Банк Столиця" (м. Київ) - довідка № 047Т від 15.12.2009 р.
Комерційний банк "Українська фінансова група" - товариство з обмеженою відповідальністю (м. Київ) - довідка № 048Т від 15.12.2009 р.
Харківський акціонерний комерційний Земельний банк (м. Харків) - довідка №049Т від 15.12.2009 р.
Відновлення членства тимчасового учасника **Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Володимирський"** (м. Суми) у статусі учасника Фонду, свідоцтво учасника Фонду №144 від 15 грудня 2009 року.
Тимчасовий учасник Фонду **Акціонерний банк "Банк регіонального розвитку"** (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №102 від 02.09.1999, довідка тимчасового учасника №037Т від 20.10.2009) **виключений** із Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду у зв'язку з ліквідацією банку.
Учасник Фонду Акціонерний комерційний банк "Легбанк" (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №030 від 02.09.1999р.) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство "Легбанк"** (свідоцтво учасника Фонду №027 від 15.12.2009). 0-800 308108 **www.fg.org.ua**

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 01.12.2009 р. у справі № Б29/364-09 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Злагода" (ЄДРПОУ 32075281; юридична адреса: 52300, Дніпропетровська обл., Криничанський район, смт. Кринички, вул. Радянська, 3; п/р № 26007051894386 у Дніпродзержинській філії Приватбанку, МФО 305965), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Глядченка Володимира Миколайовича (49000, вул. Свердлова, буд. 68, кв. 4, м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2794807476).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 44-Б) від 01.12.2009 року по справі № 44/723-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ВПК"ТАНДЕМ", ідентифікаційний код: 34620502, та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "ПОЛЮС ТД".
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України "Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховної Радою України" Харківський окружний адміністративний суд повідомляємо про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково:
- Курило Ліану Володимирівну - суддею Харківського апеляційного адміністративного суду.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Зевс" повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.
На конкурс виставляються активи ТОВ "Зевс", а саме: будівля локомотивного депо, яка знаходиться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, м. Зугрес, вул. 60 років Жовтня, Проммайданчик 4, площа - 486,0кв.м., початкова ціна продажу - 56000,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2800,00грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 29 грудня 2009р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 30 грудня 2009р. о 10.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ "Зевс". Довідки за телефонами: (062) 304-77-83, 304-37-21.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 30.11.2009 р. по справі № 44/316-б, Дочірнє підприємство "Лейнекс Корпорейшин" (Ідентифікаційний код 22855216, місцезнаходження: 01024, м. Київ, вул. Пилипа Орлика, 10, п/р 260073268 у ВАТ "УПБ" м. Київ, МФО 300205) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Алексейчука Ігоря Васильовича (03083, м. Київ, просп. Науки, буд. 88-А, кв. 64, тел.: (063)238-47-08, Ліцензія АВ № 307458 від 08.05.2007 р.). Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Ліквідатор ПП Слєпкань В.М. спільно з ПП "Центр антикризових технологій" повідомляють про проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута.
На відкриті торги виставляється наступне майно:
Лот №1: Двохкімнатна квартира загальною площею 48,9 м², житловою площею 27,2 м², розташоване за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, пр. Б. Хмельницького, буд. 26, кв. 22. Початкова ціна продажу: 152 184,00 грн. без ПДВ.
Лот №2: Двохкімнатна квартира загальною площею 47,7 м², житловою площею 30,1 м², розташоване за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, пр. Б. Хмельницького, буд. 26, кв. 28. Початкова ціна продажу: 148 450,00 грн. без ПДВ.
Лот №3: Двохкімнатна квартира загальною площею 50,3 м², житловою площею 27,9 м², розташоване за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, пр. Б. Хмельницького, буд. 26, кв. 29. Початкова ціна продажу: 156 541,00 грн. без ПДВ.
Лот №4: Трьохкімнатна квартира загальною площею 98,4 м², житловою площею 60,3 м², розташоване за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Бронзова, буд. 48, кв. 1а. Початкова ціна продажу: 329 788,00 грн. без ПДВ.
Лот №5: : Нежиле приміщення у житловому будинку А-3 загальною площею 104,4 м², основною площею 87,9 м², розташоване за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, пр. Б. Хмельницького, буд. 26. Початкова ціна продажу: 722 624,00 грн. без ПДВ.
Заявки на участь в аукціоні приймаються до 6 січня 2010 р. включно, з 10.00 до 16.00 годин за адресою: м. Запоріжжя, бульв. Шевченко 65.
Умови участі в відкритих торгах (аукціоні) на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 224-34-16.
Відкриті торги (аукціон) відбудуться 11 січня 2010 р. об 11.00 за адресою: м. Запоріжжя, бульв. Шевченко 65.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України оголошує результати проведення конкурсного відбору на заміщення вакантної посади:
генерального директора Казенного підприємства "Південний еколого-геологічний центр" (КП "Південекогеоцентр"), яке знаходиться за адресою: 95007, м. Сімферополь, вул. Беспалова, 47.
Рішенням конкурсної комісії переможцем визначений **Пахомов Юрій Геннадійович**

Комунальне підприємство «Управління житлово-комунального господарства» (07100, м. Славутич, Київської-області, вул. Військових будівельників, 8, тел. (04579) 6-12-40; т/ф 2-02-27), надало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про намір одержання ліцензії з передачі електроенергії місцевими (локальними) електричними мережами за місцем здійснення заявленої діяльності — Київська область, м. Славутич.

Господарським судом Донецької області (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 23.11.2009 р. порушено провадження по справі № 42/162 Б про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Виробнича фірма "Техномашімпекс" (84100, Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Науки, 2, код ЄДРПОУ 24154972, р/р № 260083101, № 260063105, МФО 335690, Енергобанк в м. Слов'янськ.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кінішенка М.В. (ліцензія АБ № 216835 від 28.04.2005 р.).
Заявив кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення.

Рівненська товарна біржа вносить доповнення до змісту оголошення, яке було опубліковане в газеті "Голос України" № 232 (4732) від 08 грудня 2009 року:
" - Приміщення аптеки з підвалом в п'ятиповерховій житловій цегляній будівлі, заг. пл. 382,6 м. кв.,
- Початкова вартість з урахуванням ПДВ: 786 087 грн. 60 коп." далі читати за змістом.
А текст: "витрати по підготовці та проведенню аукціону будуть покладені на переможця аукціону" - видалити з оголошення.
Довідки за тел.:
(0362) 62 05 88; 62 05 24.

Постановою господарського суду Луганської області від 07.12.2009 р.
справа № 20/83б Товариство з обмеженою відповідальністю "Юпітер" (94632, Луганська область, м. Антрацит, селище Кріпенське, вул. Миру, 14, ідентифікаційний код 19085068) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Круглову Людмилу Михайлівну.
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 94632, Луганська область, м. Антрацит, селище Кріпенське, вул. Миру, 14.

Постановою Господарського суду Донецької області від 03.12.2009 р. по справі № 45/224 Б фізична особа-підприємець Бєлов Ігор Сергійович (ін. код 3195602111, м. Донецьк, вул. Університетська, 120-а) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
Вимоги кредиторів направляти за адресою: 86008, м. Ясинувата, м-н Зорька, б. 9, кв. 70. Ліквідатор - Китаєва С.А.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута: СГ ТзОВ Агрофірма "Весна".
Для реалізації пропонується: Лот №1 Нежитлова будівля, Складу ЕВМ, Літ.-А, площею 383,3 кв.м., що знаходиться за адресою: Чернівецька обл., Кельменецький р-н с. Вартиківці вул. Центральна .№64, початкова ціна 7200, 00 грн. з ПДВ; Лот №2 Вилучені матеріали від розбирання споруди навісу, по вартості ліквідації, що знаходяться за адресою: Чернівецька обл., Кельменецький р-н с.Вартиківці вул.Центральна, початкова ціна 3780, 00грн. з ПДВ. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами (0372) 584368, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок 15 січня 2010 року. Аукціон відбудеться "18" січня 2010р. в 11 год. за адресою: м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ"Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченко Т.Г., 18/1) від 14.12.2009 р. по справі № 6/220-09 Фізичну особу - підприємця Савченка Олександра Олександровича (ідентифікаційний номер 2793518811; 40000, м. Суми, вул. О. Дундича, буд. 26) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Вимоги до банкрута пред'являються протягом двох місяців з дня винесення постанови.
Ліквідатором банкрута Фізичної особи - підприємця Савченка Олександра Олександровича призначено арбітражного керуючого - Кривенко Бориса Григоровича (ліцензія АВ № 498985 від 16.11.2009 р.).
Місцезнаходження: 40000, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408; тел.: (0542) 619-837.

Уточнення до інформації надрукованої в "ГУ" № 240 (4740) від 17.12.2009 року, стор. 8 "До уваги громадян - суб'єктів підприємницької діяльності та інших осіб, які забезпечують себе роботою самостійно!". Електронну адресу потрібно читати: http://fsnv.kiev.ua

---

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 01.12.2009 р. порушив справу № Б-24/195-09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "ЄВРО-ХЛІБ" (61124, м. Харків, вул. Каштанова, 29; код ЄДРПОУ 31069633, п/р 260081696 у КФ ПАБ "Полтава-банк", м. Кременчук, МФО 331423).
Розпорядником майна ТОВ "ЄВРО-ХЛІБ" призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого серія АВ № 456511 від 12 травня 2009 р.) Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації цього оголошення.

Господарським судом Волинської області (м, Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/93-Б визнано банкрутом підприємство "Амексім" у формі товариства з обмеженою відповідальністю, м. Луцьк, код 22860246 (43000, м. Луцьк, вул. Дубнівська, 99-а).
Ліквідатором підприємства "Амексім" у формі товариства з обмеженою відповідальністю призначити Василюка Ігоря Миколайовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 19.12.2007 р. серія АВ № 347333).
Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Вносимо уточнення до повідомлення опублікованого в газеті "Голос України" № 184 (4684) від 1.10.2009 р. Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 2 Закону України "Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховної Радою України" Вищий адміністративний суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково:
Грищенко Тамари Миколаївни - суддею Київського апеляційного адміністративного суду.

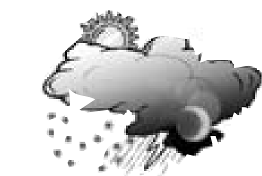
Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 08.12.2009 року порушено провадження по справі № 8/104 про банкрутство Фермерського господарства "Агро-Лан" (ЄДРПОУ 32966520, п/р № 26003055292001 у ЛРУ АТ "Індекс-Банк", МФО 825014). Юридична адреса: 81370, Львівська область, Мостиський район, с. Стоянці.
Розпорядником майна Фермерського господарства "Агро-Лан" призначено арбітражного керуючого Рудак Тамару Михайлівну (Ліцензія МЕУ Серії А.Б. № 271561, проживає за адресою: 79049, м. Львів, вул. Коломийська, 4/45).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута - Селянського фермерського господарства "Воля".
Для реалізації пропонується: Лот №1 Будівля Складу для сіна, Літ."А", загальна площа 954,00 кв.м.; пожежна водойма Літ."ПВ", що знаходиться за юридичною адресою: вул. Набережна, 69 Літ. "А" в с. Кам'янка Глибоцького р-ну Чернівецької обл., початкова ціна 42486, 67 грн. без ПДВ. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами (0372) 584368, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул.Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "15" січня 2010року. Аукціон відбудеться "18" січня 2010р. об 12 год. за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ"Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута: Відкритого акціонерного товариства "Кельменецький райагрохім".
Для продажу пропонується: Лот №1 Комплекс не житлових будівель та споруд: Адміністративна будівля, літ.-А, площею 93,2 кв.м., Будівля складу, літ.-Б, площею 2181,6 кв.м., Будівля складу, літ- В, площею 2181,6 кв.м., будівля насосної, літ.-Г, площею 5,0 кв.м., будівля вагової літ.-Д, площею 17,3 кв.м., 1,2,3-пожежні водойми, І-площадка для мийки машин, ІІ- замощення, що знаходяться за адресою: Урочище Сіножаті, с.Бернове, Кельменецького р-ну, Чернівецької обл., початкова ціна 132840 грн. з ПДВ. Лот №2 Будівля Їдальні, літ.- А, загальною площею 568,4 кв.м., що знаходиться за адресою: вул. Сільська в с. Ленківці Кельменецького р-ну, Чернівецької обл., початкова ціна 15600 грн. з ПДВ. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами: (0372)58-43-68, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул.Головна, 44/24 ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства".Останній день подання заявок "15" січня 2010 року. Аукціон відбудеться "18" січня 2010р. об 10 год. за адресою: вул.Головна, 44/24, м. Чернівці, Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

КУРІНЬ

№ 242 (4742) СУБОТА, 19 ГРУДНЯ 2009

Сьогодні в Україні сильні снігопади, завірюхи, посилення північно-східного, південно-західного вітру до 15–20 м/с, у Криму та Приазов'ї до 25—30 м/с. На дорогах ожеледь. Уночі в більшості областей 10—18 морозу, удень 5—14 градусів, на півдні Лівобережжя від 4 морозу до 3 тепла. У Криму дощ зі снігом, часом сильні опади, налипання мокрого снігу, ожеледь, температура вночі від 3 градусів морозу до 6 тепла, удень 2—9 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 ГРУДНЯ

❒ 1884. Народився державний діяч Чехословаччини Антонін Запотоцький. ❒ 1919. Всеукраїнський ревком прибув до Харкова, який став столицею України (до 1934 р.). ❒ 1919. У Катеринославі народився Микола Різоль, баяніст. У 1939 році організував квартет баяністів, яким керував кілька десятиліть. ❒ 1924. В СРСР утворено Автономну Республіку німців Поволжя. ❒ 1944. Вийшов перший номер французької газети "Монд". ❒ 1954. Укладено Європейську культурну конвенцію. ❒ 1964. Пуск першої черги Київської ГЕС.

Україна та криза — сіамські близнюки?

Цього року дев'ятий всеукраїнський конкурс карикатур «Незалежність» був присвячений вельми актуальній та злободенній темі — кризі! І проходив уперше за всю історію свого існування не в Києві, а в Рівному. Це стало можливим завдяки плідній співпраці рівненської міської влади та Асоціації карикатуристів України. Місцеві чиновники, на відміну від київських, не обмежилися формальними обіцянками і всіляко сприяли проведенню виставки карикатур, а також запропонували в 2010 році під своїм патронатом провести у Рівному десяту, ювілейну, «Незалежність».

Мал. Олександра ЖИТНИКОВА (I приз).

Мал. Сергія СЕМЕНДЯЄВА (II приз).

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО (III приз).

А поки що виставка кращих робіт українських художників розташувалась у Рівненському краєзнавчому музеї. Двадцять два антикризових українських карикатуристи надіслали на конкурс понад 100 малюнків. Перший приз виборов львів'янин Олександр Житников, другий приз отримав художник із Бердянська Сергій Семендяєв, третю нагороду здобув Олексій Кустовський з міста Вишневого Київської області. Заохочувальних призів удостоєні Ігор Лук'янченко (Київ), Віктор Голуб (Здолбунів) та Дмитро Скаженик (Маріуполь), який також отримав спеціальний приз від «Клубу Голохвастова».

Увагу багатьох відвідувачів рівненської виставки привернула гостра карикатура житомирського карикатуриста Василя Вознюка. На малюнку — подія 1991 року. З пологового залу на візочку вивозять новонароджених сіамських близнюків з іменами Україна та Криза... Єдина втіха, що зрослися малюки не головами чи там іншими державотворчими-державноважливими органами, і є надія на щасливий кінець, тобто вдало проведену операцію, принаймні гострим пером карикатури.

Северин ВИШЕНЬКА, небайдужий до карикатури.

Київ—Рівне—Київ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Кредит під нерухомість — сало в мишоловці.***

☞ ***Бідний ніколи не навчиться мовчати.***

☞ ***Поважай людину з рогами — вона ж працює на сім'ю!..***

☞ ***Хоча лох і звучить гордо, але шахрай — цар на цьому і тому світі.***

☞ ***Довго не протягне країна, де багаті — розумні, а чесні — дурні.***

☞ ***Дурням краще бути нейтральними і позаклановими.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Німі

Люльку смокче дід Панас,
Мовлячи кумі:
— Є в парламенті у нас
Діячі німі.
Набереться їх таких
Душ, напевно, сто:
На трибуні зроду їх
Ще не чув ніхто.
— Чого ж вони
там сидять,
Не щадять сідниць?
— Щоб на кнопки
натискать,
Наче на блощиць!

Петро РЕБРО, лауреат премії імені Остапа Вишні.

ДОШКА ПОШАНИ

Відставити! Жирик!

Володимир Жириновський, лідер ЛДПР (про зміну стройового кроку в українській армії):

— Ну не дає спокою владі України радянське минуле. Тепер стройовий крок поганий. Ющенку, ваш час відходить!

Від чергового:

— Однак відходить гарно, стройовим кроком...

Білий танець?

Ханна Северинсен, радник Прем'єр-міністра України на громадських засадах:

— Чи слід Україні сьогодні сидіти й чекати запрошення на танець, як дівчині?

Від чергового:

— Розумієте, дівчина одна, а охочих затанцювати її багато: і на заході, і на північному сході.

Без вибору

Володимир Путін, Прем'єр-міністр РФ (про байдужість до свого рейтингу):

— Рейтинги тут зовсім ні при чому, тому що, слава богу, в нас ніяких виборів нема.

Від чергового:

— І взагалі, як-то кажуть, сила є — рейтингу не треба.

Я пам'ятник собі...

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:

— Ми плануємо в першому кварталі масово вилучати самогонні апарати в

збувальників самогону, деформувати їх і споруджувати пам'ятники в обласних центрах, щоб попереджали про неприпустимість зловживання спиртним.

Від чергового:

— Шкода, що Франкфурт не обласний центр!..

Воля гірш неволі

Геннадій Кернес, секретар Харківської міськради (про віддане ним розпорядження використовувати партійну символіку в маршрутних таксі):

— Я проводив нараду з питання узгодження однієї транспортної схеми в Харкові, щоб консолідувати наші дії й автоперевізників. Що стосується бажання людей виражати свої симпатії, то це особиста воля кожного. Хіба погано, що в Харкові підтримують Януковича? Ні, це добре.

Від чергового:

— Ви забули ще додати: у кого з водіїв маршруток цієї волі не виявиться, возитиме людей пішки.

Про хвіст і рейтинг

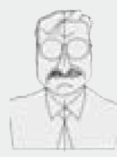
Роман Безсмертний, керівник пропрезидентського виборчого штабу:

— Тимошенко, «упавши на хвіст» лідерові суспільної підтримки Ющенку, спочатку отримала собі рейтинг, паразитуючи на його рейтингу, а потім почала звинувачувати його у своїх невдачах.

Від чергового:

— Тут одне з двох: або лідер суспільної підтримки не розбирається в рейтингах і хвостах, або все розуміє, але йому лінькі підняти свого хвоста і подумати про рейтинг.

Мал. Миколи КАПУСТИ, Бориса РЕВЧУНА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70

Зам. 15835

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

